

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1959

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Τοῦ, ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν Προστασίαν τῆς Α.Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α.Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924-1941

Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 15ον

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1959

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μακένζυ Κίγκ 1 (πρώην Λυκαβηττοῦ) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διεύθυνσις Περιοδικοῦ: ΚΑΛΛΙΠΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα 8' Ἰστρία 22

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: Α'φών Γ. ΡΟΔΗ — ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 40 — Αθήναι

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1,50 — Ἐτησίᾳ συνδρομὴ ἔσωτ. Δρχ. 12, ἔξωτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται περὶ τῆς δημοσιεύσεως ἢ μὴ τῶν ἀποστελλομένων χειρογράφων, τὰ ὁποῖα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Τὰ Βιβλία, Ε.Π. Φωτιάδου..... σελ.	1	The books by E. Photiades..... Page	1
Ε.Ε.Σ..... »	2	G. R. C. Movement..... »	2-3
Ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Ἱπποδρόμου τῆς Κων/πόλεως, Γ. Τ. Κόλια..... »	4	Scenes from Byzantine Era by G. Kolias... »	4
Τὸ «Ἱερὸν Ἄλσος» τοῦ Ἀσκληπιοῦ, Μ. Νικολαΐδης..... »	5	The holy grove of Asklepios by M. Nicolaidis .. »	5
Ἡ Ὑποβρύχιος Ἀρχαιολογία, Ν. Γ. Δημητροκάλλη β) Ἀρκάδι (ποίημα)..... »	6	Submarine Archeology by N. Demetrolalis b) The heroic Arcadi (poem) by G. Marcoras..... »	6
Ἀπόστολος Ἀνδρέας, Κ. Παπαπαναγιώτου β) Ὁ Μύλος (ποίημα) Μ. Στασινοπούλου..... »	7	St. Andrew by K. Papapanagiotou b) The mill (poem) by M. Stassinopoulos..... »	7
Ἀναξαγόρας, Ε. Σταμάτης β) Γνωρίζετε ὅτι γ) Καθαρά χέρια δ) Κίνησις Σταθμοῦ Α'. Βοηθειῶν Ε.Ε.Σ..... »	8	Ancient Greeks, Creators of Science. Anaxagoras by E. Stamatis. β) Do you know that c) Clean Hands..... »	8
Ἡ Σελήνη Φ. Καραπιπέρη β) Πρώτες βοήθειες, Κατάγματα..... »	9	The Moon by Ph. Karapiperis b) First aid: Fractures..... »	9
Ραδιοκύματα, Γ. Παπᾶ..... »	10	Radiowaves by G. Papas..... »	10
Χανιά, Π. Καλονάρου..... »	11	To know Greece: Canea by P. Kalonáros..... »	11
Φωτογραφίες δράσεως..... »	12-13	Activity in Pictures..... »	12-13
Οἱ κίνδυνοι στὸ δρόμο β) Ἡ ἀπεντόμωσις, Ἐμ. Ἀνάση..... »	14	Dangers in the street b) The mysterious forest by J. Vernes..... »	14
Τὸ Μυστηριώδες Δάσος Ι. Βέρν..... »	15	Progress in our athletic life by Sp. Avlonites .. »	15
Ὁ Ἀθλητισμὸς μας προοδεύει. Σπ. Αἰλωνίτη..... »	16	The Church of the Holy Virgin in Arta by Gl. Protopapas..... »	16
Ἡ παρηγορητικὰ τῆς Ἄρτας, Γλ. Πρωτοπαπᾶ..... »	17	Cataract, a Picturesque Greek village in Epirus by J. Katsoudas b) Dry fruit..... »	18
Καταρράκτης, Ι. Κατσούδα, β) Ξηροὶ Καρποί..... »	18	The travelling School by C. Kolovo..... »	19
Τὸ Σχολεῖο, πού ταξιδεύει Κ. Κολοβοῦ..... »	19	G. J. R. C. Movement..... »	20
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν..... »	20	Group activity..... »	21
Δράσις Ὁμάδων..... »	21	Pupils contribution..... »	22-24
Μαθητικὴ συνεργασία..... »	22-24	Master Thomas and his donkey by Ant. X..... »	25
Ὁ κύρ Θωμᾶς καὶ ὁ γάνδαρός του, Ἀντ. Χ..... »	25	Front-cover: The Church of St. Catherine in Salonica..... »	
Ἐξώφυλλον: Ἡ Ἀγ. Αἰκατερινὴ Θεσσαλονίκης Ὑπεράντζα..... »		Inside front cover. To the holy Virgin (poem) by St. Sperantza..... »	
Ὁπισθόφυλλον, Γυρνῶ στὸ Σχολεῖο. Στίχοι καὶ Μουσικὴ Ν. Πρεάρη..... »		Back cover: Back to school Verses and Music by N. Prearis..... »	

ΣΤ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ

ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΑ

Ὅτε τῶν γιασεμιῶν, ὅτε τῶν ρόδων οἱ ἀνάλαφρες πνοές, καθὼς τριγύρω σκορποῦν, μποροῦν νὰ φτάσουν, Ὁδηγήτρα Κυρά, τῆς ἀγιοσύνης Σου τὸ μύρο.

Παντάνασσα, στὸ θεῖο χαμόγελό Σου στὸ φέγγος, στή μεγάλη Σου τὴ χάρι ἐσείστηκε ἡ καρδιά μου, τῆς ζωῆς μου τινάζοντας τὸ μόχθο καὶ τὰ βάρη,

Στὴ χάρι Σου, σὰν δρόσο ἀπὸ τὰ φύλλα, οἱ ἀδύναμοι κρεμνοῦν τὴν πᾶσα ἐλπίδα Κυρά, πού ἀπλώνεις χέρια, γιὰ νὰ σκέπης τοὺς ἔρμους, τοὺς θλιμμένους, σὰν με ἀσπίδα.

Τοῦ κόσμου τὴν καρδιά τοῦ μίσους τρώγει βαθιὰ φαρμακερὸ ἄγριο φαλάγγι. Ὡ γεῖρε, Εὐλογημένη, στοὺς ἀνθρώπους, στὸν πόνο τῶν Ἑλλήνων, τὴν ἀνάγκη.

Τὰ βιβλία

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ
Δ/τοῦ τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης

«Ἡ βιβλιοθήκη εἶναι ἀληθινὴ χώρα Νηρηίδων, ἀνάκτορον ἡδονῆς, λιμὴν ἀναπαύσεως ἀπὸ τὰς ταραχὰς καὶ τὰς καταγίδας τοῦ κόσμου. Πλούσιοι καὶ πτωχοὶ ἡμποροῦν νὰ ἀπολαύουν ἐξ ἴσου τὴν βιβλιοθήκην, διότι, ἐδῶ τοῦλάχιστον, ὁ πλούσιος δὲν παραχωρεῖ πλεονεκτήματα. Ἄν χρησιμοποιοῦμεν ὅπως πρέπει τὴν βιβλιοθήκην, εἶναι δυνατὸν νὰ τὴν μεταβάλωμεν εἰς πραγματικὸν ἐπίγειον παράδεισον. Εἰς τὴν βιβλιοθήκην ἡμπορεῖς νὰ διαβάσῃς τὰς σπουδαιότερας ἱστορίας, τοὺς συγκινητικὸς τόμους περιηγητικῶν καὶ περιπετειωδῶν βιβλίων, τὰς θελκτικώτερας διηγήσεις καὶ τὰ ὠραιότερα ποιήματα. Καὶ θὰ σχετισθῇς με τοὺς ἐξοχωτέρους πολιτικούς, ποιητὰς καὶ φιλοσόφους, θὰ ὠφεληθῇς ἀπὸ τὰς ἰδέας τῶν μεγαλυτέρων πνευμάτων καὶ θὰ ἀπολαύσῃς τὰ ὑψηλότερα δημιουργήματα τῆς ἀνθρωπίνης μεγαλοφυΐας. Τὰ λόγια αὐτὰ παλαιοῦ σοφοῦ μοῦ ἤλθον εἰς τὴν μνήμην, ὅταν πρὸ μηνῶν ἐπισκέφθην τὴν θαυμασίαν ἐκθεσιν βιβλίων, πού ὀργάνωσαν οἱ μαθηταὶ τοῦ Α' Γυμνασίου Πειραιῶς. Καὶ τὰ ἐνεθυμήθην ἐκ νέου πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὰ Τρίκαλα τῆς Θεσσαλίας, ὅπου ἐπῆγα με τὴν εὐκαιρίαν τῶν ἐορτῶν πρὸς δόξαν τοῦ ἀρχηγέτου τῆς ἱατρικῆς Ἀσκληπιοῦ καὶ πολλοὶ νέοι ἐξητοῦσαν τὴν συνδρομὴν μου διὰ τὴν δημοτικὴν βιβλιοθήκην.

Εἰσαι κουρασμένος; Εἰσαι λυπημένος; Ἐχεις κάπως καμφοῦ ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου; Πενθεῖς; ἔρωτᾷ ἓνας μεγάλος Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ἀπαντᾷ: Ἄνοιξε ἓνα βιβλίον, θὰ ἀνακουφισθῇς, θὰ παρηγορηθῇς, θὰ αἰσθανθῇς τὴν θωπείαν τοῦ θεοῦ. Καὶ ὁ ἐπίσκοπος Ριχάρδος ντὲ Μπιούρι, συγγραφεὺς τοῦ «Φιλοβίβλου» καὶ τῆς πραγματείας «Περὶ τῶν τέρψεων τῆς μελέτης» θὰ γράψῃ τῷ 1344: «Τὰ βιβλία εἶναι οἱ διδάσκαλοι, πού μᾶς διδάσκουν χωρὶς ρα-

βδισμούς καὶ μαστιγώσεις, χωρὶς ἐπιπλήξεις καὶ θυμούς, χωρὶς ἐνδύματα καὶ χρήματα. Ἄν πλησιάσῃς εἰς αὐτά, δὲν θὰ τὰ εὕρῃς κοιμισμένα. Ἄν τὰ ἐρωτᾷς, τίποτε δὲν σοῦ ἀποκρύπτουν. Ἄν πλανᾷσαι ὥς πρὸς τὸ περιεχόμενον των καὶ δὲν ἀντιλαμβάνεσαι καλὰ ὅ,τι διαβάξεις, δὲν μεμψιμοιροῦν. Ἄν εἰσαι ἀμαθής, δὲν ἡμποροῦν νὰ σὲ περιγελοῦν. Ἡ βιβλιοθήκη, λοιπὸν εἶναι πολυτιμότερα ἀπὸ τὸν πλούτον καὶ τίποτε ἀπὸ ὅσα οἱ ἄνθρωποι ποθοῦν δὲν ἀξίζει νὰ παραβληθῇ πρὸς αὐτήν». Καὶ προσθεῖται ὁ φωτισμένος κληρικὸς: Ὅποιοσδήποτε ἐπαγγέλλεται τὸν θερμὸν ὁπαδὸν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς εὐτυχίας, τῆς σοφίας καὶ ἐπιστήμης, ἀλλὰ καὶ τῆς πίστεως ἀκόμη, ὀφείλει κατ' ἀνάγκην νὰ εἶναι φίλος τῶν βιβλίων». Καὶ ἂν τὸ χρέος αὐτὸ ἦτο τόσο μεγάλο εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ δεκάτου τετάρτου αἰῶνος, πόσον, ἀληθινά, μεγαλύτερον γίνεται τώρα!

Ὅλοι οἱ φιλαναγνώσται ὑπῆρξαν σύμφωνοι εἰς τὴν γνώμην, ὅτι τὰ βιβλία εἶναι οἱ εἰλικρινέστεροι τῶν φίλων: «Ὅποιος ἀγαπᾷ κάποιο βιβλίον—ἐλεγεὶν ὁ Γκαίτε, ἐπαναλαμβάνων λόγους ἄλλου σοφοῦ—δὲν θὰ στρεφῇται ποτὲ πιστὸν φίλον, ἀσφαλῆ σύμβουλον, παιδρὸν παραστάτην». Καὶ ὁ μέγας Ἰταλὸς ποιητὴς τῶν χρόνων τῆς Ἀναγεννήσεως, ὁ ἑλληνολάτρης Πετράρχης, ἔγραψεν: «Ἐχὼ φίλους προσιτοὺς εἰς ἐμὲ, διότι εἶναι πάντοτε εἰς τὴν διάθεσίν μου καὶ τοὺς δέχομαι εἰς ἐπίσκεψίν μου ἢ τοὺς ἀποπέμπω—ὅπως μοῦ ἀρέσκει. Δὲν εἶναι ποτὲ ὀχληροί. Ἄλλοι ἐξ αὐτῶν μοῦ διηγούνται τὸ παρελθόν, ἄλλοι μοῦ ἀποκαλύπτουν τὰ μυστήρια τῆς φύσεως. Μοῦ ἐνισχύουν τὸν νοῦν. Μὲ διδάσκουν τὸ σπουδαῖον μᾶθημα νὰ χαλινάγω τὰς ὀρέξεις μου καὶ νὰ ἐξαρκώμαι ἐξ ὀλοκλήρου ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν μου. Μοῦ ἀνοίγουν τοὺς δρόμους τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν. Καὶ εἰς ἀντάλλαγμα ἀπαιτοῦν ἀπὸ ἐμὲ ἀπλῶς καὶ μόνον νὰ τοὺς τοποθετήσω εἰς τὴν κατάλληλον θήκην, εἰς μίαν γωνίαν τῆς πενιχρᾶς μου

κατοικίας, ὅπου νὰ ἡμποροῦν εἶναι ἡσυχοί: Διότι οἱ φίλοι αὐτοὶ εὐχαριστοῦνται περισσότερον ἀπὸ τὴν ἡρεμίαν τῆς μονώσεως παρά ἀπὸ τὴν τύρβην τῆς κοινωνίας».

Δωμάτιον χωρὶς βιβλία—ἐλεγεὶν ὁ Κικέρων—εἶναι σῶμα χωρὶς ψυχὴν. Καὶ ὁ Ρωμαῖος ρήτωρ καὶ πολιτικὸς δὲν ἀφίνει εὐκαιρίαν νὰ μὴ ἐγκωμιάσῃ τὸ βιβλίον. Ἀλλὰ καὶ νεώτερος Βρετανὸς σοφός, ρήτωρ καὶ πολιτικὸς, ὁ Μακώλεϋ, εἶχεν ἱερὰν μανίαν πρὸς τὴν μελέτην. Τὰ βιβλία ἦσαν ἡ ἄκρα ἀπόλαυσίς του, ἡ μεγάλη του εὐτυχία ἦτο νὰ ἀποσυρθῇ εἰς τὴν μόνωσιν τῆς βιβλιοθήκης του. Ἐνώπιον τῶν βιβλίων του—ἀναφέρει ὁ βιογράφος του—ἐθεώρει κατώτερα καὶ τὸν πλούτον του καὶ τὴν δόξαν καὶ τὰ ἀξιώματά του καὶ τὸ συναρπαστικὸν ἱστορικὸν του τάλαντον καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ ἠθικά, πνευματικά καὶ ὕλικά ἀγαθὰ, μετὰ ὅποια ἀφθόνης τὸν εἶχε προικίσῃ τὸ θεῖον. Καὶ ὁ Γίββων, ἄλλος ἐξοχος Βρετανὸς ἱστορικὸς, ἔλεγε, ὅτι τὸν ἔρωτα τῆς ἀναγνώσεως δὲν θὰ ἀντήλλασσε ποτὲ μετὰ ὅλους τοὺς θησαυροὺς τῆς Ἰνδικῆς.

Ἄλλ' ὅταν λέγωμεν βιβλιοθήκην, δὲν ἐννοοῦμεν οἰανδήποτε συλλογὴν βιβλίων—κατὰ τὴν ἀρχαίαν παροιμίαν: λίθους, πλίνθους καὶ κεράμους ἀτάκτως ἐρριμένους. Ὅχι! Ἐννοοῦμεν μικρὰν καὶ πτωχὴν ἔστω, ἀλλὰ «οἰκοδομήν». Διότι, ὅπως ἔγραψεν ὁ Βρετανὸς ἱστορικὸς καὶ φιλόσοφος Καρλάϊλ, μίᾳ καλῇ συλλογῇ βιβλίων καὶ καλῶς ταξινομημένῃ εἶναι ἐν ἀληθινὸν πανεπιστήμιον. Ποῖα ὅμως εἶναι τὰ θεμέλια τῆς καλῆς αὐτῆς συλλογῆς; Θὰ τὸ συζητήσωμεν ἄλλοτε.

Λόγια σοφῶν

—Ὅπου κατοικεῖ ἡ καλὴ σὺνῃ, οἱ δυσκολίες ἐξαφανίζονται, ἡρεμοῦν οἱ πόνοι καὶ ἡ χαρὰ ἀκτινίσθῃ βολεῖ.

—Μὴ καταδικάζῃς κανέναν.

—Μὴ ἀπορρίπτῃς ἀμέσως.

—Μὴ ἀποστρέφῃς ἀπὸ τῆς σωῆς.

ΕΡΑΝΟΣ Ε.Ε.Σ.

Ο Ίδιονεργηθείς τὸν παρελθόντα μῆνα Πανελληνίους Ἐρανὸς ὑπὲρ τοῦ Ε.Ε.Σ., ἀπέδωσε ποσὰ ἀνώτερα τοῦ περυσικοῦ. Αὐτὸ μαρτυρεῖ τὴν ἐκτίμησιν καὶ στοργήν, μὲ τὴν ὁποίαν ὅλοι οἱ Ἕλληνες περιβάλλουν τὸ ἔργον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

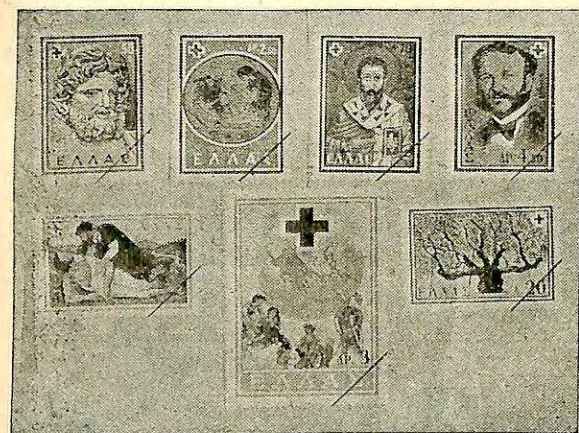
ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ XXV Διεθνούς Συνεδρίου τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων, κατόπιν σχετικῆς προτάσεως τῆς Διοικήσεως τοῦ Ε.Ε.Σ., προέβη εἰς τὴν ἐκδοσὶν εἰδικῆς ἀναμνηστικῆς σειρᾶς γραμματοσήμων, τὰ ὁποῖα εἶναι καὶ τὰ πρῶτα Ἑλληνικὰ Γραμματόσημα, ποὺ ἐκδίδονται ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ μετὰ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον.

Τὰ θέματα τῶν ἐπτὰ αὐτῶν Γραμματοσήμων, τὰ ὁποῖα ἐτέθησαν εἰς κυκλοφορίαν εὐθὺς ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου, εἶναι παρμένα ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῶν ἀρχαιοτάτων Ἑλληνικῶν καὶ τῶν Χριστιανικῶν χρόνων, ἀποσκοποῦν δὲ νὰ ἐμφανίσουν καὶ νὰ ἐξάρουν τοὺς κυριωτέρους τομεῖς τῆς δραστηριότητος τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ νὰ ἀποτίσουν φόρον τιμῆς εἰς τὸν ἱδρυτὴν του, Ἑρρίκον Ντυνάν.

Συγκεκριμένως ἡ συμβολὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς τὸν ἱατρικὸν τομέα ὑποδηλοῦται διὰ τῆς προτομῆς

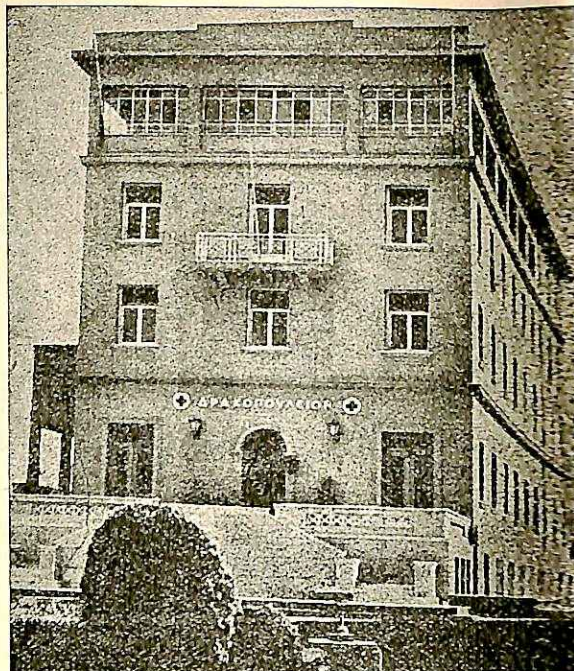
Τὰ ἐκδοθέντα ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Διεθνούς Συνεδρίου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Ἑλληνικὰ γραμματόσημα.
Stamps issued on the occasion of the 25th R. C. Council in Athens

τοῦ Θεοῦ τῆς ἱατρικῆς Ἀσκληπιοῦ (50 λεπτά) καὶ τῆς ἀπεικονίσεως τῆς ἐν Κῷ ἱστορικῆς Πλατάνου (20 λεπτά), ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐδίδασκεν ὁ πατὴρ τῆς ἱατρικῆς Ἱπποκράτης.

Ἡ παράστασις τοῦ Ἀχιλλέως, ἐπιδέοντος τὸ τραῦμα τοῦ Πατρόκλου (Δραχμαὶ 2,50) καὶ ὁ Καλὸς Σαμαρεῖτης (δραχμαὶ 6) ὁ παρέχων βοήθειαν εἰς τὸν τραυματίαν ὁδοιπόρον, ὑποδηλοῦν τὸ πνεῦμα ἀλληλεγγύης, ὅπως τὸ συνέλαβεν ἡ ἀρχαία Ἑλλὰς καὶ ὁ Χριστιανισμός. Ἡ προβολὴ τῆς εἰκόνος τοῦ Ἀγίου Βασιλείου (λεπτά 70), ὅστις διὰ τοῦ ἐν Καισαρείᾳ ἱδρύματός του «Βασιλειᾶς» κατέστησε ζῶσαν πραγματικότητα τὴν ἐντολήν τοῦ Κυρίου «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους», συμβολίζει

Τὸ «Δρακοπούλειον» Μέγαρον Ε.Ε.Σ. ὅπου ἔλαβε χώραν τὸ 25ον Διεθνὲς Συνέδριον Ε.Ε.Σ. The G.R.C. «Dracopouleion» School for Nurses, where the XXV R. C. Session of the Council of the Governors took place from Sept. 21-October 1 in Athens.

αὐτὸ τοῦτο τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον κατευθύνει τὴν δράσιν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ἐπίσης πρὸς τιμὴν τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Ἑρρίκου Ντυνάν περιελήφθη εἰς τὴν σειρὰν ἡ προσωπογραφία του (δρχ. 4,50).

Ἡ ὅλη σειρὰ ἐπιστέφεται μὲ εἰδικὸν γραμματόσημον (δρχ. 3) εἰς μέγα σχῆμα, εἰκονίζον τὴν χρησιμοποιομένην κατὰ τὸν Πανελλήνιον Ἐρανὸν τοῦ Ε.Ε.Σ. σύνθεσιν, ἥτις ἐκφράζει τρεῖς ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς δράσεώς του ἥτοι τῆς περιθάλψεως τῶν ὁμήρων, τῶν προσφύγων καὶ τῶν τραυματιῶν.

Ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν Ἀντιπροσώπων τοῦ Ἐρ. Σταυροῦ εἰς τὸ «Ἑλληνικὸ Σπίτι». Ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά: Ἡ Δις Γρηγοριάδου, ὁ κ. Μ. Μαντουῆς, ἡ Δις Jacket, Γραμματεὺς Ε.Ε.Σ.Ν. Δίγκ, ὁ κ. Tracewski Ὑπ/τῆς Ε.Ε.Σ.Ν. Δίγκ, ἡ Κα Α. Χατζημιχάλη, ὁ κ. Schusselé, Δ/ντῆς Ε.Ε.Σ.Ν. τῆς Δίγκ, ὁ κ. Verniers, Τεχνικὸς Σύμβουλος Δίγκ, ἡ Δις Κ. Herman, Δ/ντρια Καναδικοῦ Ε.Ε.Σ.Ν., ἡ Κα Παπαδόπουλου, ἡ Κα Ἑλ. Ποταμιάνου καὶ ὁ κ. Παπαδόπουλος.

R.C. Delegates at the «Greek Home» Athens. From right to left Miss Gregoriadou, gen. Secretary of the School, Mr. M. Mantouthis Advisor G.J.R.C., Miss Jacket, Secretary of the Ligue, Mr. Tracewski, Assistant Director League J.R.C. Bureau, Mrs. Hatzimichali, President of the School Committee, Mr. Schusselé Director League J.R.C. Bureau, Mr. Verniers Technical Advisor of the League, Miss Herman, Director Canadian J.R.C. Mrs. Papadopoulos, Director G.J.R.C. Mrs. Hel. Potamianou Advisor G.J.R.C., Mr. Papadopoulos gen. Secretary G.J.R.C.

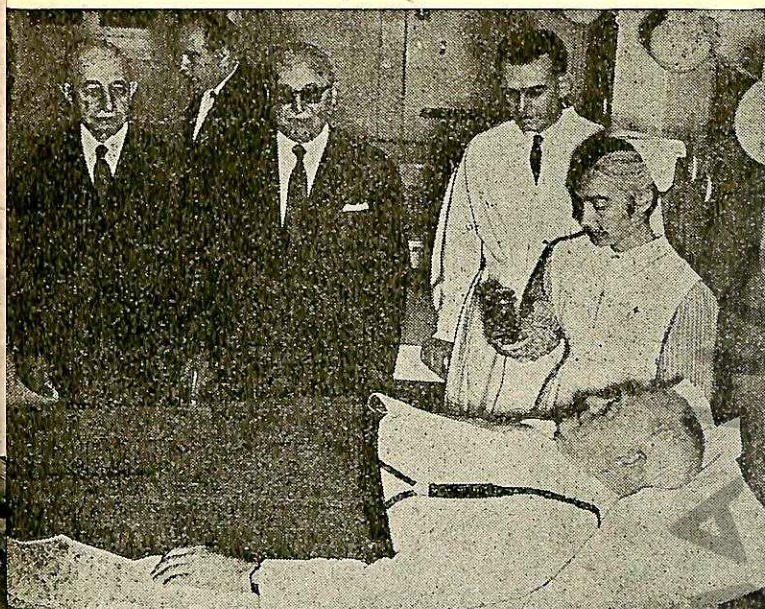

“ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΕΙΟΝ,” ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ Ε.Ε.Σ.

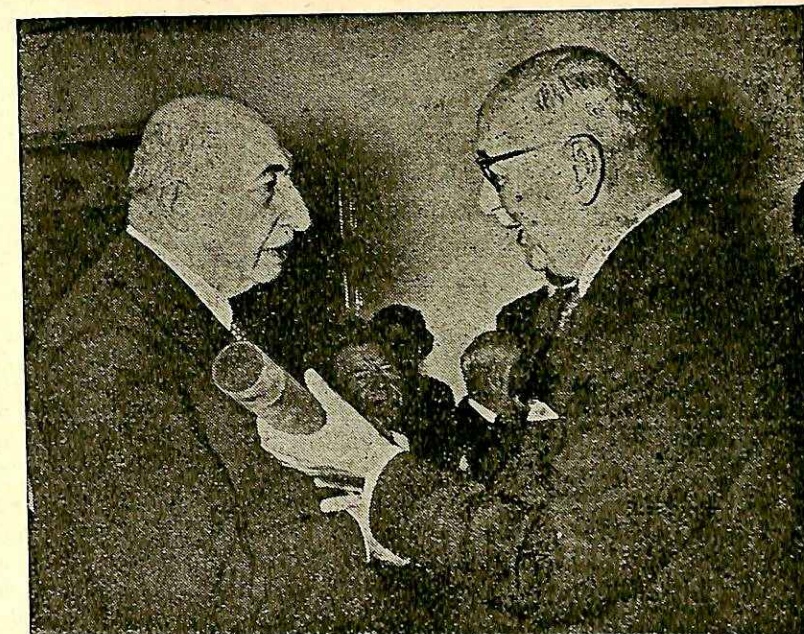
Τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ., τελευταίαν ἡμέραν τοῦ Διεθνούς Συνεδρίου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἐγένοντο εἰς τὴν ὁδὸν Ἀλκιβιάδου 4 τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου Κέντρου Αἰμοδοσίας τοῦ Ε.Ε.Σ., τὸ ὁποῖον ἱδρύθη χάρις εἰς τὴν εὐγενῆ δωρεάν τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Ἀθηνοδώρου Δρακοπούλου.

Εἰς τὴν τελετὴν, τῆς ὁποίας προηγῆθη ἀγίασμός, παρέστησαν ὁ Ὑπουργὸς Προνοίας κ. Στράτος, ὁ δωρητὴς κ. Ἀθην. Δρακόπουλος, ὅλοι οἱ Σύμβουλοι, ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ε.Ε.Σ., ἡ Ἐφορεῖα Αἰμοδοσίας, συνεργάται τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Ἐν ἀρχῇ ὠμίλησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας Αἰμοδοσίας καθηγητὴς κ. Μαθιὸς Μακκάς, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἐξέθεσε εἰς ἀδράς γραμμὰς τὸ ἐπιτελεσθὲν μέχρι σήμερον ἐν Ἑλλάδι ἔργον, ἀνέφερε ὅτι ἡ αἰμοδοσία εἰσήχθη εἰς τὴν χώραν μας τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Περαιῶν ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του, διότι διὰ τῆς γενναίας δωρεᾶς τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Δρακοπούλου ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἀπέκτησε ἓνα τελειότατον καὶ πλήρως συγχρονισμένον κτίριον, ὑποδειγματικὸν εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ τὴν Μ. Ἀνατολήν, τὸ ὁποῖον πληροῖ ὅλας τὰς προϋποθέσεις, χάρις εἰς τὰς ὁποίας ἡ ὑπηρεσία αἰμοδοσίας θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπαυξήσῃ τὴν δραστηριότητά της καὶ νὰ συνεχίσῃ τὸ φιλάνθρωπον ἔργον της ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν πολυπληθῶν ἀσθενῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀνάγκην τοῦ ἀναντικαταστάτου καὶ πολυτίμου τούτου ὑγροῦ.

Ὁ νέος Πρόεδρος τῆς Ligue κ. Τζὼν Μακώλεϋ δίδει πρῶτος αἷμα εἰς τὸ Δρακοπούλειον Κέντρον Αἰμοδοσίας Ε.Ε.Σ., ἡ Ἀγία Αἰκατερίνη, κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐγκαίνιων. Εἰς τὴν φωτογραφίαν ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ (ὄρθιοι) ὁ Μέγας Εὐεργέτης κ. Δρακόπουλος, ὁ Πρόεδρος Ε.Ε.Σ. κ. Γεωργακόπουλος καὶ ὁ Δ/τῆς τοῦ Κέντρου κ. Κ. Ὠδάς. Mr. J. MacAuley, the new President of the League, is the first blood donor of the «Dracopouleion» G.R.C. Centre «St. Catherine», at the inauguration day. In the photo from left to right (standing) the great benefactor Mr. Dracopoulos, G.R.C. President Mr. Georgacopoulos and Mr. Thodas, director of the Centre.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος ἐπιβιβάζει τὸ ψήφισμα εἰς τὸν Μέγαν Εὐεργέτην κ. Ἀθηνοδώρον Δρακόπουλον. Εἰς τὸ μέσον διακρίνεται ὁ Πρόεδρος τοῦ Ρωσικοῦ Ε.Σ. καθηγητὴς κ. Μιτέρεφ.

President G.R.C. Mr. C. Georgacopoulos handing the decree to the Great Benefactor of the G.R.C. Mr. Ath. Dracopoulos. In the middle is seen Professor Miterev, Chairman U.R.S.S.

Μετὰ τὸν κ. Μακκάϊν τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κων. Γεωργακόπουλος, ὅστις ἐξήρξε τὴν ἀρετὴν τοῦ δωρητοῦ καὶ ὑπεγράμμισε ὅτι ὁ Ε.Ε.Σ. ἔχει δημιουργήσει παρελθὸν εὐγενῶν δωρητῶν, διὰ τῆς πολυτίμου συνδρομῆς τῶν ὁποίων δύναται νὰ πλουτίσῃ καὶ νὰ ἐνισχύῃ τὸ ὑπὲρ παντὸς πάσχοντος ἔργον του. Ἐν συνεχείᾳ ὑπὸ τὰ ζωηρότατα χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. ἀνεκήρυξε τὸν κ. Ἀθην. Δρακόπουλον Μέγαν Εὐεργέτην τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ ἐπέδωκε εἰς αὐτὸν σχετικὸν ψήφισμα ἀναγεγραμμένον ἐπὶ περγαμνῆς ἔχον οὕτω :

ΕΛΛΗΝ. ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Ψήφισμα

ΕΠΙ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ. ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΟΡΑΘΗ ΜΕΤ' ΕΙΚΑΔΑ ΕΤΟΤΕ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΧΙΛΙΟΣΤΟΥ ΕΝΕΑΚΟΣΙΟΣΤΟΥ ΚΑΙ ΕΝΑΤΟΥ ΚΑΙ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΥ.

ΕΛΘΕ, Τὸ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚὸν ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΠΕΙΔΗ ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΛΛΗΝ ΑΥΤΟΥ ΑΡΕΤΗΝ, ΕΚ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΥ ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ ΕΛΑΤΝΟΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΕΞ ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΑΛΗΘΩΣ ΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ ΦΙΛΑΛΛΗΛΙΑΣ ΔΙΑΠΝΕΟΜΕΝΟΣ ΠΟΛΛΑΧΟΣ Τὸ ΕΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗ ΠΟΛΥΤΕΧΙΑΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΙ ΕΠΕΚΟΥΡΗΣΕ ΚΑΙ ΔΗ ΚΑΙ ΧΟΡΗΓΙΑ ΔΑΥΙΛΕΙ Τὸ ΦΕΡΩΝΤΙΜΟΝ ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΔΕΛΦΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΠΡΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ ΤΟΥΤΩΝ ΑΝΗΓΕΙΡΕ ΚΑΙ ΚΑΤΗΡΤΙΣΕΝ ΕΠΙ ΔΕ ΤΟΥΤΟΙΣ ΠΛΕΙΣΤΑ ΠΡΟΣΕΔΑΠΑΝΗΣΕΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΑΣ ΚΑΙ ΕΞΑΡΤΥΞΑΣ Τὸ ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΑΝ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΙΑΝ ΤΩΝ ΒΑΡΕΩΣ ΝΟΣΟΥΝΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΠΛΕΙΣΤΟΝ ΟΤΤΑ ΣΥΜΒΑΛΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ΑΣΤΕΙΤΑΝ ΕΚΠΑΗΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΥΡΥΤΑΤΗΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΥΧΗ, ΑΓΑΘΗ.

ΔΕΔΟΧΘΑΙ Τὸ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚὸν ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΠΙΠΡΟΣΕΛΕΞΑΙ ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΝ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΝ ΕΤΝΟΙΑΣ ΕΝΕΚΑ ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΛΙΑΣ ΗΝ ΕΧΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΥΘΡΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ ΚΑΙ Τὸ ΕΡΓΟΝ ΑΥΤΟΥ ΜΕΤΑΝ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ ΚΑΙ ΕΠΙΤΙΜΟΝ ΣΥΜΒΟΛΑΟΝ ΑΥΤΟΥ ΑΝΕΠΙΣΤΗΝ Τὸ ΔΕ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΔΕ ΕΠΙ ΠΕΡΓΑΜΝΗΣ ΑΝΑΓΡΑΤΑΙ ΚΑΙ ΕΝ ΕΠΙΣΗΜΩ ΤΕΛΕΤΗ ΕΠΙΔΟΤΑΙ ΤΟΥΤΩ Ε. Ε. Σ.

Ἐν τέλει οἱ Σύμβουλοι ἐξέφρασαν τὰ συγχαρητήρια των πρὸς τὸν Μέγαν Εὐεργέτην καὶ τὴν Διοίκησιν τοῦ Ε.Ε.Σ., διὰ τὸ ἐπιτελούμενον ἔργον, τὸ ὁποῖον κατατάσσει τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν εἰς τὴν πρώτην σειρὰν μετὰ τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου.

Ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Ἰωποδρόμου τῆς Κωνσταντινουπόλεως

Γ. Τ. ΚΟΛΙΑ, Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου

Εἰς τὸ κεντρικώτερον σημεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πλησίον εἰς τὰ Ἀνάκτορα, ἦτο ὁ Ἱππόδρομος. Ὁ Ἱππόδρομος ἦτο κατὰ περισσό-
τερον ἀπὸ ὅ,τι σήμερα εἶναι τὸ Πανα-
θηναϊκὸν Στάδιον ἢ καὶ τὸ γήπεδον
τοῦ Παναθηναϊκοῦ. Ἐκεῖ δὲν ἐγι-
νοντο μόνον Ἱπποδρομιαὶ καὶ ἄρμα-
τοδρομιαὶ, ἀλλὰ καὶ παρελάσεις στρα-
τευμάτων, τὰ ὅποια μὲν εἶχον ἐπι-
στρέφει ἀπὸ νικηφόρον ἐκστρατείαν.
Εἰς τὸν Ἱππόδρομον λάφυρα καὶ
αἰχμάλωτοι ἐρρίπτοντο εἰς τοὺς πό-
δας τοῦ αυτοκράτορος. Ἐκεῖ ἀνεκη-
ρύσσοντο αυτοκράτορες ἢ καὶ ἀπεδο-
κιμάζοντο. Ἐκεῖ ἐδίδοντο ὠρισμένα
παραστάσεις διὰ τὰ διασκεδάσει
ὁ ὄχλος τῆς πρωτευούσης. Ἐκεῖ τέλος
ἐδίδετο ἡ εὐκαιρία ὥστε ὁ αυτοκράτωρ
νὰ μάθῃ κατὰ τὸ ὅποιον οἱ ὑπουργοί
του δὲν ἄφιναν νὰ φθάσῃ ἕως τὰ αὐ-
τιά του. Ὑπάρχον, βεβαίως, πάντοτε
ὑπουργοί, οἱ ὅποιοι κάμνουν κατὰ-
χρησιν τῆς ἐξουσίας των. Κατάχρησιν
ἐξουσίας ἔκαμε κάποτε καὶ ὁ πανί-
σχυρος διευθυντὴς τῶν Ἀνακτόρων,
Π ρ α ι π ὀ σ ι τ ο ν τὸν ἔλεγον τότε,
τοῦ αυτοκράτορος τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως Θεοφίλου, εἰς βάρος κά-
ποιας χήρας.

Ἡ χήρα εἶχε κληρονομήσει ἀπὸ τὸν
ἄνδρα τῆς ἑνῆς ἐμπορικὸν πλοῖον.

Ἐνῆς νάνος μετὰ ἑνὶ καράβι

Ἐκέρδιζε πολλὰ ἀπὸ τὴν ἐκμετάλ-
λευσιν τοῦ πλοίου, πρᾶγμα πού ἄ-
νοιξε τὴν ὄρεξιν τοῦ πραιποσίτου.
Αὐτὸς μὲ διάφορα προσχήματα ἔκαμε
δικό του τὸ πλοῖον. Ἡ χήρα ἐγνώ-
ριζε πόσῃ ἀγάπῃ εἶχεν ὁ αυτοκρά-
τωρ πρὸς τὸ δίκαιον. Ἦτο βεβαία
ὅτι ὅλα αὐτὰ δὲν τὰ ἐγνώριζεν ἐκεῖ-
νος, καθὼς ἐπίσης βεβαία ἦτο ὅτι θὰ
εὑρίσκει τὸ δίκαιόν της, ἐὰν κατῶρ-
θωνεν ὥστε αὐτὰ νὰ γίνουιν γνωστὰ
εἰς τὸν αυτοκράτορα. Δὲν ἦτο ὅμως
εὐκολὸν πρᾶγμα νὰ τὸν πλησιάσῃ.
Ὁ διευθυντὴς τῶν Ἀνακτόρων ἄ-
γρυπνοῦσε καὶ τὴν ἡμποδίζεν. Οὔτε
ἄλλως τε κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους
ἦτο δυνατόν ὁ ὁποιοσδήποτε νὰ γίνῃ
δεκτὸς ἀπὸ τὸν αυτοκράτορα.

Τότε δὲν ὑπῆρχεν οὔτε Βουλὴ οὔτε
ἐφημερίδες διὰ τὰ διακρῆναι κανεῖς
τὸ δίκαιόν του καὶ ἔτι νὰ φθάσῃ
εἰς τὰ αὐτιά τοῦ αυτοκράτορος. Ὑ-
πῆρχεν ὅμως, ὅπως εἶπομεν, ὁ Ἱπ-
πόδρομος. Καὶ νὰ τι ἔκαμεν ἡ χήρα
ἐκείνη. Κάποια ἑορτὴ θὰ ἐγίνετο εἰς
τὸν Ἱππόδρομον, τὴν ὅποιαν θὰ
παρακολουθοῦσε καὶ ὁ αυτοκράτωρ.
Εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς ἦτο νὰ
ἐμφανισθῶν καὶ νᾶνοι. Θὰ ἔκαναν
καὶ αὐτοὶ τὸ «νούμερό» τους, ὅπως
λέγομεν σήμερα, διὰ τὰ διασκεδά-
σουν τοὺς θεατὰς. Εἰς τοὺς γελωτο-
ποιοὺς αὐτοὺς νάνους κατέφυγε καὶ
ἡ χήρα διὰ τὰ φθάσῃ ἢ διαμαρτυρίᾳ
τῆς ἐναντίον τοῦ Πραιποσίτου μέχρι
τοῦ αυτοκράτορος. Τοὺς ἐπλήρωσε
καὶ αὐτοὶ ἀνέλαβαν νὰ ἐκτελέσουν τὸ
ἄρκετὰ ἐξυπνο «νούμερο». Αἱ κερκί-
δες τοῦ Ἱπποδρόμου εἶναι γεμάτες
καὶ ὁ αυτοκράτωρ κάθεται εἰς τὸ θεω-
ρεῖόν του ἔχων ὀλόγυρά του τοὺς
αὐλικούς του μετὰ τὰ πολυχρώμα καὶ
πολύτιμα ἐνδύματά των. Εἰς ἑνὴν
διάλειμμα τῶν Ἱπποδρομιῶν ἀνοίγει
ξαφνικὰ ἡ καγκελωτὴ θύρα τοῦ Ἱπ-
ποδρόμου καὶ εἰσέρχονται οἱ γελωτο-
ποιοὶ νᾶνοι. Σύρου φωνάζοντες καὶ
πηδῶντες ἑνὸ μικρὸν ἀμάξι. Ἐπάνω
εἰς αὐτὸ ἔχουν τοποθετήσῃ ἑνὸ μικρὸ
καράβι. Τὸ καράβι αὐτὸ φέρουν
καὶ στήθουν ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ θεω-
ρεῖον τοῦ αυτοκράτορος. Ὅλοι στρέ-
φουν τὴν προσοχὴν πρὸς τὰ ἐκεῖ καὶ
περιμένουν νὰ ἴδωιν τὴν συνέχειαν.
Μέσα εἰς τὴν σιγὴν πού ἐκράτησεν,
ἀκούεται ἑνὸς ἀπὸ τοὺς γελωτοποιοὺς

νάνους νὰ λέγῃ πρὸς ἑνὸς ἀπὸ τοὺς
ἄλλους, δεικνύων συγχρόνως τὸ ξύ-
λινο καράβι:

—Ἀνοίξε τὸ στόμα σου καὶ κατὰ-
πιε το.

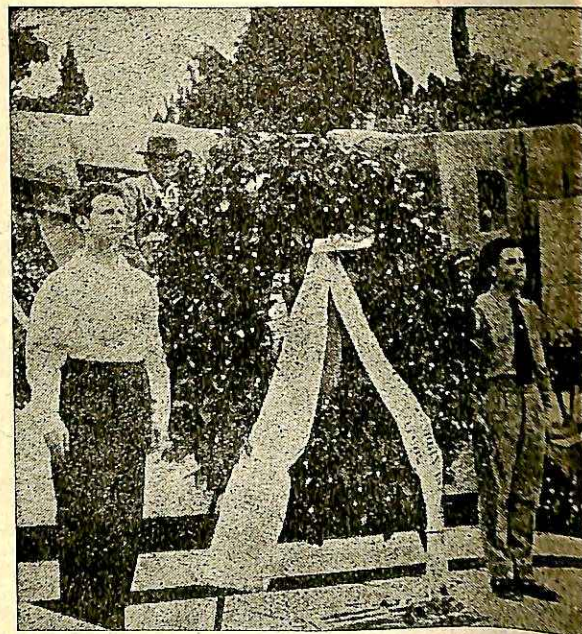
—Μὲ τί τρόπον νὰ τὸ καταπιῶ;
ἔρωτᾷ ὁ δεύτερος γεμάτος κομικὴν
ἀπορίαν.

—Μὲ τί τρόπον νὰ τὸ καταπιῇ;
ἔρωτουν ὅλοι μαζί καὶ δυνατὰ οἱ
νᾶνοι. Καὶ καλὰ, πῶς ὁ πραιπόσιτος
κατεβρόχθισεν ἑνὸ τόσο μεγάλο κα-
ράβι τῆς τάδε χήρας καὶ οὐδὲν ἡμπο-
ρεῖς ἑνὸ τόσο δὲ καράβι νὰ κατα-
πιῇ; Ἐμπρός, κατὰπιε το.

Τὸ τί ἐπηκολούθησε μεταξύ τῶν
θεατῶν δὲν περιγράφεται.

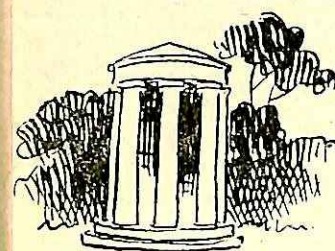
Τὰ ὅσα εἶπαν οἱ γελωτοποιοὶ προε-
κάλεσαν, καθὼς ἦτο ἐπόμενον, τὴν
προσοχὴν καὶ τὴν ἀπορίαν τοῦ αυτο-
κράτορος. Ἐρωτᾷ τί σημαίνουν ὅλα
αὐτά. Μόλις ἔμαθε τὰ καθέκαστα,
διέταξε νὰ δοθῇ ἀμέσως εἰς τὴν χήραν
τὸ καράβι καὶ ὁ ἕως τὴν στιγμὴν
ἐκείνην ἐμπιστὸς του διευθυντὴς τῶν
ἀνακτόρων του νὰ φυλακισθῇ καὶ νὰ
περιμένῃ τὴν δίκην του. Ἐδικάσθη
καὶ κατεδικάσθη εἰς θάνατον διὰ τὰ
χρησιμὴν ὡς παράδειγμα εἰς ὁ-
ποιοὺςδήποτε ἰσχυρὸν θὰ ἤθελε μελ-
λοντικῶς νὰ τὸν μιμηθῇ.

Ἀπὸ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἑκατονταε-
τηρίδος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς
Σολφερίνο 24.6.59

Εἰς Ἰταλὸν (δεξιὰ) καὶ εἰς Αὐστριακὸν
ἐρυθροσταυρίτην φρουροῦν τιμητικῶς τὸ
Μνημεῖον τοῦ Ἐρρίκου Ντυνάν
An Italian and an Austrian Junior
are honorary guard of Dunant's mo-
nument.

ΜΝΗΜΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΤΟ "ΙΕΡΟΝ ἄλσος" ΤΟΥ ἈΣΚΛΗΠΙΟΥ

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑ Γ. ΔΗ

Μᾶς χρειάζεται καὶ πάλι σήμερα ἡ
ἀναπόλησις τῆς ἱστορίας, ἡ ἀγνότης
τῆς ψυχῆς καὶ ἡ δύναμις τῆς φαντασί-
ας, γὰρ νὰ μπορέσωμε νὰ περιδιαβά-
σωμε τὸ «ἱερὸν ἄλσος» τοῦ Ἀσκληπι-
οῦ καὶ νὰ ἀναπλάσωμε τὰ σεπτὰ του
ἱδρύματα.

Ἄς γίνωμε κι ἐμεῖς ἑνὰς ἀπὸ τοὺς ἄρ-
ρώστους, πού ἐρχονται στὸν καλὸ κι
εὐγενικὸ θεό, γὰρ νὰ ζητήσουν τὴ βοή-
θειά του. Στὰ χέρια μας κρατοῦμε τὰ
ἀναθήματά μας, μικρὰ ἀγάλματα ἢ
ἄλλα ἔργα τέχνης καὶ διαφόρων εἰδῶν
θησαυροῦς. Ἀλλὰ ἐκεῖνο, πού χρεια-
ζόμαστε περισσότερο ἀπὸ κάθε τι ἄλ-
λο, εἶναι οἱ θησαυροὶ τῆς ψυχῆς, ἡ ἐ-
σωτερικὴ καθαρότης καὶ προπάντων
ἡ πίστις.

Οἱ «μιαροὶ» καὶ οἱ «βεβήλοι» δὲν
γίνονται δεκτοί. Τὸ παράδειγμα, πού
ἀναφέρει ὁ Αἰλιανός, τοῦ πλουσίου
ἀρρώστου, τοῦ Εὐφρονίου, πού ἦρθε
φορτωμένος μετὰ ἄφθονα καὶ ἀκριβὰ ἄ-
φιερώματα, ἀλλὰ ἦταν ἄθεος καὶ ἀκό-
λαστος, εἶναι ἑνὸς ἀπὸ τὰ πολλὰ, πού
δείχνουν ὅτι ὁ θεὸς ἀπέκρουε καὶ ἐ-
διώχνε τοὺς ἀκάθαρτους καὶ ἀνάξιους
ψυχικά. Ἐτοί διώχτηκε καὶ ὁ Εὐφρό-
νιος μαζί μετὰ ὅλο τὸ φορτίο τῶν ἀνα-
θημάτων του.

Ἐμεῖς ἂς ἐλπίσωμε πῶς καὶ μετὰ
μικρὰ καὶ ταπεινὰ δῶρα τῆς ψυχῆς
μας θὰ γίνωμε δεκτοί. Καὶ ὁδηγούμε-
νοι ἀπὸ τοὺς «ἱερομνήμονας», θὰ πᾶ-
με πρῶτα-πρῶτα στὸν ναὸ τοῦ Ἀ-
σκληπιοῦ, γὰρ νὰ προσευχηθῶμε. Ἡ
προσευχὴ εἶναι ἡ πρώτη καὶ βασικὴ
πηγὴ τῆς θεραπείας μας. Ὁ Ἀσκλη-
πιὸς δὲν εἶναι μονάχα ἑνὸς μεγάλου
γιατροῦ, ἀλλὰ καὶ θεός. Καὶ ἡ ἐπιστή-

Φροντίζετε τὴν ὑγεία τῶν
ματιῶν σας. Τὸ φῶς νὰ
ἐρχεται ἀπὸ πίσω καὶ ἐ-
πάνω ἀπὸ τὸν ἀριστερὸ
ὤμο. Νὰ μὴ εἶναι οὔτε
πολὺ δυνατό οὔτε πολὺ
ἀδύνατο.

μη του εἶναι συνδυασμένη μετὰ τὴ θρη-
σκεία.

Ἐκεῖ, στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ ναοῦ, στὸ
βάθος τοῦ «σηκοῦ», θὰ δοῦμε καὶ θὰ
θαυμάσωμε τὸ χρυσελεφάντινο ἀγαλ-
μα τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Καὶ θὰ ἀντικρύ-
σωμε μετὰ ἀγάπῃ καὶ σεβασμῷ τὴν εὐγε-
νικὴ καὶ συμπαθητικὴ μορφή τοῦ θεοῦ
μετὰ τὴν ἡρεμὴ ἔκφρασι καὶ τὸ ἀθλητικὸ
σῶμα. Τὸ ἑνὸς χέρι στηρίζεται
στὴ βακτηρίᾳ του, ἐνῶ τὸ ἄλλο τὸ
στηρίζει χαϊδευτικὰ στὸ κεφάλι τοῦ
«ἱεροῦ ὄφεως». Στὰ πόδια του εἶναι
ξασπλωμένος ὁ πιστὸς ἀπὸ τὰ βρε-
φικά του χρόνια σκύλλος.

Βγαίνοντας ἀπὸ τὸν ναὸ μετὰ τὴ
γαλήνῃ, πού χάρισε στὴν ψυχὴ μας
ἡ προσευχὴ καὶ ἡ πρώτη ἐπαφὴ μετὰ
τὸν θεό, ρίχνομε μιὰ ματιὰ στὸ ἱερὸ
οἰκοδόμημα. Τριαντατέσσερες μαρμά-
ρινες κολῶνες τὸ τριγυρίζουν, ἀπὸ
ἐνδεκα στὴν πρόσοψιν καὶ στὴν πίσω
πλευρὰ του καὶ ἀπὸ ἑξῆς στὶς στενὲς
πλευρές. Ἡ θύρα του εἶναι στολισμένη
μετὰ χρυσελεφάντινα κοσμήματα. Καὶ τὰ
ἀετώματά του διακοσμούνται μετὰ θαυ-
μάσιες γλυπτικὰς παραστάσεις κενταυ-
ρομαχιῶν καὶ ἀμαζονομαχιῶν.

Στὴν αὐλὴ τοῦ ὑπάρχουν ὠραιότα-
τα ἀγάλματα καὶ πολυτελεῖς μαρμά-
ρινες ἐξέδρες.

Ἀπὸ τὸν ναὸ θὰ ὁδηγηθῶμε στὸ
«Καταγώγειον», ἑνὸ μεγάλο διώροφο
κατάλυμα, ὅπου μένουιν οἱ προσκυνη-
ται καὶ οἱ ἀρρώστοι ὅσο νὰ γίνῃ ἡ
πρώτῃ ἱατρικὴ ἐξέτασίς τους καὶ ἡ
διάγνωσις τῆς ἀρρώστιας τους ἀπὸ
τοὺς βοηθοὺς ἱερεῖς γιατροῦς.

Τὸ «Καταγώγειον» εἶναι χωρισμένο
σὲ τέσσερα ἴσα τετράγωνα, μετὰ σαράν-
τα δωμάτια τὸ καθένα. Ἐχει δηλαδὴ
συνολικὰ ἑκατὸν ἐξήκοντα δωμάτια.

Ἀλλὰ στὸ «Καταγώγειον» οἱ ἄρ-
ρωστοὶ δὲν μένουιν παρὰ ἐλάχιστες
μέρες, συνήθως μάλιστα μονάχα μία.
Διότι, μετὰ τὴν πρώτην ἐξέτασίς τους
καὶ τὴν ἀνάλογον μετὰ τὴν πάθησί τους
κατάταξι, μεταφέρονται στὸ «Ἀβα-
τον», ἑνὸ μακρόστενο οἰκοδόμημα με-

στοῦ ἀπὸ δεκάξῃ Ἰωνικὲς κολῶνες
μπροστὰ του.

Ἐκεῖ θὰ μεταφερθῶμε καὶ ἐμεῖς, ἄ-
φου ὅμως πρῶτα κάμωμε στοὺς βω-
μοὺς τῆς θυσιᾶς μας μετὰ διάφορα ζῶα
καὶ πάρωμε τῆς προβιᾶς τους. Πάνω
σ' αὐτὰς τῆς προβιᾶς θὰ ξασπλώσωμε
στὸ διαμέρισμα τοῦ «Ἀβάτου», πού
θὰ μᾶς καθορίσουν ἀνάλογα μετὰ τὴν
ἀρρώστια μας καὶ θὰ περιμένωμε τὴν
«ἐγκοίμησιν».

Ἐκεῖ θὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ ὁ Πρωθυερεὺς
καὶ θὰ μᾶς ἐξετάσῃ σωματικὰ καὶ ψυ-
χικὰ λεπτομερέστατα. Καὶ δίνοντάς
μας μετὰ τὴν παρουσίαν του καὶ μετὰ τὸν
λόγον του νέαν τόνωσιν στὴν πίστι-
μας, θὰ μᾶς προετοιμάσῃ γὰρ τὴν ἄ-
μεση ἐπαφὴν μετὰ τὸν θεό.

Καὶ ἑνὸς σούρουπου ἡ μὴν αὐγὴ, μέ-
σα στὸ μισόφωτο τῆς ὑποβλητικῆς
ὥρας, θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ «ἐγκοί-
μησις». Ὁ θεὸς θὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ ὁ ἴ-
διος—στὸ δνεῖρό μας ἄραγε ἡ στήν
πραγματικότητά; δὲν θὰ μποροῦμε νὰ
τὸ ξεχωρίσωμε—συνουδενόμενος ἀπὸ
μεγάλους ἱεροὺς ὄφεις, πού θὰ συρί-
ζουν ὑποβλητικὰ μέσα στὴν μισοσκό-
τεινῃ ἀτμόσφαιρα καὶ θὰ μᾶς πλησιά-
ζουν προστατευτικὰ. Καὶ ἐνῶ ὁ θεὸς
θὰ μᾶς δίδῃ ὁδηγίες γὰρ τὴν θεραπεία
μας, οἱ ὄφεις θὰ γλύφουν ἀπαλὰ καὶ
φιλικὰ τὸ πάσχον μέλος τοῦ σώματός
μας, ἢ μόνον τὰ χέρια καὶ τὸ πρόσωπό
μας, ὅταν πάσχῃ μονάχα ἡ ψυχὴ μας.

Τότε, σύμφωνα μετὰ τῆς ὁδηγίας τοῦ
θεοῦ, οἱ ἱερεῖς—γιατροὶ θὰ ἐφαρμόσουν
τὴν θεραπεία καὶ θὰ κανονίσουν τὴν δί-
αιτάν καὶ τὸν τρόπο τῆς ζωῆς μας κατὰ
τὴν ἐκεῖ διαμονὴν μας στὸ ὁριστικὸν
πιά ἐνδιαίτημα.

(Συνεχίζεται)

Γιὰ νὰ προφυλαχθῆτε ἀπὸ
τὴ γρίππην, ἀποφεύγετε
τοὺς κλειστοὺς καὶ πολυ-
σύχναστους χώρους.

Η ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ

Ν. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ, Έκπ. Συμβούλου

Η εξερεύνηση του βυθού των θαλάσσιων επωλοπλασσίασε τις γνώσεις του ανθρώπου σχετικά με τη μορφή του βυθού αυτού και τα ζωικά και φυτικά είδη, που ζούν στις άβυσσους. Η προσπάθεια όμως αυτή του ανθρώπου είχε και ένα άλλο αποτέλεσμα, που στην αρχή δεν ήταν δυνατό να το υποψιασθή κανείς: έδημιούργησε μια νέα επιστήμη ή καλύτερα ένα νέο κλάδο μιας σπουδαίας επιστήμης, της αρχαιολογίας. Ο κλάδος αυτός είναι η υποβρύχιος αρχαιολογία, δηλ. η αναζήτησις αρχαιολογικών θησαυρών στο βυθό της θαλάσσης και η μελέτη των έρειπίων αρχαίων πόλεων, οι οποίες για τον ένα ή τον άλλο λόγο είναι σήμερα σκεπασμένες από τη θάλασσα.

Ότι αρχαιολογικοί θησαυροί βρίσκονταν στο βυθό της θαλάσσης ήταν γνωστό από πολλά χρόνια. Κατά το 1900 λ.χ. Δωδεκανήσιοι δύτες, που αναζητούσαν σφουγγάρια ανεκάλυψαν κοντά στα Άντικύθηρα σπουδαία αρχαία αγγεία, τα οποία με πολλούς κόπους και έξοδα ανασύρθηκαν από το βυθό της θαλάσσης. Το σπουδαιότερο από τα εύρηματα αυτά είναι ένα χάλκινο αγγείο, που σήμερα βρίσκεται στο αρχαιολογικό μουσείο Αθηνών, γνωστό ως «ο έφηβος των Άντικυθήρων».

Κατά το 1925 επίσης ψαράδες στο

Δύτης με αυτόνομο σκάφανδρο εξετάζει τους άμφορες, που ανεκάλυψε έξω από το λιμάνι της Μασσαλίας.

Μαθαίωνα ανέστυραν με τα δίχτυα των ένα ώραίο χάλκινο αγγείο, που βρίσκεται στο ίδιο Μουσείο. Κατά το 1908 στα παράλια της Τύνιδος ανακαλύφθηκε σπουδαίος αρχαιολογικός θησαυρός, από αρχαία αγγεία, αγγεία και διάφορα μάρμαρα, τα οποία ήταν φορτωμένα σε κάποιο πλοίο, που βυθίστηκε σ' εκείνη την εποχή.

Κατά τα τελευταία χρόνια τα αυτόνομα σκάφανδρα, τα οποία επιτρέπουν με μικρά έξοδα και ελαχίστους κινδύνους να φθάνη κανείς σε μικρά σχετικά βάθη όχι μακριά από την παραλία, έβοήθησαν στην ανακάλυψη σπουδαίων αρχαιολογικών θησαυρών. Έτσι έξω από το λιμάνι της Μασσαλίας ανακαλύφθηκαν τα ναυαγία παραπάνω από είκοσι αρχαίων πλοίων, φορτωμένων με χιλιάδες «άμφορες» (πήλινα δοχεία όμοια με στάμνες), με τις οποίες μετεφέρετο κρασί. Πολλοί από τους άμφορες αυτούς είχαν επάνω τις σφραγίδες των κατασκευαστών τους ή των εμπόρων, εις τους οποίους ανήκε το φορτίο.

Τέτοια εύρηματα καθώς και τα υπολείμματα των πλοίων, που βρίσκονται σκεπασμένα από την άμμο, μάς επιτρέπουν όχι μόνο να πλουτίζουμε τα αρχαιολογικά μας μουσεία με τους θησαυρούς των προγόνων μας, αλλά και να αυξάνουμε τις γνώσεις μας σχετικά με την εμπορική επικοινωνία και τον τρόπο της ζωής των αρχαίων λαών, οι οποίοι κατοικούσαν τις διάφορες μεσογειακές χώρες.

Όπως εύκολα καταλαβαίνει κανείς, ο νέος αυτός κλάδος της αρχαιολογίας ενδιαφέρει ιδιαίτερος έμάς, τους Έλλη-

Μερικοί από τους άμφορες, καθαρισμένοι από τα θαλάσσια ζώα, που είχαν κολλήσει επάνω τους, τοποθετημένοι στο μουσείο.

νες, όχι μόνον διότι η πατρίδα μας περιβάλλεται από θάλασσα, στην οποία ασφαλώς έχουν βυθισθή χιλιάδες αρχαία πλοία, αλλά και διότι κατά την αρχαία εποχή υπήρχε ζωηρότατο εμπόριο της χώρας μας με όλες τις ελληνικές αποικίες, που είχαν ιδρυθή σε όλα τα παράλια της Μεσογείου θαλάσσης. Και όπως η ελληνική γη κρύβει ακόμα πολλούς αρχαιολογικούς θησαυρούς, οι οποίοι έρχονται σιγά-σιγά στο φως με τη σκαπάνη των αρχαιολόγων, έτσι πρέπει να ανασυνθών από τη θάλασσα και οι θησαυροί, που αναπαύονται στο βυθό της.

Για την καλύτερη έπιτυχία του σκοπού αυτού οι ειδικοί επιστήμονες προτείνουν να ιδρυθή ένα «Ίνστιτούτο υποβρυχίου αρχαιολογίας», το οποίο θα συντονίζει όλες τις προσπάθειες και θα δίνει τις απαραίτητες οδηγίες για την έπιτυχία των.

Όταν και στην πατρίδα μας αναπτυχθή όσο πρέπει ο νέος αυτός επιστημονικός κλάδος, τότε νέοι θησαυροί θα ανακαλυφθούν, οι οποίοι θα έπιβεβαιώσουν για μια φορά ακόμη όχι μόνο το μεγαλείο των αρχαίων προγόνων μας, αλλά και τη συμβολή των στην ανάπτυξη και άλλων αρχαίων λαών και τη δημιουργία του σημερινού πολιτισμού.

Α Ρ Κ Α Δ Ι

.....Έπνεε τάγερι δροσερά σέ πλάγια, σέ πεδιάδες
τό φώς αρχίναε κι έδειχνε λουλούδια, πρασινάδες,
πλήθος νερά, που ανάβλυζαν από βουνίσια βάθη,
παντού χαμόγελα ζωής, απ' την έλξη στ' άγκάθι,
τα κορφοβούνια, τα ριζά, τα δλάνοιχτα λειβάδια,
μαγευτική παράστασαν ανάστασης εικόνα,
που θάρρος νέο μάς έδωσε για τον στεγνόν άγώνα.
Τ' άρματα είν' έτοιμα, οι καρδιές διπλή φορούν ασπίδα:
—την πίστη και τον έρωτα για τη γλυκειά πατρίδα—

Έκεί που πάει καθένas μας να πη το λόγο, πδχει:
στην άκρη από τα χείλη του βροντοφωνώντας ΟΧΙ:
μές στην αλή κι ο ήγούμενος αγάλια κατεβαίνει,
με μια σημαία στο χέρι του και μ' όψη πυρωμένη,
δπον, πριν στάχτη το κορμί σε λίγο καταντήση,
ή άθανασία το φέγγος της επρόβαλε να χύση.

(Απόσπασμα από το ποίημα «Όρκος» Γ. Μαρκορά)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
= ΑΝΔΡΕΑΣ =

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
Γεν. Έπιθεωρητού Μ. Έκπ.

Ο Άπόστολος Άνδρέας είναι μεγάλη και ύποβλητική χριστιανική μορφή. Είναι ο πρωτόκλητος από τους δώδεκα Άποστόλους και μαζί ο άδελφός του Πέτρου, του κορυφαίου απ' όλους, του βράχου αυτού της χριστιανικής πίστεως. Είναι ο πολιούχος και ο προστάτης της πρωτεύουσής της Πελοποννήσου, των Πατρών. Τόν Πέτρο, τόν Φίλιππο και τόν Ναθαναήλ αυτός τους ώδήγησε κοντά στον Ίησού. Πρώτος αυτός τους φάνερωσε το μέγα μήνυμα για την ανακάλυψη του Μεσσία. Ήταν μαθητής του Ίωάννου του Βαπτιστού και ήκολούθησε τόν άμνον του Θεού με πολλήν αγάλλασι. Κατά την ήμέραν της Πεντηκοστής ήταν μαζί με όσους «ήσαν προσκαρτερούντες όμοθυμαδόν τη προσευχή» εις το ύπερψον.

Κατέβηκε και σ' αυτόν το πνεύμα το άγιον ως πυρίνη γλώσσα και ήρξατο και αυτός λαλείν έτέραις γλώσσαις, καθώς το πνεύμα έδίδου αυτό άποφθέγγεσθαι.

Μετά την Πεντηκοστή ήκολούθησε τόν δρόμο του για να ευαγγελισθή τους διάφορους λαούς και να τους μύηση στο μυστήριο της διδασκαλίας του Έσταυρωμένου.

Στό Βυζάντιο ίδρυσε πρώτος και για πρώτη φορά χριστιανικήν εκκλησία και χειροτόνησε τόν πρώτο της επίσκοπο. Στή Σινώπη έκινδύνευσε ο συνακόλουθός του άπόστολος Ματθίας από τους ανθρωποφάγους και σώθηκε από την θαυματουργό έπέμβασι του Άνδρέα. Στήν Άμισό, ίδρυσε Έκκλησία και χειροτόνησε πρεσβύτερους και διακόνους.

Εις τα Ίεροσόλυμα, έστρεψε μαζί με τους άλλους άποστόλους το Πάσχα και την Πεντηκοστή.

Στήν Έφεσο, συνήντησε τόν γιού της Σαλώμης, τόν Ίωάννη, τόν πιό αγαπημένο μαθητή του Διδασκάλου και ανεπόλησαν εκεί μαζί τις ειδυλλιακές ήμέρες, που επέρασαν κοντά στον Ραββί. Τώρα τους έκαμε άλιεις άνθρωπων. Μεγάλη άποστολή, αλλά και τόσο μαρτυρική. Παντού τους κυνηγούσαν οι Ίουδαίοι. Άχ! γιατί να μην είναι όλοι οι άνθρωποι καλοί; Γιατί τους λείπει η αγάπη, κατέληξαν σε κάθε συνομιλία τους.

Η αγάπη ούτε ένσαρκώνεται, ούτε άσκειται, ούτε διδάσκειται χωρίς θυσίες. Μεγάλη θυσία είναι η ίδια η αγάπη.

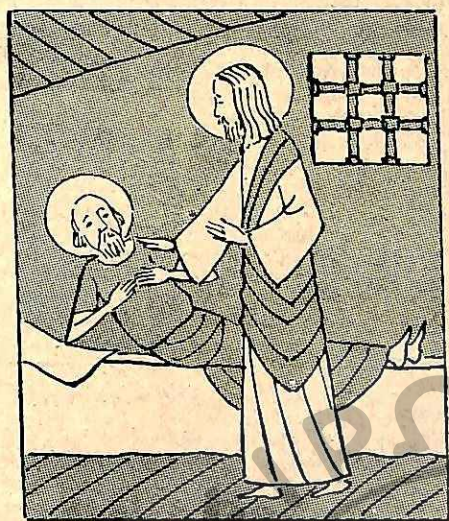
Μια μέρα πρωί-πρωί άφησε ο Άνδρέας τόν Ίωάννη στην Έφεσο και ταξίδευσε για άλλες χώρες.

Στήν Σινώπη οι σκληροί Σινωπείς τόν έπιασαν, τύλιξαν στο λαιμό του ένα γερό σχοινί και τόν έσερναν επί τρεις ήμέρες

Δώστε λίγο αίμα.
Είναι η καλύτερη εκδήλωση
αλληλεγγύης.

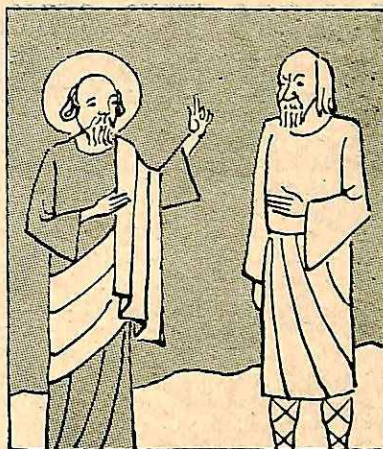
στούς δρόμους και τις πλατείες της Πολιτείας. Το αίμα του έτρεχε σαν ποτάμι και οι σάρκες του κορμιού του κολλούσαν στις πέτρες και τα χαλίκια. Την τετάρτη νύχτα ο Κύριος παρουσιάστηκε στη φυλακή του, τόν άγγιξε και τόν θεράπευσε τελείως. Πολλοί τότε από τους Σινωπείς έπίστευσαν και έβαπτίστησαν.

Στάς Πατρες έφιλοξενήθη από τόν ευσεβή Σώσιο, τόν όποιον θεράπευσε από άνιστο νόσημα, όπως και τόν Ρωμαίον ανθύπατο Λέβιο, ο όποιος ευγνωμονών έγινε χριστιανός. Ο Αυτοκράτωρ της Ρώμης, όταν τό έμαθε έγινε έξω φρενών, τόν έπασσε και έστειλεν ως ανθύπατον τόν έμπιστόν του Αίγεατην, ο όποιος έφθασε εις τάς Πατρες μαζί με την ώραία σύζυγόν του Μαξιμίλλα και τόν άδελφό του Στρατοκλή. Η Μαξιμίλλα άρρώστησε βαριά και όταν έβάδιζε προς βέβαιον θάνατον, έσώθη από τη θαυματουργό επέμβασι του Άποστόλου. Ο Αιγεάτης ήθέλησε να πληρώση τόν Άπόστολο. Ο άγιος Άνδρέας όμως του έδήλωσεν ότι την άμοιβή θα

Ο Κύριος τόν άγγιξε και τόν θεράπευσε τελείως.

την περιμένη από τόν Ίησού Χριστό, τόν άληθινό Θεό. Ο Αιγεάτης έφύλαξε και άπεφάσισε να τόν βασανίση. Άλλά έφυγε για τη Ρώμη και ανέβαλε το σανατικό σχέδιό του. Γυρίζοντας έπληροφόρηθη ότι η γυναίκα του Μαξιμίλλα, ο άδελφός του Στρατοκλή και πολλοί άλλοι σημαίνοντες έδέχτησαν το Χριστιανικό βάπτισμα. Μανιασμένος από την όργη έφυλάκισε άμέσως και έβασάνισε σκληρά τόν άγιο. Οι θρήνοι της Μαξιμίλλας, του Στρατοκλή και των Πατρινών, που είχαν άσπασθή τόν Χριστιανισμό, δέν ίσχυσαν να τόν μεταπείσουν. Έδωσε διαταγή να άναρτηθή ο γέρον άπόστολος επάνω στο σταυρό και να παραταθή όσο μπορούσε το μαρτύριό του. Γενικό πένθος έβασίλευε στις Πατρες. Μόνον ο άγιος Άνδρέας έβάδιζε με σταθερότητα και αγάλλασι προς τόν τόπο του μαρτυρίου. Κρεμασμένος στο σταυρό επί τρία ήμερώνυχτα έδινε συμβουλές ένθαρρυντικές στα πλήθη, που παρακολουθούσαν με συγκίνησι και δάκρυα το μαρτύριό του και τα διαβεβαίωνε ότι η αγάπη του στο Χριστό μετεμόρ-

Την πληρωμή θα λάβω μόνον από τόν Ίησούν Χριστό.

φωνα τα βασανιστήρια σε ήδονική απόλαυσι και αγάλλασι. Ούτε οι φρικτοί πόνοι, ούτε η πείνα και η φοβερή δίψα τόν έλύγισαν.

Την τετάρτη ήμέρα έκαμε την εξής προσευχή: «Ίησού Χριστέ, δν ειδόν, δν φιλώ, έν τώ όποιώ είμι και έσομαι δέξαι με έν Ειρήνη εις τάς αιωνίους σου σκηνάς». Μετά την προσευχή παρέδωκε το πνεύμα.

Η Μαξιμίλλα και ο Στρατοκλής κατέβασαν το άγιο σώμα από τόν Σταυρό, το άλειψαν με άρώματα και το έθαψαν. Ο Στρατοκλής, που είχε χειροτονήθη Έπίσκοπος, διεδέχθη στο έργο του τόν πρωτόκλητο άπόστολο. Η Μαξιμίλλα έκαμε ένα καλυβάκι κοντά στον τάφο του Άγίου και έζησεν εκεί άγνό και άγιο βίο. Ο Αιγεάτης ητύοκτόνησε. Η άγια κάρα του Πρωτοκλήτου μετεφέρθη άργότερα στην Κων/πολι και από εκεί στη Ρώμη. Ο τάφος του βρίσκεται στας Πατρες. Εις τάς 30 Νοεμβρίου εορτάζεται η μνήμη του και γίνεται εις τάς Πατρες ή λιτάνευσις της εικόνας του.

ΜΙΧ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ΜΥΛΟΣ

Εν' ένας μύλος στο μικρό
το χωριουδάκι μας κεί κάτω,
που δσες φορές τότε θαρώ
ποτές δέν στέκουν τα φτερά του.

Γυρίζει μέσα στη σιγή,
και μέσα στο βαθύ σκοτάδι,
από το βράδυ ως την αυγή
κι' απ' την αυγή πάλι ως το βράδυ.

Του μολονά το σπιτικό
καθένας στο χωριό το ξέρει
πως δέν άρνιέται ψυχικό
και σπλαχνικό πάντα έχει χέρι.

Γι' αυτό τη φτωχική γωνιά
τη σκέπει του θεού εύλογία
Αέν έχει κάμει γνωριμιά
Με πλούτη - ούτε με δυστυχία.

(Από την συλλογήν παιδικών
ποιημάτων «Η Αρμονία»)

ΑΝΑΞΑΓΟΡΑΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ

σωματίδια, από τα οποία ο οργανισμός εκλέγει τα κατάλληλα δια την συντήρησιν και αύξησιν, των τριχών, των οστών, του μυελού, των μυών κ.λ.π. 'Η Ικανότης του οργανισμού δια την εκλογήν αυτήν έχει δοθή εις αυτόν, έδιδασκεν ο 'Αναξαγόρας, υπό της Θείας Προνοίας. Τόν Θεόν, τόν άπékαλει Νούν' έλεγε δέ ότι τά πάντα εις τόν κόσμον τά διεκόσμησεν ο Νούς ήτοι ότι ο κόσμος αποτελεί μίαν θείαν μουσικήν αρμονίαν. 'Η θεωρία των όμοιομερών του 'Αναξαγόρου έδωσεν άφορμήν εις τόν Λεύκιππον και τόν μαθητήν αυτού Δημόκριτον νά διατυπώσωσιν την περίφημον άτομικήν θεωρίαν, ή όποία σήμερα κυριαρχεί όλων των φυσικών επιστημών. Πολλοί μάλιστα επιστήμονες, λέγουσιν, ότι ή θεωρία των όμοιομερών στοιχείων του 'Αναξαγόρου αποτελεί την πρώτην έκφρασιν της σημερινής θεωρίας περί άτόμων. Εις την άστρονομίαν και την μετεωρολογίαν ήτο επίσης περίφημος ο 'Αναξαγόρας. Αί γνώμαι του και αί σκέψεις του εις τας επιστήμας αυτές προκαλούσι και σήμεραν άκόμη τόν θαυμασμόν. 'Ελεγεν ότι ή γή δέν είναι έντελώς σφαιρική, αλλά ότι είναι πλατεία και αίωρείται εις τό διάστημα. 'Εκαστον των άστρων κινείται και ούδέν μένει ακίνητον. 'Η σελήνη αποτελείται από τά αυτά συστατικά, από τά

όποια αποτελείται και ή γή, ότι έχει όρη και λόφους μέ φάραγγας και ότι άκόμη δέν έχει ίδιόν της φώς, αλλά τό ύπ' αυτής ανακλώμενον φώς προέρχεται έκ του ήλιου. Οι άνεμοι προέρχονται έκ της διαστολής του άέρος συνεπείφ θερμάνσεως, έν ώ αί βρονται προέρχονται έκ της συγκρούσεως των νεφών και αί άστραπαι έκ της προστριβής των νεφών. 'Ο 'Αναξαγόρας ήτο και σπουδαίος μετεωρολόγος. Προέβλεπε πότε θά βρέξη. Και από της απόψεως αυτής θεωρείται ο πρόδρομος της έκδόσεως των σημερινών μετεωρολογικών δελτίων επί της προγνώσεως του καιρού. Διηγούνται μάλιστα, ότι κάποτε είχε μεταβή εις τους 'Ολυμπιακούς άγώνας, οι όποιοι έγινόντο τόν Αύγουστον, και είχε πάρει μαζί του και την όμβρέλλαν του (κώδιον, όπως έλέγετο εις την αρχαίαν εποχήν ή όμβρέλλα). Πολλοί θεάται τόν είρωνεύθησαν, όταν τόν είδον μέ την όμβρέλλαν, διότι ή ημέρα ήτο αίθρία και δέν υπήρχε ούτε έν μικρόν νέφος εις τόν ούρανόν. Μετ' όλίγην ώραν όμως εξέσπασε μεγάλη βροχή, όπως τόν είχε προβλέψει ο 'Αναξαγόρας. Διά τό ύδωρ των ποταμών έλεγε ότι τοϋτο προέρχεται έκ των υδάτων των βροχών. Διά τό άλάτι της θαλάσσης έδιδασκεν ο 'Αναξαγόρας ότι τοϋτο προέρχεται από τά βάθη της γής. 'Ας σημειωθή ότι ή σημερινή επιστήμη, μέ όλην την πρόσδοον αυτής εις την άτομικήν ένέργειαν και τούς πυραύλους, δέν είναι εις θέσιν νά εξηγήσιν την ύπαρξιν του άλατος των θαλασσών και δέν δύναται νά προσθήσιν τίποτε πέραν εκείνων, τά όποια έδιδασκεν επ' αυτού ο διάσημος ούτος 'Ελλην, πρόγονος ήμών, ο 'Αναξαγόρας.

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ

—'Η 'Ενωσις των 'Ερυθρών Σταυρών εορτάζει έφέτος την 40ήν επέτειον της ιδρύσεώς της.

—'Η άεροπορία προσέφερε μεγάλας υπηρεσίας δια την μεταφοράν έφοδίων 'Ερυθρού Σταυρού έπείγουσής ανάγκης εις τά θύματα καταστροφών.

—'Ασθενής κινδυνεύων από σοβαράν νόσον εις 'Ικαρίαν έσώθη μεταφερθείς έγκαιρώς υπό άμερικανικού άντιτορπιλικού κατόπιν ένεργειών του Ε.Ε.Σ. εις Πειραιά, απ' όπου άσθενοφόρον του Ε.Ε.Σ. τόν μετέφερεν εις έφημερεύον νοσοκομείον των 'Αθηνών.

—'Ο 'Ελληνικός 'Ερυθρός Σταυρός, ο όποιος είναι ένας από τούς αρχαιότερους 'Ερυθρούς Σταυρούς, εορτάζει έφέτος την 82αν επέτειόν του.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΤΑΘΜΟΥ Α' ΒΟΗΘΕΙΩΝ Ε.Ε.Σ.

—'Ο Σταθμός Πρώτων Βοηθειών του 'Ελληνικού 'Ερυθρού Σταυρού παρέσχε την πρώτην βοήθειαν και έξυπνέτησε κατά τόν λήξαντα μήνα 'Οκτώβριον 6.152 άσθενείς και τραυματίας, έξ των 3.435 τραυματίαι και 637 έξηκριβωμένοι περιπτώσεις ήσφαλισμένων Ι.Κ.Α.

—Ειδικά περιπτώσεις: Τά τροχαία άτυχήματα άνήλθον εις 591, αι ήλεκτροπληξίαι εις 5, και αι μεταφερθείσαι εις μαιευτήρια έπίτοκοι εις 13.

—'Ως αίντως παρεσχέθη ή πρώτη βοήθεια κατά των ως

Για την υγεία σας

ΚΑΘΑΡΑ ΧΕΡΙΑ

"Α, πόσο είναι όμορφα τά καθαρά χεράκια, χωρίς μουντζούρες, χώματα και μαύρο στά νυχάκια.

Τά χέρια σου άπλυτα λοιπόν ποτέ νά μήν τ' άφίνης, και μόλις θά σου λερωθούν νά τρέξης νά τά πλύνης. Και πάντοτε κάθε φορά που γιά φαί πηγαίνεις, κι απ' τό άποχωρητήριο κάθε φορά που βγαίνεις.

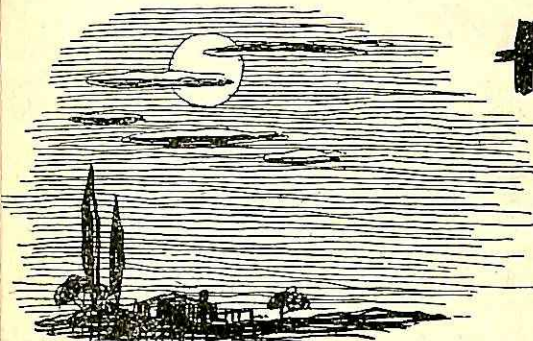
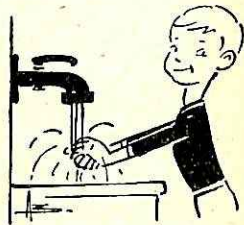
Γιατί χεράκια άκάθαρτα κι όχι καλοπλυμένα, έκτός που είναι άσχημα, πρέπει καλά νά μάθης πως είναι κ' επικίνδυνα. Με χέρια λερωμένα νά πιάσης τά φαγάκι σου, πολλά μπορεί νά πάθης.

Η ΓΙΑΓΙΑ

άνω μήνα εις 17 άτομα εις τούς λειτουργήσαντας προχείρους Σταθμούς ανά την πόλιν λόγω άθλητικών και λοιπών άγώνων.

—Τέλος ο Σταθμός Α' Βοηθειών Ε.Ε.Σ. παρέσχε δια του άσυρμάτου αίτηθείσας Ιατρικάς οδηγίας εις 3 ποντοπόρα πλοία δια σοβαρώς άσθενούντα μέλη των πληρωμάτων των.

—Κατά τόν λήξαντα μήνα 'Οκτώβριον τό Κέντρον Αιμοδοσίας Ε.Ε.Σ. έχορήγησεν εις άπόρους πάσχοντας 547 φιάλας αίματος δωρεάν.

ΣΕΛΗΝΗ

Φ. Π. ΚΑΡΑΠΠΕΡΗ
'Υφηγ. Πανεπιστημίου 'Αθηνών

πεντηκοστόν του όγκου της γής, ενώ ή μάζα του εύρέθη ότι είναι 81 φορές μικρότερα της μάζης της ύρδογείου μας. 'Εκ του τελευταίου τούτου συνάγεται ότι γήινον αντικείμενον βάρους 60 χιλιογράμμων, μεταφερόμενον εις την σελήνην θά έξύγιζεν όλιγώτερον των 10 χιλιογράμμων.

'Η έναρξίς της έξερευνήσεως γενικώς του στρεφόμενου προς την γήν ήμισφαιρίου της σελήνης, χρονολογείται από της εποχής της ανακαλύψεως της διόπτρας. Αί τηλεσκοπικά έρευναι έδειξαν ότι στην επιφάνειαν της σελήνης ύψώνονται πολλά όρη, τό ύψηλότερον των όποιών υπελογίσθη ότι ελάχιστα διαφέρει της ύψηλότερας γήινης κορυφής του 'Εβερест των 'Ιμαλαίων. Εις τά σεληνιακά αυτά όρη, έκ των όποιων μερικά αποτελούν όγκώδεις όροσειράς, έδωκαν οι άστρονόμοι τά όνόματα των όρέων της γής ('Αλπεις, 'Απέννινα, Πυρηνάια κ.τ.λ.).

Τά πλείστα των όρέων της σελήνης είναι μεμονωμένα και κονωσειδή, φέρε δέ έκαστον εις την κορυφήν του μεγάλην κοιλότητα. Αί κοιλότητες αυτές είναι γνωσταί μέ τό όνομα «άστρικός μήν της σελήνης» και είναι μικρότερος του λεγομένου «συνοδικού μηνός» (29 ήμέραι και 13 περίπου ώραι). 'Εντός αυτού του χρόνου του συνοδικού μηνός δημιουργούνται αι λεγόμεναι «φάσεις» της Σελήνης (νέα σελήνη ή νουμηνία—πρώτον τέταρτον—πανσέληνος—τελευταίον τέταρτον). Αί φάσεις αυτές της σελήνης άποδεικνύουν ότι ο δορυφόρος μας είναι σκιερόν σώμα, τό όποιον ανακλά τό ήλιακόν φώς, υπό του όποιου φωτίζεται.

Πλήν της κινήσεως αυτής περί την γήν, ή σελήνη, της οποίας τό σχήμα είναι περίπου σφαιρικόν, περιστρέφεται και περί άξονα. Αυτός ο χρόνος της περιστροφής της σελήνης περί τόν άξονά της ίσούται ακριβώς μέ τόν χρόνον περιφοράς της περί την γήν. 'Η ισότης αυτή των δύο χρόνων έχει ως αποτέλεσμα νά στρέφη ή σελήνη προς τόν πλανήτην μας τό ίδιο πάντοτε μέρος της επιφανείας της, ενώ τό άλλο μέρος είναι τελείως άγνωστον.

'Ο συνδυασμός, έξ άλλου, των κινήσεων της γής και της σελήνης περί τόν ήλιον όρίζει τό ήμερονύκτιον του δορυφόρου μας εις ένα περίπου γήινον μήνα μέ ίσην διάρκειαν ήμέρας και νυκτός (15 περίπου γήιναι ήμέραι).

'Η μέση απόστασις της σελήνης από της γής έχει υπολογισθή επακριβώς υπό των 'Αστρονόμων εις 384 περίπου χιλιάδας χιλιομέτρων. Τό φώς δηλ. της σελήνης δια νά φθάση εις την γήν χρειάζεται κάτι περισσότερο από ένα δευτερόλεπτο, ενώ ο έκτοξευθείς πυραύλος έκάλυψε την απόστασιν αυτήν εις 34 περίπου ώρας.

Οι άστρονόμοι έχουν υπολογίσει επίσης την άκτίνα της σελήνης εις 27 περίπου έκατοστά της Ισημερινής άκτίνας της γής και την επιφάνειάν της εις τό 1/14 της επιφανείας του πλανήτη μας. 'Ο όγκος, έξ άλλου, του δορυφόρου μας υπελογίσθη ως ίσος περίπου προς τό

Τηλεσκοπική φωτογραφία τμήματος της επιφανείας της σελήνης

της σελήνης, δίδεται ή τιμή των 100 περίπου βαθμών Κελσίου. Εις μέρη, έξ άλλου, όπου ο ήλιος διέρχεται τό Ζενίθ, ή μέση θερμοκρασία πλησιάζει τούς 200 βαθμούς, ενώ μετά την απόκρυψιν του ήλιου καταπίπτει εις τούς 100 βαθμούς υπό τό μηδέν.

Διά πολλών μεθόδων και ιδιαιτέρως δια της φασματοσκοπικής έχει διαπιστωθή ή παντελής έλλειψις σεληνιακής άτμοσφαιράς. Στερούμενος επομένως ο δορυφόρος μας παντελώς άτμοσφαιράς και κατ' ακολουθίαν ύδατος, στρείται άσφαλώς και ζωής όπως τούλάχιστον την άντιλαμβάνομεθα ήμεις οι κάτοικοι της γής.

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

Κατάγματα

—Προσπαθήστε χωρίς νά προσενηήσετε κακό στο θύμα νά άντιληφθήτε που είναι τό τραύμα και τί είδους τραύμα είναι.

—'Εάν είναι άνάγκη, ψηλαφήσατε τό πιθανώς κτυπημένο μέρος επάνω από ρούχο. 'Ετσι, άκόμη και άν δέν μάθετε τί ακριβώς συμβαίνει, θά βρήτη σε ποιό μέρος του σώματος έχει κτυπήσει.

—Καλέσατε άμέσως—άν εύρίσκωνται κοντά—τούς γονείς σας, τόν διδάσκαλόν σας, τόν Ιατρόν ή όποιοδήποτε ένήλικα, που νομίζετε ότι ήμπορεί νά σας βοηθήσιν.

—'Ενδ' περιμένετε βοήθεια, προσπαθήσατε ν' άναπτερώσατε τό ήθικόν του θύματος, άν είναι φοβισμένο. Πάντως μη όμιλήτε ποτέ εις τόν παθόντα ούτε νά τόν ταισιπώρητε χωρίς λόγο εξετάζοντές τον επί πολλή ώρα γιά νά βρήτη τί έχει.

—Καμιά φορά εις περιπτώσεις συνθέτου (ή επιπεπλεγμένου) καταγματος έχομε σοβαρά αίμορραγία. Πρέπει νά σταματήσετε την αίμορραγία μέ τή μέθοδο της πίεσεως ή μπορεί νά χρειασθή νά χρησιμοποιήσετε επίδεσμο αίμοστατικό μέ ραβδίσκο κ.λ.π.

—'Εάν τό σπασμένο όστούν έχη κολλήσει επάνω εις τό δέρμα, μη τό πιέζετε προς την θέσιν του γιά νά τό ξεκολλήσετε. 'Εάν ή βοήθεια άργή νά φθάση, τοποθετήσατε μία γάζα—εις περιπτώσεις επιπεπλεγμένων καταγμάτων, κατά τό δυνατόν άποστειρωμένην και δέσστε την καλά, ώστε νά μη μετακινηθή.

ΡΑΔΙΟΚΥΜΑΤΑ

και ακτίς δράσεώς των

Η Ραδιοφωνία είναι από τους πλέον σημαντικούς τομείς της Τεχνικής, οι όποιοι χρησιμοποιούν τα ηλεκτρομαγνητικά κύματα. Τα κύματα αυτά είναι προϊόν της αλληλεπίδρασης ενός ηλεκτρικού και ενός μαγνητικού πεδίου.*

Τόσον τα μαγνητικά κύματα δουν και τα ηλεκτρικά διαδίδονται εις το διάστημα με την ταχύτητα, που διαδίδεται το φως δηλ. 300.000 χιλ. το δευτερόλεπτον. Τα ηλεκτρομαγνητικά κύματα, τα όποια είναι οι φορείς της ενέργειας, που απαιτείται εις Τηλεπικοινωνίας (Ραδιόφωνον, Τηλέγραφος, Ασύρματος, Ραντάρ, Τηλεόρασις κ.λ.π.) ονομάζονται Ραδιοκύματα.

Τα Ραδιοκύματα έχουν τας ιδιορρυθμίας των και κατασάσσονται εις κατηγορίας, αναλόγως του μήκους των. Ούτω έχουμε:

1) Τα μικρά κύματα, τα όποια έχουν μήκος ενός χιλιομέτρου και πλέον έκαστον και δύνανται να περιτρέξουν το ήμισυ της γήινης περιφέρειας, εάν εκπέμψουν με έπαρκή ένταση.

2) Τα μεσαία κύματα, τα όποια έχουν μήκος μερικόν εκατοντάδων μέτρων, και είναι τα εύρτερον χρησιμοποιούμενα εις την Ραδιοφωνίαν. Τα κύματα αυτά είναι δυνάτον να ακουσθούν αφ' ενός μόν κατά μήκος της γήινης επιφανείας, επί μήκους 200 περί. χιλιομέτρων, αφ' ετέρου δέ δι' ανακλάσεως των εις την ατμόσφαιραν μέχρις αποστάσεως 500 έως 1000 χιλιομέτρων.

3) Τα βραχεία κύματα, τα όποια έχουν μήκος 15 έως 80 μέτρων, δύνανται να τα συλλάβη κανείς με τον δέκτην—άκωχη και εις περιπτώσεις πολύ ασθενούς ενέργειας του πομπού—κατά μήκος όλης της επιφανείας της Γης. Τα κύματα αυτά εξοφλούνται τοιαύτην ανάκλασιν επί των ανωτέρω στρωμάτων του αέρος ώστε δύνανται κατά την επιστροφή των εις την Γην να γεφυρώσουν και τας μεγαλύτερας αποστάσεις. Περιπλέον δύνανται να συναφθούν εις δέσμη και να εκπέμψουν κατά μήκος και πλάτος.

4) Τα υπερβραχεία κύματα, τα όποια έχουν μήκος από 1 έως 10 μέτρων και συμπεριφέρονται όπως ακριβώς τα κύματα φωτός: δηλ. κατά την διάδοσιν των δεν ακολουθούν το καμπύλον της Γήινης περιφέρειας, αλλά προχωρούν κατ' ευθείαν γραμμήν και μπορούν να συλληφθούν από τον ραδιοφωνικόν δέκτην μόνον αφ' όσον αυτός εύρεται εντός των όριων της περιοχής ορατότητας. Ός γνωστόν η περιοχή ορατότητας καθορίζεται από το ύψος της Κεραίας και συνεπώς η έκτασις των ποικίλλει.

Τα υπερβραχεία λοιπόν Ραδιοκύματα ακολουθούν ευθείαν Τροχίαν, αφήνουν (εγκαταλείπουν) την Γην πέραν του ορατού όριζοντος και διαδίδονται εντός του αιθέρος. Εάν η Κεραία (ιστός) λήψως προεξέχει εις αρκετόν ύψος από την επιφάνειαν της Γης, μπορεί να συλλάβη τα

Γ. Δ. ΠΑΠΠΑ,
Χημικού-Μηχανικού

έκπεμπόμενα κύματα, και τοιουτοτρόπως να επιτευχθή έμβλεια (ακτίς δράσεως) μέχρις 120 χιλιομέτρων.

Εναντι του μειονεκτήματος της κατ' ευθείαν διαδόσεως των, ως προς τα άλλα μήκη Ραδιοκυμάτων, τα υπερβραχεία κύματα έχουν το πλεονέκτημα να μπορούν να συγκεντρωθούν εύκολα όπως και τα κύματα φωτός εις δέσμη και τοιουτοτρόπως να παράγονται κατευθυνόμενα ακτινοβολία προς ένα ώρισμένον δρασόν σημείον. Ακτινοβολία άλλου μήκους κύματος εκτός των περιεχομένων εις την δέσμη δεν συλλαμβάνονται από τον Δέκτην. Δι' αυτόν τον λόγον αυτά τα ραδιοκύματα χρησιμοποιούνται κατά προτίμησιν δια μετάδοσιν ειδήσεων εις μακρινάς σχετικώς αποστάσεις. Εκτός της Ραδιοφωνίας τα υπερβραχεία κύματα εύρισκουν εφαρμογήν εις την τηλεφωνικήν επικοινωνίαν και την τηλεόρασιν. Προς τον σκοπόν τούτον τοποθετούνται ανά 60 έως 80 χιλιάμετρα πύργοι ή ιστοί, οι όποιοι ενεργούντες ως ενδιάμεσοι σταθμοί ενισχύσεως της εκπέμψεως ακτινοβολίας συλλαμβάνουν τα Ραδιοκύματα, τα ενισχύουν και τα εκπέμπουν περαιτέρω.

Εάν συμβή όμως η απόστασις μεταξύ του πομπού και του δέκτου να είναι τόσον μεγάλη ώστε να μην υπάρχει μεταξύ των δρασόν συνδεσμός (δηλ. από την κορυφήν του Πομπού να μην είναι ορατός ο Δέκτης με ώπλισμένον οφθαλμόν) λόγω της καμπυλότητος του γήινου πλανήτη ή εάν λόγω της φύσεως της μεσολαβούσης ξηράς ή θαλάσσης είναι αδύνατος η εγκατάστασις ενδιάμεσων ενισχυτικόν σταθμών, τότε και δια την περίπτωσην αυτήν εξευρέθη μία δυνατότης συνδέσεως του πομπού μετά του δέκτου. Η σύνδεσις επιτυγχάνεται δι' έκπομπής υπερβραχέων κυμάτων μίς ύπερ-εμβλείας (πολύ μεγάλης ακτίνης δράσεως) ειδικώς δια μεγάλης αποστάσεως.

Η λύσις αυτή έβασισθη επί της εξής αρχής: Όταν εκπέμπη κανείς με ένα προβολέα μίαν στενήν δέσμην ακτίνων (μικρή γωνία έκροης), αυτή θα είναι ορατή μόνον κατά την διεύθυνσιν των ακτίνων—εφ' όσον το μέσον διαδόσεως (εν προκειμένω ο αήρ) είναι διαυγές. Εάν ο παρατηρητής εύρεται πλάγιως αυτής τότε δεν θα την αντιληφθή. Εάν όμως η ακτινοβολία αυτή διέλθη από ατμόσφαιραν συνεφώδη ή διμυλώδη τότε καθίσταται ορατή από κάθε σημείον, διότι τα σταγονίδια ύδατος (σύννεφα) διαθλούν τας φωτεινές ακτίνας και τας διασκορπίζουν προς όλας τας κατευθύνσεις. Έτσι φθάνουν εις το μάτι του παρατηρητού—ό οποίος ισταται πλάγιως της δέσμης—τεταχίδια φωτός (ακτίνες). Συνέπεια τούτου είναι η απώλεια μέρους της φωτεινής ενέργειας της αρχικής φωτεινής δέσμης.

Το αυτό λοιπόν συμβαίνει και με τα ηλεκτρομαγνητικά υπερβραχεία κύματα. Ός μία στενή δέσμη εκκινούν από το σημείον έκπομπής και διαχέονται πέραν του όριζοντος, εις τον αέρα.

Εις την ατμόσφαιραν και εις ύψος 30 περίπου χιλιομέτρων υπάρχουν ώρισμένα στρώματα, τα όποια είναι πάρα πολύ «ιονισμένα», δηλ. φέρουν ηλεκτρικόν φορτίον. Έπ' αυτών των στρωμάτων προσπίπτοντα τα ραδιοκύματα διαθλώνται και διαχέονται (διασκορπίζονται) εις το διάστημα, όπως ακριβώς τα κύματα του φωτός. Κατ' αυτόν τον τρόπον επιστρέφουν κλάσματα της εκπέμψεως ενέργειας υπό μορφήν ηλεκτρομαγνητικόν κυμάτων εις την Γην όπου και συλλαμβάνονται από τους δέκτας.

Όπως είναι φυσικόν το ποσοστόν της επανερχομένης εις την Γην ενέργειας είναι μικρόν και συγχρόνως άνομοιειδές, δεδομένου ότι τα στρώματα, επί των οποίων διαθλώνται αι ηλεκτρομαγνητικά ακτίνες, εύρισκονται συνεχώς εις έναλασσομένην κίνησιν. Η μεταβαλλομένη έντασις των επιστρεφόντων ραδιοκυμάτων είναι μειονέκτημα, διότι εκδηλώνεται ως άνομομορφία κατά την αναμετάδοσιν των ως ήχος (ραδιόφωνον) ή φωτογραφία (τηλεόρασις).

Η άνωμαλία αυτή τακτοποιείται σήμερον δι' εγκαταστάσεως μεγάλων κεραιών υποδοχής και πελωρίων κολών κατόπτρων διαμέτρου 10 μέτρων, τοποθετημένων εις μίαν ώρισμένην απόστασιν μεταξύ των. Με την βοήθειαν των Κεραιών και των κολών κατόπτρων εξασφαλίζεται μία ομοιόμορφος και καλής έντάσεως λήψις εις μίαν απόστασιν 200 χιλιομέτρων από του πομπού, ήτοι διπλασίαν έμβλειαν απ' ό,τι ήμπορεί να επιτύχη κανείς χρησιμοποιώντας κοινά ύπερβραχεία κύματα.

*(Σημ. α) Ηλεκτρικόν πεδίον καλείται ο χώρος ο περιβάλλον ένα άγωγόν διαρρεόμενον υπό ηλεκτρικού ρεύματος ή σώμα τι φέρων ηλεκτρικόν φορτίον. Ο χώρος αυτός (το πεδίον) έχει την ιδιότητα να άσκη μίαν δύναμιν επί παντός αντικειμένου φέροντος φορτίον και εύρισκόμενον εντός αυτού.

β) Μαγνητισμός και Μαγνητικόν Πεδίον.

Είναι η ιδιότης μερικόν σωμάτων, που περιέχουν σίδηρον, να άπωθούν ή έλκουν άλλα παρόμοια σώματα. Τας δυνάμεις αυτές δυνάμεθα να φαντασθώμεν ως γραμμάς. Αι γραμμαι αυτές εκκινούν από την μίαν άκρην του Μαγνήτου ή μαγνητισμένου σώματος ή άλλως καλουμένου Βόρειος Πόλος και καταλήγουν εις τον έτερον άκρον του ή τον Νότιον Πόλον.

Το σύνολον των γραμμών αυτών (μαγνητικόν δυνάμεις) συνθέτουν το Μαγνητικόν Πεδίον).

Για να γνωρίσωμε την Ελλάδα

XANIA

Π. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

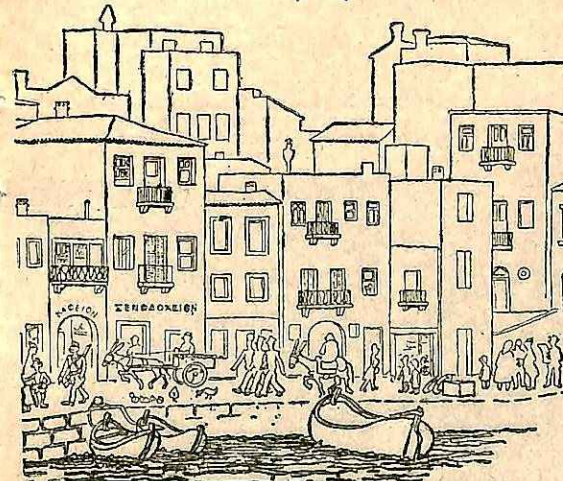
Ευπνούμε την αύγή πάνω στο πλοίο, που ύστερα από δλονύκτιο ταξίδι φθάνει στην Κρήτη, και μās ξαφνιάζει η πρώτη εικόνα, που προβάλλει από το δοξασμένο μεγάλο μας νησί: Είναι το ψηλό Άκρωτήρι με τη μοναχικότητα των όγκων του μέσα στην άπεραντωσύνη του πελάγους, γνωστό σ' όλους από τον τάφο του Βενιζέλου.

Το πλοίο όλο και πλησιάζει την χερσόνησο του Άκρωτηρίου, παρακάμπτοντάς την με συνεχή στροφή, κι άνοίγεται σε λίγο μπροστά μας ο κόλπος της Σούδας. Σε λιγάκι άκόμη προσπερνούμε ένα μικρό νησάκι μ' ένα βενετσιάνικο κάστρο και βρισκόμαστε μέσα στο μεγάλο κι ασφαλέςατο φυσικό λιμάνι. Τώρα πια όλοι όσοι προορίζονται για τα Χανιά έτοιμάζονται. Προλαβαίνουμε όμως να χαρούμε το ώραίο κατάφυτο τοπίο της παραλίας της Σούδας, με τα διάφορα χωριά στα ψηλά-μάτα.

Σε λίγο είναι μπροστά μας η άποβάθρα. Σε πλήθος σωρούς είναι έτοιμα για φόρτωμα, συσκευασμένα, τα γνωστά, έκλεκτά και περιζήτητα προϊόντα του εύφορώτατου μεγάλου νησιού. Λάδι, σαπούνι, πορτοκάλλια, μανταρίνια, κίτρα, τυρί, σταφίδα, χαρουύπια, κρασιά, κάστανια, κ.λ.π. Όλων αυτών γίνεται μεγάλη έξαγωγή από το λιμάνι της Σούδας.

Κατεβαίνουμε από το πλοίο, που θα τραβήξη κατόπιν για το Ρέθυμνο και το Ηράκλειο. Διατρέχουμε για κάμποσα λεπτά με το αυτοκίνητο ένα τμήμα της κατάφυτης πεδιάδας, που συνεχίζεται, γεμάτη πορτοκαλλέωνες κι όμορφα χωριά, πολύ πέρα

Το παλιό λιμάνι των Χανίων

από τα Χανιά, έως το αεροδρόμιο του Μάλεμε. Σε λίγο βρισκόμαστε μέσα στα Χανιά, στην νέα πόλη, χτισμένη γύρω στην παλιά, την τουρκοβενετσιάνικη, που βλέπει στο παλιό λιμάνι, στον κόλπο των Χανίων. Το λιμάνι αυτό είναι άκατάλληλο για μεγάλα πλοία και δεν χρησιμοποιείται.

Τα Χανιά είναι μια από τις όμορφότερες πόλεις της Ελλάδος. Στην νέα πόλη κυριαρχεί το πράσινο. Είναι μια κηπούπολις, μια άληθινά

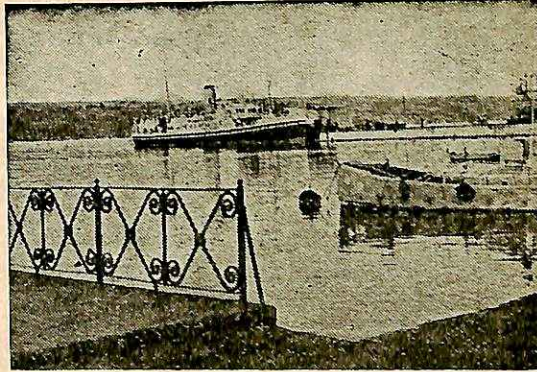

Κάτοικος της Κρήτης με τοπική ένδυμασία (Φωτογραφία κ. Γκούβα)

λουλουδένια πόλις. Κήποι με πορτοκαλλιές, μανταρινιές, τριαντάφυλλα, γαρύφαλλα, ζουμπουλία, κρινάκια, χρυσάνθεμα, στολίζουν την πρόσopi των σπιτιών και γιασεμιά, κισσοί και κλήματα άγκαλιάζουν τα μπαλκόνια, πέρα, όλόσια, απ' την μια κι απ' την άλλη μεριά των ασφαλτοστρωμένων δρόμων. Όραιες μεγάλες πλατείες κι εκκλησίες, ένας καταπράσινος δημοτικός κήπος, άνετο γυμναστήριο, μεγάλη δημοτική άγορά.

Έρχόμαστε ύστερα στην παλιά πόλι, που έκτισαν οι Ένετοι τον 13ον αιώνα. Στον καιρό των Αράβων, ένα άσήμαντο χωριουδάκι ήταν στη θέση των Χανίων. Στην αρχαιότητα ήταν η πόλις Κυδωνία.

Το 1675 πήραν την πόλι απ' τους Ένετους οι Τούρκοι. Με την επανά-

Χανιά: ο κόλπος της Σούδας

στασι του 1897, τα Χανιά κάηκαν κι έρημώθηκαν. Τον άλλο χρόνο όμως οι Τούρκοι έφυγαν και τα Χανιά έγιναν πρωτεύουσα της Κρητικής Πολιτείας, ως το 1912, που ένώθηκε η Κρήτη με την Ελλάδα.

Η παλιά πόλις έχει μια μοναδική γραφικότητα με τον άνάμικτο τουρκογενετικό χαρακτήρα της: Στενά καλντερίμια, τζαμιά μιναρέδες, έρημωμένα παλιά άρχοντικά με καμπυλωτές πόρτες, καμάρες, σιδερόφρακτα παράθυρα, μισοσβυσμένα τα όικόσημα των παλιών ευγενών, σπιτία ιδιότυπης αρχιτεκτονικής, με τέσσερες—πέντε όρόφους, κι από ένα δωμάτιο στο κάθε πάτωμα, στριμωγμένα το ένα πλάι στο άλλο κι ένωμένα πολλές φορές άντικρυστά με χαμηλές στοές.

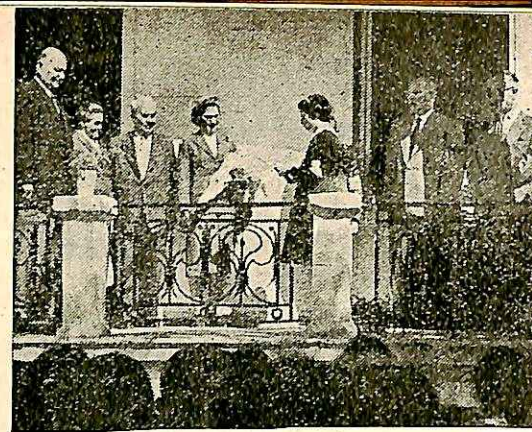
Μεγάλες καταστροφές έπαθε η παλιά πόλις από τους βομβαρδισμούς, το 1941. Στην έπικήν αντίσταση της μάχης της Κρήτης χιλιάδες Χανιώτες έχασαν τη ζωή τους και το 1/3 των σπιτιών της πόλεως καταστράφηκαν.

Τα Χανιά είναι έδρα της Γενικής Διοικήσεως Κρήτης. Έχουν άξιόλογη βιομηχανία έπεξεργασίας των κρητικόν προϊόντων. Οι Χανιώτες (35.000 περίπου) είναι πολυί καλλιεργημένοι κι η πόλις τους μιá από τις πιο πολιτισμένες της Ελλάδος, χωρίς βέβαια να χάνη τίποτε από την λαϊκή κρητική γραφικότητά της, με τους γέρους και τους λεβεντόκομους χωρικούς με τα στριμμένα μουστάκια και τα γένεια, τις μαύρες βράκες, τα στιβάκια και το μαύρο σαρίκι, που πίνουν καφεδάκι ή τσικουδιά και ναργιλέ στα καφεενάκια.

(α)

(γ)

Από την επίσκεψιν της Δίδος Herman και αντιπροσώπων Ε.Σ.Ν. εις τὰ Σχολεία Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Φωτογραφία (α) ΣΤ' Γυμνάσιον Ὡθλέων Ἀθηνῶν. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ (α' σειρά) Πρυθροσταυρίτισσα ἀναγινώσκουσα τὴν προσφώνησιν, ἡ Καθηγήτρια Κὰ Κάκου, ὑπεύθυνος τῶν ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν., ὁ κ. Παπαδόπουλος, Γεν. Γραμματεὺς Ε.Ε.Σ.Ν., ἡ Διδ. Herman Δ/ντρια Καναδικοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. ἡ Κὰ Παπαδοπούλου, Δ/ντρια Ε.Ε.Σ.Ν. ὁ κ. Μπαρμπαγιάννης, Γυμνασιάρχης.

Φωτογραφία (β) 41ον Δημ. Σχολεῖον Ἀθηνῶν. Εἰς τὸ μέσον ἡ Διδ. Herman. Δεξιὰ ταύτῃ ἡ Κὰ Παπαδοπούλου ὁ κ. Παπαδάκης Δ/ντὴς τοῦ Σχολείου καὶ τὸ Προσωπικὸν αὐτοῦ. Ἀριστερὰ ὁ κ. Παπαδόπουλος, καὶ παρ' αὐτῶν ὁ κ. Μαγγιλάρας, ὑπεύθυνος τῶν ομάδ. Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Σχολείου.

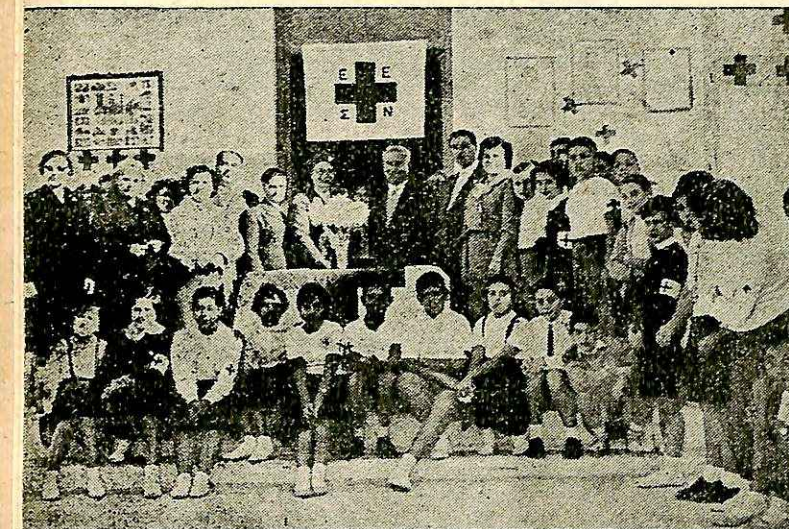
Φωτογραφία (γ) 20ὸν Δημ. Σχολεῖον Β', Περιφ. Πειραιῶς. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ. Ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῶν Σχολείων Β', Περιφ. Πειραιῶς κ. Στράτος, ἡ Κὰ Παπαδοπούλου καὶ ὁ κ. Παπαδόπουλος ἡ Διδ. Herman καὶ ὁ Δ/ντὴς τοῦ Σχολείου κ. Πέτρουλας.

The Canadian J.R.C. Director at the Greek Schools.

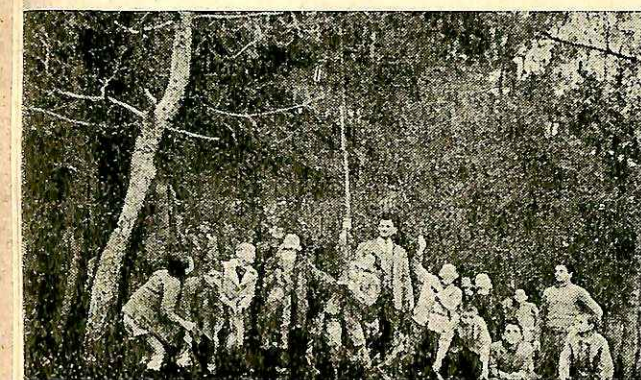
Picture (a) 6th High School for Girls Athens. The Junior girl addressing Miss Herman, sitting in the middle, the School Director Mr. Barbagiannis, 2nd from right the J. R. C. Sponsor Mrs. Kakiou first from left and Mr. and Mrs. Papadopoulos of the G.J.R.C.

Picture (b) 41st Elementary School Athens. Miss Herman (in the middle) left Mrs. Papadopoulos, and the school Principal Mr. Papadakis. Right Mr. Papadopoulos and the J.R.C. teacher sponsor Mr. Maglaras.

Picture (c) 20th Elementary School Piraeus in the first row: the school Inspector Mr. Stratos, the school principal, Miss Herman, Mr. and Mrs. Papadopoulos.

(β)

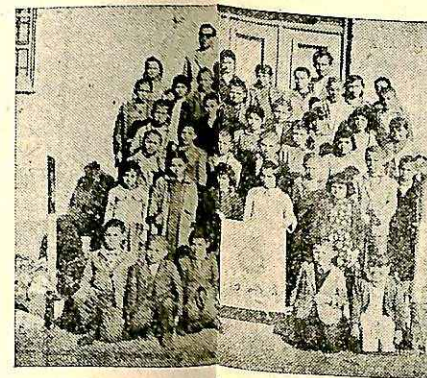
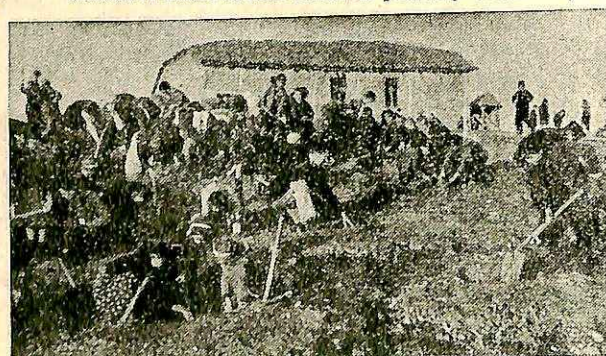
Ε.Ε.Σ.Ν. Γ'. Δημ. Σχολ. Λεβαδείας καθαρίζουν τὰ πεύκα τοῦ δάσους.
Juniors of 3rd Elem. School Levadia riding the pine trees of the caterpillars.

Ε.Ε.Σ.Ν. 26ου Δημ. Σχολ. Β' Πειραιῶς ἐμοίρασαν τρόφιμα εἰς 7 ἀπόρους οἰκογενεῖας καὶ γλυκίσματα εἰς 80 ἀπόρους τοῦ Γηροκομείου, μὲ χρήματα, ἀπὸ τὰ κάλαντα.
Juniors of 26th Elem. School Piraeus offered provisions to 7 poor families and sweets to 80 inmates of the home for the aged.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κορομηλιάς Καστορίας ἐμάζεψαν 30 ὀκ. χαμομήλι τὸ πρῶτον τῆς πωλήσεως τοῦ ὁποίου διατίθεται διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ομάδος.
Juniors of Elem. School Koromilia picked up 30 okas chamomile that has been sold in favour of the groups aims.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Θουρίου φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Thourion planting trees.

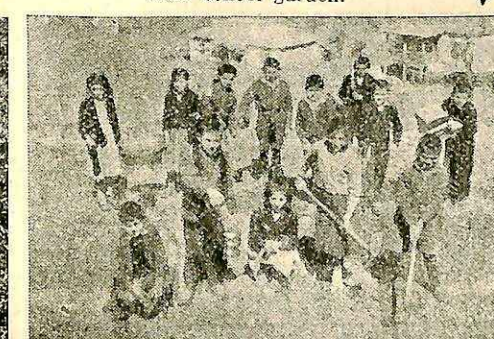

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πελαργοῦ Ἐορδαίας ἐτοιμοὶ διὰ τὸ πρόγραμμα δράσεώς των.
Juniors of Elem. School Pelargos Eordea ready to start their program of activity.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κουμαριῶς Ἰωαννίνων εἰς τὸν σχολικὸν τὸν κήπον.
Juniors of Elem. School Koumaria Jannina in their school garden.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Δάφνου Φωκίδος εἰς τὸν σχολικὸν τὸν κήπον.
Juniors of Elem. School Dafnon Phokis in their school garden.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἐρασμίου Ἐάνθης ἀναδασώνουν ἀκριτικὴν περιοχὴν.
Juniors of Elem. School Erasmion working for the reafforestation.

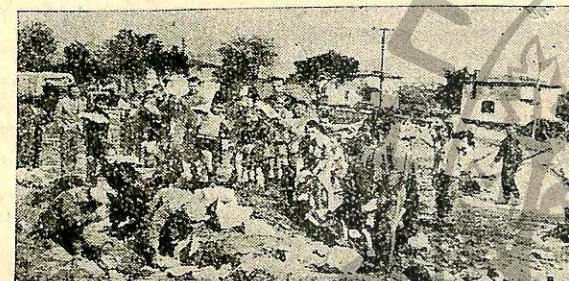
Ε.Ε.Σ.Ν. Γ'. Δημ. Σχολ. Στατίστης Ἰσοπαδώνουν τὸ γυμναστήριόν των.
Juniors of 3rd Elem. School Siatista levelling their play ground.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Σωτηρίτσας Λαρίσης ἐργάζονται διὰ τὴν ἀναδάσωσιν.
Juniors of Elem. School Sotiritsa working for the reafforestation.

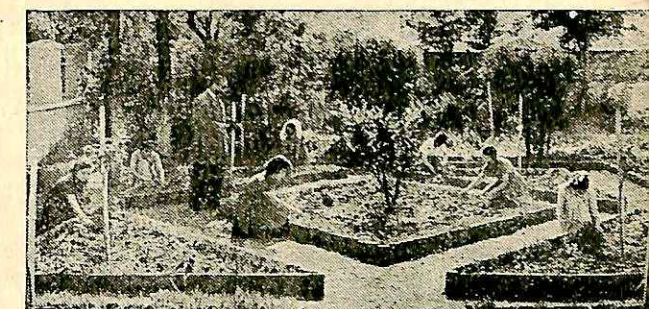
Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κυρίων Δράμας βοηθοῦν εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ διδασκτηρίου Τραπεζίας.
Juniors of Elem. School Kyria Macedonia helping in the reconstruction of a school building.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Αἰαλουκάς Ἀργολίδος προσέφεραν τὰ ἐργάσματά των ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τῆς ομάδος.
Juniors of Elem. School Lalouca Argolis with handiworks made to raise money for the poor.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καταχὰ Πιερίας περιποιούνται τὰ πεύκα τοῦ προαυλίου τῆς ἐκκλησίας.
Juniors of Elem. school Kataha looking after the pine trees of the church yard.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δ' Δημ. Σχολ. Ἐάνθης εἰς τὸν Σχολ. κήπον.
Juniors of 4th Elem. School Xanthi in their school garden.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀγγελοχωρίου Θεσ/νίκης φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Angelochori planting trees.

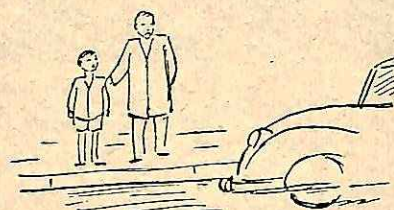
Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀρχαλοχωρίου Πεδιάδος ἐτοιμοὶ διὰ τὸ πρόγραμμα δράσεώς των τοῦ νέου σχολ. ἔτους.
Juniors of Elem. School Archalochori Crete ready for their program of activity of the new school year.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Τρυγῶνος Καρδίτσας μεταφέρουν πέτραν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς ἐκκλησίας.
Juniors of Elem. School Trypon helping in the reconstruction.

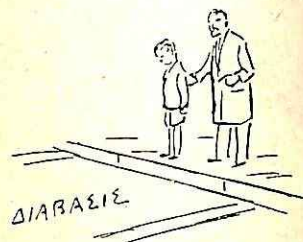

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

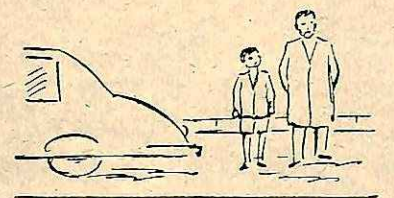
Πρός τους κηδεμόνες

Πριν τὸ παιδάκι ἀφήσετε νὰ βγαίνει μοναχό του, γιὰ νὰ πηγαίνει στὸ σχολεῖο, στὴ θείτσα του, στὸ θεῖό του, πρέπει γιὰ κάμποσο καιρὸ μαζί του σεῖς νὰ βγαίνετε. Πρῶτα ἀπὸ δρόμους ἤσυχους συχνὰ νὰ τὸ πηγαίνετε, ὕστερα κι ἀπὸ κεντρικούς μαζί του νὰ περνάτε, ὥστε νὰ δῇ τί κάνετε στὸ δρόμο καὶ πῶς πάτε.

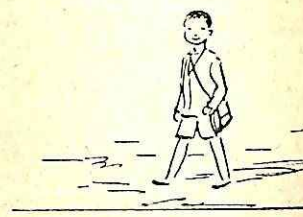
ΔΙΑΒΑΣΕΙΣ

Κι ἀφοῦ πεισθῇτε πῶς καλὰ τὰ ἔχει ὅλα νοιώσει καὶ δὲν ὑπάρχει κίνδυνος γιὰ νὰ τὰ πελαγώση καὶ πῶς μπορεῖ μ' ἀσφάλεια στὸ δρόμο νὰ πηγαίνει, ἔ, τότε πιά τ' ἀφίνετε καὶ μόνο του νὰ βγαίνει.

Ὅμως γιὰ νάβγῃ μόνο του—πρὶν ἀπ' ὅλα αὐτά, πρέπει ἀσφαλῶς νὰ εἶν' ἐτῶν τοῦλάχιστον ἑπτὰ.

Ὁ παππούς

Ἡ ἀπεντόμωσις

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗ, Γεωπόνου

Λώτερα καὶ ἀποδίδουν περισσότερο.

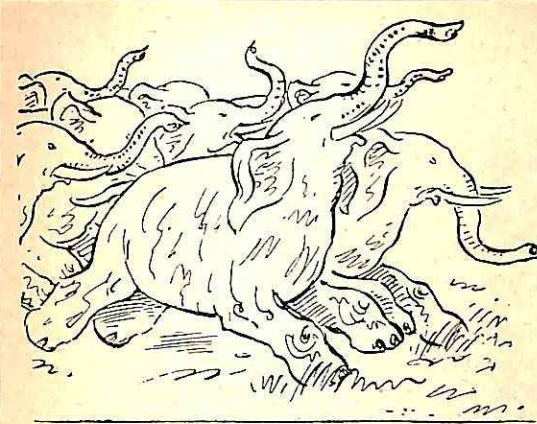
Ὑπάρχουν σήμερα δύο φάρμακα γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτόν, ἀκίνδυνα γιὰ τὸν ἄνθρωπο σχεδόν. Τὸ ἐξαχλωριούχο βενζόλιο καὶ τὸ Ἀλτρίν. Καὶ τὰ δύο εἶναι σκόνης, πού τις σκορποῦμε στὸ τρίτο ὄργανο ἢ ὅταν θέλομε, νὰ ἀπαλλάξωμε τὰ χωράφια μας καὶ τοὺς κήπους μας ἀπὸ τὰ ἔντομα. Ἡ δόσις, πού χρησιμοποιοῦμε στὸ στρέμμα, δὲν ξεπερνᾷ τὸ 1,5-2 κιλά.

Γιὰ νὰ ἔχωμε ἀποτέλεσμα πρέπει α) νὰ ὀργώσωμε τὸ χῶμα ἢ νὰ τὸ σκαλίσωμε ὥστε νὰ γίνῃ ἀφράτο καὶ ἐλαφρὸ γιὰ νὰ μποροῦν οἱ ἄτμοι νὰ εἰσχωρήσουν, ἐπειδὴ τὰ ἔντομα βρίσκονται, ὅπως εἶπαμε παραπάνω, σὲ βάθος 3-10 πόντων, σκεπάζομε κατόπιν τὸ φάρμακο μὲ χῶμα, εἴτε μὲ ὄργανο, εἴτε μὲ σβάνισμα ἢ καὶ σκάλισμα. β) Νὰ ποτίσωμε προηγουμένως τὸ χῶμα. Ὅταν τὸ φάρμακο βρῇ μιὰ μικρὴ ὑγρασία, ἐξατμίζεται καὶ οἱ ἄτμοι του χωρὶς ἐμπόδιο προχωροῦν σὲ ἀκτῖνα ἐνὸς μέτρου καὶ σὲ βάθος ὡς 10 πόντους, καὶ δηλητηριάζει τὰ ἔντομα σὲ ὅποια κατάστασι καὶ ἂν τὰ βρῇ. Ὡστε ἂν τὸ χῶμα εἶναι ξηρὸ, δὲν γίνεταί τίποτε. Πρέπει λοιπὸν νὰ ποτιστῇ προηγουμένως, νὰ νοτίσῃ καὶ

κατόπιν νὰ σκορπίσωμε τὸ φάρμακο. Τὰ νέα αὐτὰ φάρμακα δὲν κοστίζουν.

Μὲ τὰ παραπάνω φάρμακα καταστρέφονται τὰ ἔντομα καὶ ἂν μείνῃ κανένα θὰ βρίσκεται μέσα σὲ χῶμα σφικτὸ καὶ ἀδιαπέραστο, καὶ σὲ μεγάλο βάθος. Φυσικὰ δὲν πρέπει νὰ παραλείψωμε τὰ ραντίσματα κατόπιν στὸ ἐναέριο τμήμα τῶν φυτῶν, δηλαδή τὰ φύλλα, τὰ βλαστάρια καὶ τοὺς καρπούς, διότι ὑπάρχουν ἔντομα, πού μεταμορφώνονται καὶ ζοῦν ἐπάνω σ' αὐτά. Τὰ ἴδια φάρμακα προσφέρονται καὶ γιὰ τὴ δουλειὰ αὐτή.

Σήμερα ἡ νέα αὐτὴ καλλιεργητικὴ ἐργασία ἔχει κατακτήσει ὅλο τὸν ἀγροτικὸ κόσμον στὰ ξένα κράτη καὶ μονιμοποιήθηκε μὲ μεγάλη εὐχαρίστησι, γιατί εὐθὺς ἐξ' ἀρχῆς προσέφερε μεγάλες ὑπηρεσίες. Δὲν χρειάζεται παρὰ ἓνα κοινὸ θειαφιστήρι ἢ ἂν δὲν ἔχωμε ἀπ' αὐτὸ μποροῦμε νὰ χρησιμοποιήσωμε τὰ χέρια μας, προφυλάγοντάς τα μὲ γάντια. Προπολεμικῶς χρησιμοποιούσαμε, ὅταν ὑπῆρχε ἀνάγκη, τὸν διθειοῦχο ἄνθρακα, πού κυκλοφορεῖ καὶ σήμερα ἀπὸ τὴν ἐταιρεία λιπασμάτων μέσα σὲ μπουκάλια. Ἀλλ' αὐτὸ τὸ φάρμακο εἶναι μὲν πολὺ ἀποτελεσματικὸ, ἀλλὰ καὶ πολὺ ἐπικίνδυνον, γιατί παίρνει εὐκολὰ φωτιά, ἂν ἔχωμε ἀναμμένο κατὰ τύχην τσιγάρο καὶ μᾶς κατακαίει ἢ μᾶς δηλητηριάζει μὲ τοὺς ἀτμούς του. Ἀκόμη καὶ μὲ τὸν ἥλιο παίρνει φωτιά, γι' αὐτὸ χρειάζεται ἐιδικὸς ἐγγυτήρας, ὁ ὁποῖος δμῶς κοστίζει.

ὅλο κ' ἐπλησίαζαν

Στὸ ἀκουσμα τῆς φωνῆς αὐτῆς, σηκώθηκαν περίτρομοι καὶ ὅλοι οἱ μαῦροι καὶ ἄρχισαν νὰ φεύγουν πανικόβλητοι πρὸς τὸ δάσος.

—Ὁχι στὸ δάσος. Δὲν προφταίνετε, ξεφώνησε ὁ Κάμη. Ἐδῶ, ἐδῶ...

Ἀλλὰ κανεὶς τοὺς δὲν ἐγύρισε πίσω. Στὴ θέσι τοὺς ἔμειναν μόνο οἱ τρεῖς λευκοὶ μὲ τὸν Κάμη καὶ τὸν μικρὸ Λάγκα.

Μόνο ἐπάνω στὶς ταμαρινέες προφταίνομε νὰ καταφύγωμε τώρα, τοὺς φώναξε ὁ Κάμη. Ἐμπρός. Τρέξτε καὶ σκαρφαλώστε ἀπάνω.

Κι ἀμέσως ἔτρεξαν κ' οἱ πέντε πρὸς τὰ ἐκεῖ, κι ἄρχισαν νὰ σκαρφαλώνουν.

Ταμαρινέες εἶναι κάτι πελώρια δέντρα ὡς εἴκοσι μέτρα ψηλά, πού μοιάζουν ἄρκετὰ μὲ τοὺς φοίνικες. Ἀπὸ αὐτὰ ἦταν μερικά ἐκεῖ

πλάϊ στὸ γήλοφο. Κ' εὐτυχῶς ὁ κορμὸς τοὺς εἶναι γεμάτος προεξοχές, πού βοηθοῦν πολὺ στὸ σκαρφάλωμα ἐνὸς ἀνθρώπου.

Ἐτσι, οἱ καυμένοι οἱ ταξιδιώτες μας, βρέθηκαν σὲ λίγο στὰ ψηλότερα κλαδιὰ τῶν

καὶ κατέβηκαν ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ

ταμαρινεῶν, πού ἄρχισαν τώρα νὰ τρέμουν ἀπὸ τὸ σεισμό, πού προκαλοῦσαν τὰ βαριὰ βήματα τῶν ἐλεφάντων.

—Ξέρεις κάτι, ἀγαπητὲ Τζῶν; Ρώτησε ἄξαφνα ὁ Μᾶξ τὸ φίλο του.

—Τί; ἔκανε ἐκεῖνος.

—Θὰ προτιμοῦσα νὰ μὴ μᾶς ἐπιθεθοῦν αὐτὰ τὰ φοβερά θηρία.

—Περίεργο, φίλτατε Μᾶξ, ἀποκρίθηκε ὁ Τζῶν. Πῶς ἔτυχε νὰ ἔχωμε τὴν ἴδια γνώμη!...

Κάτι πῆγε ν' ἀπαντήσῃ ὁ Μᾶξ, ἀλλὰ δὲν πρόφτασε, γιατί ἐκείνη τὴ στιγμή, μαζί μὲ τὸ ποδοβολητὸ τῶν ἐπιδρομέων, πού εἶχαν πιά πλη-

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΔΑΣΟΣ

(Μυθιστόρημα τοῦ Ἰουλίου Βέρν)

(2)

ἔτρεχαν πανικόβλητοι...

σιάσει, ἀκούστηκαν κάτι ἀπαίσιοι μυκηθμοὶ τρόμου. Ἦταν τὰ βόδια τῆς ἀμαξας, πού εἶχαν σπάσει τὰ δεσμά τους καὶ στριφογύριζαν ἐξαλλά κάτω ἀπ' τὶς ταμαρινέες.

—Ὁχ... Ἐδῶ βρήκατε νὰ σημάνετε τὸ προσκλητήριο; Εἶπε ὁ Μᾶξ.

Καὶ νά, σὲ μισὸ λεπτό οἱ ἐλέφαντες ἔφτασαν. Οἱ μισοὶ ἔτρεξαν νὰ κυνηγήσουν τοὺς μαῦρους, πού ἔφευγαν, κι οἱ ἄλλοι μισοὶ ρίχτηκαν στὰ βόδια καὶ σὲ μιὰ στιγμή τὰ πολτοποιήσαν κάτω ἀπὸ τὰ πόδια τους. Ὑστερα τὰ μεγαθήρια ὠρμησαν ἀκράτητα πρὸς τὰ δέντρα. Καὶ τοὺς ἔδιναν τέτιες σπρωξιές, πού οἱ κορ-

τέσσερις στὴ διπλανὴ ταμαρινέα.

Στὸ μεταξύ, οἱ ἄλλοι ἐλέφαντες, πού κυνήγησαν τοὺς μαῦρους, ἀφοῦ ἐτελείωσαν τὸ σκοπὸ τους, ἐγύρισαν ἐδῶ, γιὰ νὰ βοηθήσουν στὸ σπάσιμο τῶν δέντρων. Ἐτσι, σὲ λίγο ἔπεσαν ἄλλα τρία δέντρα. Καὶ τὴν ἴδια στιγμή ἐγείρε κ' ἡ ταμαρινέα, πού εἶχε ἐπάνω της τοὺς τέσσερις ἀπελπισμένους ταξιδιώτες.

Ἀλλὰ γιὰ καλὴ τους τύχη, ἔγειρε πάνω στὴν πλαγιά τοῦ μικροῦ γηλόφου καὶ τὰ κλαδιὰ τῆς ἀκούμπησαν στὸ χῶμα. Κ' ἔτσι οἱ καυμένοι ἄφησαν τὰ κλαδιὰ, ἔφτασαν μὲ λίγα βήματα στὴ ράχη τοῦ λοφίσκου καὶ κατέβηκαν γρήγορα ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά.

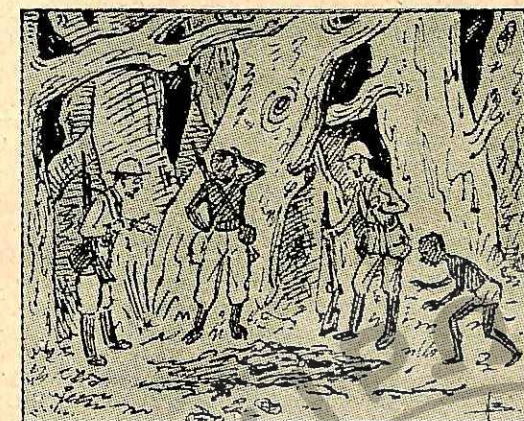
Εὐτυχῶς οἱ ἐλέφαντες, ἀπασχολημένοι μὲ τ' ἄλλα δέντρα, δὲν τοὺς ἐνοίωσαν. Ἀλλὰ καιρὸς γιὰ ξεκούρασι δὲν ὑπῆρχε.

Ἐμπρός. Γρήγορα στὸ δάσος, εἶπε ὁ Κάμη, χωρὶς νὰ φωνάξῃ αὐτὴ τὴ φορά.

Καὶ παίρνουν τώρα δρόμο οἱ φίλοι μας πρὸς τὸ ἀπέραντο δάσος, πού ἀπείχε τριακόσια πάνω-κάτω μέτρα. Τρέχοντας ἔβλεπαν ἐδῶ κ' ἐκεῖ ὅ,τι εἶχε ἀπομείνει ἀπὸ τὰ σώματα τῶν μαῦρων, μετὰ τὴν περιποίησιν, πού τοὺς εἶχαν κάμει πρὶν ἀπὸ λίγο τὰ παχυδερμα.

Καμμία πενηνταριά μέτρα εἶχαν νὰ τρέξουν ἀκόμη οἱ τέσσερις ταξιδιώτες, γιὰ νὰ φτάσουν στὸ δάσος,

(Συνέχεια εἰς σελ. 22)

Εἶδαν ἀπομεινάρια μιᾶς ἀνθρακῆς

μοὶ τοὺς ἄρχισαν νὰ λυγοῦν, κ' οἱ πέντε σύντροφοι μὲ δυσκολία κρατιόνταν τώρα ἐπάνω στὰ κλαδιὰ τους.

Ἐάφνου τὸ δέντρο, στὸ ὁποῖο ἦταν σκαρφαλωμένοι ὁ Οὐρντάξ, ἔκανε ἓνα «κράκ» κ' ἔπεσε μαζί μὲ τὸν ἀναβάτη του. Με-

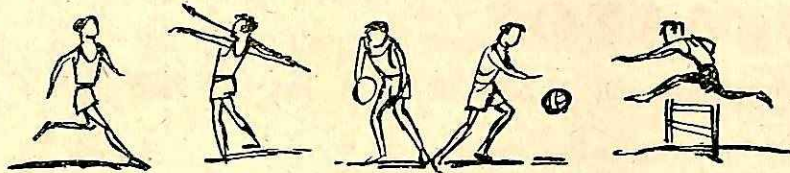
ρικά ἀπελπισμένα «ἄαα...» ἀκούστηκαν τότε, ἀλλ' ἀμέσως ἔσβυσαν κάτω ἀπ' τὸ ἀγριοποδοβολητὸ τῶν ἐξαγριωμένων ἐλεφάντων.

—Ἄ, τὸν ἄμοιρο τὸν Οὐρντάξ, ψιθύρισαν μ' ἓνα στόμα οἱ σύντροφοί του, πού ἦταν ἀνεβασμένοι κ' οἱ

—Ὁχι στὸ δάσος. Δὲν προφταίνετε

Κατέφυγαν κάτω ἀπὸ τὰ δένδρα

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΜΑΣ ΠΡΟΟΔΕΥΕΙ

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Οι έφετενοι 18οι Βαλκανικοί αγώνες στίβου ήταν πολύ ευχάριστοι για τον Έλληνικό Αθλητισμό. Βέβαια είναι γνωστό ότι τα προπολεμικά χρόνια η υπεροχή των αθλητών μας μπροστά στους άλλους συναδέλφους των των Βαλκανίων ήταν τόσο μεγάλη, ώστε η Έλληνική ομάδα να συγκεντρώνει περισσότερους βαθμούς και πρώτες νίκες από όλες τις άλλες ομάδες των Βαλκανικών χωρών μαζί. Τότε όμως ο αθλητισμός του στίβου βρισκόταν στα σπάργανα για την Βουλγαρία, την Τουρκία, κι ακόμα για την Γιουγκοσλαβία και την Ρουμανία, ή δε Έλλάς έπαιζε τον ρόλο δασκάλου. Το ότι οι μαθηταί ξεπέρασαν τον δάσκαλο μεταπολεμικά δεν οφείλεται μόνο στην ικανότητά τους και στα καλά μαθήματα, αλλά πρό παντός στο ότι ο «δάσκαλος» πέρασε πολύ δύσκολα χρόνια όχι μόνο στον πόλεμο, αλλά και μετά απ' αυτόν, όταν οι άλλοι είχαν συνέλθει και έπούλωναν τις πληγές των...

Σ' αυτόν κυρίως τον λόγο οφείλεται η καθυστέρηση της Ελλάδος στον Βαλκανικό στίβο, όπου τα τελευταία χρόνια έπαιρνε τη θέση του προτελευταίου, πριν απ' την Τουρκία. Έφτος σημειώσαμε αίσθητη πρόοδο, γιατί όχι μόνο καταλάβαμε την τρίτη θέση, μετά τους Ρουμάνους και τους Γιουγκοσλαβούς, αλλά συγκεντρώσαμε και ικανοποιητικό σύνολο βαθμών, στις δε πρώτες νίκες ήρθαμε δεύτεροι μαζί με τους Γιουγκοσλαβούς με διαφορά μιάς νίκης από τους πρώτους Ρουμάνους. Τού χρόνου, που θα έορτασθη πανηγυρικά στην Αθήνα η τριακονταετηρίς των Βαλκανικών αγώνων, πρέπει να έχουμε θετικές ελπίδες για μία ακόμη βελτίωση της θέσεώς μας. Και στις μὲν πρώτες νίκες είναι σχεδόν βέβαιο πως θα αποσπάσουμε τις περισσότερες κατά την προσεχή Βαλκανιάδα με τους συνεχώς εξελισσόμενους πρωταθλητάς μας. Εκεί όμως που υπάρχει αμφιβολία, είναι η βαθμολογική θέση,

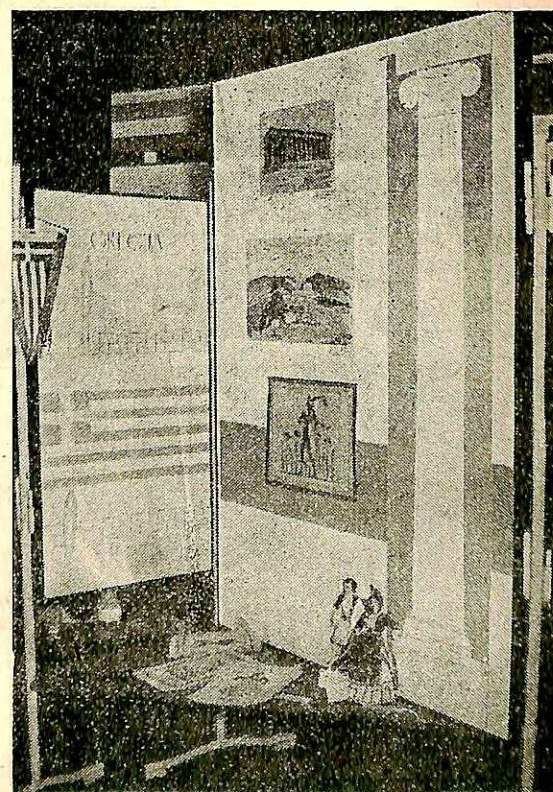
γιατί υστερούμε σε δεύτερους αθλητάς, που θα πλησίαζαν τους πρωταθλητάς και θα χάριζαν στην Έλληνική ομάδα τους πολύτιμους βαθμούς, που στερείται τώρα. Ας ελπίσουμε όμως ότι η προετοιμασία μας αυτή τη φορά θα είναι καλή και ότι θα παρουσιάσουμε π λ ή ρ ή μ α δ α για να διεκδικήσουμε τη νίκη. Γιατί όπως είπαμε, πρωταθλητάς έχουμε πολύ καλούς σ' όλα σχεδόν τα αγωνίσματα, οι δε επιδόσεις τους πλησιάζουν τα διεθνή επίπεδα. Χαρακτηριστικό είναι ότι όλα τα Έλληνικά ρεκόρ στο στίβο έχουν καταρριφθῇ την τελευταία διετία. Το σημαντικότερο δε είναι ότι μόνον δύο απ' τα Έλληνικά ρεκόρ έχουν καταρριφθῇ κατά το 1957: τού δρόμου 100 μέτρων απ' τον Γεωργόπουλο με 10"5/10 και των 400 μ. μετ' έμποδίων απ' τον Καμπαδέλλη με 53". Έπτά άλλα ρεκόρ βελτιώθηκαν πέρσι και τα υπόλοιπα 11 έφετος!

Αυτό δείχνει φανερά τη σοβαρή πρόοδο, που γίνεται τα τελευταία χρόνια στον αθλητισμό μας. Απ' όλους αυτούς τους ρεκόρ μόνον ένας, ο Καμπαδέλλης, βρίσκεται ουσιαστικά στην έφεδρεία. Όλοι οι άλλοι είναι ή στο ζενίθ της δράσεώς των, ή νέοι που εξελίσσονται. Να ποιοι είναι οι κάτοχοι Πανελληνίων επιδόσεων, που τις εδημιούργησαν πέρσι: Δεπάστας δρόμος 800 μ. 1' 49" 1/10, δρόμος 1.500 μ. 3' 44" 7/10. Χιώτης δρόμος 5000 μ. 14' 26" 8/10. Ρουμπάνης άλμα επί κοντώ 4 μ. 60. Τσακανίκας σφαιροβολία 17 μ. 43, Μαρσέλλος 110 μ. μετ' έμποδίων 14" 3/10, και Παπαβασιλείου δρόμος 3.000 μ. μετά φυσικών έμποδίων 8' 51" 2/10. Τέλος τα ένδεκα έφετεινά νέα πανελλήνια ρεκόρ τα επέτυχαν οι: Γεωργόπουλος εις τα 200 μ. με 21" 1/10, Σίλλης εις τα 400 μ. με 47" 9/10, Κοντός εις τα 10.000 μ. με 30' 56", Μαγκλάρας εις το άλμα εις μήκος με 7 μ. 51, Κοϊνης εις το άλμα εις ύψος με 1 μ. 96, Σφήκας εις το άλμα τριπλούν με 15 μ. 25, Κου-

νάδης εις την δισκοβολία με 56 μ. 06, Ανυφαντάκης εις τον άκοντισμόν με 71 μ. 59, Πολίτης εις την σφυροβολία με 56 μ. 99, Έθνική όμας εις την σκυταλοδρομία 4x100 μ. με 41" 4/10 και Έθνική όμας εις την σκυταλοδρομία 4x400 μ. με 3' 15"

Για να έχετε μία ιδέα του ποιά είναι ή αξία των σημερινών Έλληνικών ρεκόρ, άρκει να σημειωθῇ ότι έπτά από αυτά είναι καλλίτερα από τα σημειωθέντα από τους πρώτους Όλυμπιονίκας της Όλυμπιάδος του Λονδίνου το 1948. "Αν ενδιαφέρεσθε να μάθετε ποιές είναι οι επιδόσεις των Όλυμπιακών αγώνων του Λονδίνου, που υστερούν απ' τις σημερινές Πανελλήνιες, τις παραθέτουμε για να κάνετε την σύγκρισι με τα Έλληνικά ρεκόρ, που προαναφέραμε. Όλυμπιονίκαι του 1948: 1.500 μ. Έριξον (Σουηδία) 3' 49" 8/10, 3.000 μ. μετά φυσικών έμποδίων. Σγιέστραντ (Σουηδία) 9' 04" 6/10, άλμα επί κοντώ: Σμιθ (Η.Π.Α.) 4 μ. 30. Σφαιροβολία: Τόμσον (Η.Π.Α.) 17 μ. 12, Άκοντισμός: Ραουταβάρα (Φινλανδία) 69 μ. 77, Δισκοβολία: Κονσολίνι (Ιταλία) 52 μ. 78. Σφυροβολία Νέμεθ (Ουγγαρία) 56 μ. 07.

Η Έλληνική Γωνιά εις την Έκθεσιν του Πολωνικού Έρυθρού Σταυρού Νεότητος. Ο Ε.Ε.Σ.Ν. συμμετέσχε εις την οργανωθείσαν υπό του Πολωνικού Ε.Σ.Ν. έκθεσιν με χουκίλες, πίνακας ζωγραφικής και Λευκώματα των Σχολείων Α' και Β' Γυμνασίων θηλέων Αθηνών, σειράς Περιοδικών και έντύπων Ε.Ε.Σ.Νεότητος. The Greek corner at the International exhibition of the Polish J.R.C.

Η Παρηγορητίσσα της Άρτας

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Στο νότιο μέρος της σημερινής πόλεως της Άρτας, πάνω σ' ένα μικρό ύψωμα του έδάφους δεσπόζει στην κατάφυτη πεδιάδα του ποταμού Άράχθου ή εκκλησία της Παναγίας.

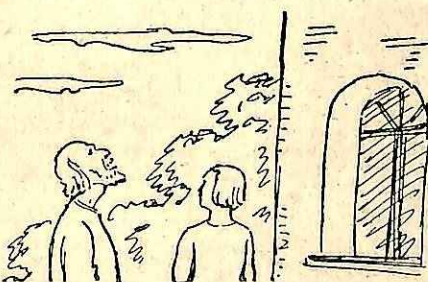
Είναι ο σπουδαιότερος ναός της πόλεως, ένα από τα πιο σημαντικά μνημεία της βυζαντινής τέχνης. Εκτίσθηκε στα τέλη του δεκάτου τρίτου αιώνας, την εποχή των αυτοκρατό-

Έπηρε τα σχέδια του Μάστορά του...

ρων Κομνηνών και στάθηκε πάντα λαμπρό δείγμα της δυνάμεως και της δόξας των δεσποτών της Ηπείρου. Με το βαρύ, τετράγωνο σχήμα του μοιάζει περισσότερο με παλάτι ή με υψηλότατο πύργο και το έσωτερικό του είναι με τόσο τόλμη κατασκευασμένο, που φαίνεται άπιστευτο να έχη γίνει από ανθρώπινα χέρια. Γι' αυτό κι η λαϊκή φαντασία έχει πλάσει μία ιδιαίτερη παράδοσι για το κτίσιμο της εκκλησίας αυτής, που είναι αφιερωμένη στην Παναγία την Παρηγορητίσσα, όπως την λέν.

Η παράδοσις αυτή είναι ή ακόλουθη: Την εκκλησία την έσχεδιάσε έδω και έπτακόσια περίπου χρόνια ένας μεγάλος τεχνίτης του καιρού εκείνου, αλλά ο μηχανικός αυτός, αφού έδωσε το σχέδιο, αναγκάστηκε να φύγη, γιατί τον προσκάλεσαν σ' άλλο μέρος να κάνη κάποια άλλη εκκλησία. Άφησε, λοιπόν, στη θέση του τον καλύτερο μαθητή του, τον πρώτο ψυχογιό του. Ήταν ένα

— Άλήθεια, την έκανες καλύτερα από μένα.

έξυπνο παιδί, που είχε χρόνια έργασθῇ κοντά του. Ο μαθητής, έβαλε τόση επίμελεια και τόση αγάπη στην έργασία του, που κατώρθωσε να κάνη την εκκλησία ένα αληθινό θαύμα, ανώτερη κι από το σχέδιο, που του είχαν δώσει. Πέρασε ο καιρός κι έφθασε ή μέρα, που ο μάστορας, αφού έτελείωσε την άλλη παραγγελία, ήλθε να ιδῇ και την εκκλησία, που είχε αναθέσει στον μαθητή του: «Την έτελείωσες, γιέ μου, την εκκλησία», τον έρώτησε.

—Την έτελείωσα, μάστορα, και την έκανα καλύτερη από το σχέδιο της άφεντιάς σου! καυχήθηκε το παιδί, κι αν θέλεις έλα τώρα να την ιδῇς!

—Πάμε! είπε κι ο μάστορας πειραγμένος από την αλαζονική απάντησι του μαθητού του.

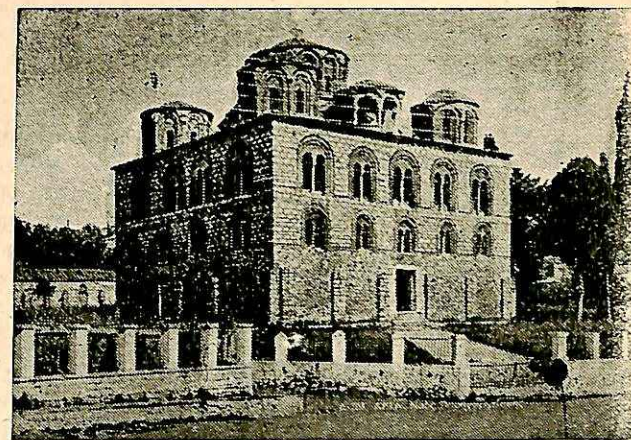
Ανέβηκαν λοιπόν στο ύψωμα, πά-

—Σκύψε, να δῇς, Σκύψε.

νω από την πεδιάδα του Άράχθου, κι ο μηχανικός έμεινε κατάπληκτος μπροστά στην τελειότητα της εκκλησίας, που φαινόταν τόσο επιβλητική και μεγαλοπρεπή. Και την ίδια στιγμή ο μάστορας εφθόνησε κι έζήλεψε τον μαθητή του: «Μπα, είπε μέσα του, αυτό το παιδί από τώρα να περάση έμένα; Και μία σατανική ιδέα πέρασε άμέσως στο μυαλό του:

«Άλήθεια, του λέει, παιδί μου, την έκανες καλύτερα από μένα την εκκλησία, κι αν ζήσης θα γίνης ένας μεγάλος τεχνίτης. Μά τούτη έδω την κόψη, μου φαίνεται πως δεν

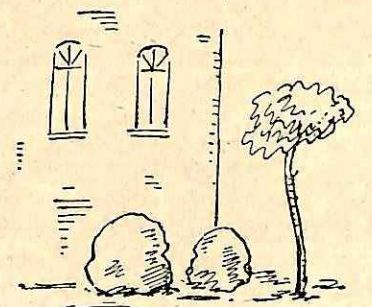

Άρτα: 'Ο Ναός της Παρηγορητίσας

την έχεις τόσο ίσια, σαν να στραβοφέρνῃ λιγάκι».

—Ποιά; λέει το παιδί. Πώς στραβοφέρνῃ;

—Έλα έδω επάνω να την ιδῇς καλύτερα! του απαντάει ο τεχνίτης. Άνεβαίνουν τότε ψηλά κι οι δυο

τους μεταμόρφωσε σε δυο πέτρες.

σε μία κόψη του ίερού: «Σκύψε, σκύψε να ιδῇς! του λέει ο μάστορας. Μά μόλις σκύβει το παιδί του δίνει μια δυνατή σπρωδιά και το ρίχνει. Καθώς γλύστρησε το παιδί, προσπάθησε να πιαστή από τον μάστορα και τον παρέσυρε κάτω μαζί του. Έτσι έπεσαν κι οι δυο μπροστά στις πλάγιες θύρες του νάρθηκος της εκκλησίας. Κατά την παράδοσι ή Παναγία τους μεταμόρφωσε σε δυο πέτρες στην άκρη του ναού, όπου βρίσκονται ως σήμερα: μία μεγάλη, που είναι ο κακός μάστορας μαρμαρωμένος και δίπλα του μία μικρότερη, που είναι ο μικρός τεχνίτης του.

Το Νέον Δρακοπούλειον Κέντρον Αίμοδοσίας «Αγία Αικατερίνη» (Άλκιβιάδου 4) τηλ. 818-066, ήρchiσε να λειτουργῇ από της 1ης Οκτωβρίου έ. έ.

ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗΣ

Ι. ΚΑΤΣΟΥΔΑ, Δημ./λου

Έβδομηντα πέντε χιλιόμετρα από την Άρτα ακολουθώντας τον θερινό άμαξιτό δρόμο Άρτης-Πραμάντων φθάνουμε στο γραφικό χωριό των Δυτικών Τζουμέρκων, τον Καταρράκτη. Κατά την διαδρομή μας από την Άρτα αφήνουμε δεξιά το ιστορικό Πέτα με τους φιλέλληνες του Νόρμαν του 1822 και τον Μαυροκορδάτο και άριστερά μας τον φιδωτό Άραχθο, που αὐλακώνει την περιοχή δίπλα στα γραφικά χωριά του Ξηροβουνιού. Κατά μήκος του δρόμου συναντούμε τὰ χωριά Καλεντίνη, Άνεμορράχη, Ράμια, Λεπτιανά, Μικροσπηλιά και τέλος φθάνουμε στον Καταρράκτη. Το χωριό, σκαρφαλωμένο στις πλαγιές του βουνού Τζουμέρκα και σὲ ὕψος 700 μέτρων, παρουσιάζει ζωντανή την εικόνα τῆς φύσεως. Τὰ σπίτια του είναι σκορπισμένα μέσα σὲ καταπράσινο τοπίο και πνιγμένα στις καρυδιές και τᾶλλα καρποφόρα δένδρα. Ἡ γῆ του είναι και αὐτὴ πυκνά καλλιερημένη και καλαμπόκια και ἄλλα κηπευτικά. Τὸ καλοκαίρι ἀφθονα νερά κυλοῦν στὰ αὐλάκια τῶν δρόμων και δίνουν δροσιά και ὑγεία στους κατοίκους. Είναι τὸ μόνο παραθεριστικό κέντρο τῆς περιοχῆς με φυσικὲς καλλονές και πολυάριθμες ἐξοχὲς και εἶναι κρῖμα νὰ μὴν ἀξιοποιηθῇ και τουριστικῶς. Ὁ πληθυσμὸς του ἀνέρχεται εἰς 1800 κατοίκους περίπου και ἀποτελεῖ χωριστὴν Κοινότητα, τὴν κοινότητα Καταρράκτου, με ἀστυνομικό σταθμό, κοινοτικό γραφεῖο, τηλέφωνα, πέντε μονοτάξια σχολεῖα, βιβλιοθήκη και δύο ἐνορίες. Ἡ παλαιὰ του ὀνομασία ἦτο Σχωρετσάνα, ἴσως σλαβική, και τὸ 1929 μετωνομάσθη Καταρράκτης, ἀπὸ τοὺς δύο καταρράκτες (σιωποτούς), πού βρίσκονται στὴν ἄκρη τοῦ χωριοῦ.

Φυτέψετε
ὅσο μπορείτε
περισσότερα
δένδρα

Οἱ κάτοικοί του ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων διητήρησαν ἀσβεστη τὴ φλόγα τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ και τῆς ἐθνικῆς δράσεως, ἡ ὁποία εἶναι γεμάτη ἀπὸ θυσιές και ἀγῶνες. Τὸ γερμανικό κύμα στὶς 28 Ὀκτωβρίου 1943 παρέδωκε τὸ χωριὸ στὶς φλόγες και σκόρπισε τὴν πίκρα στὰ χεῖλη τῶν κατοίκων. Ἡ προσωπική ὁμως ἐργασία των και ἡ βοήθεια τοῦ Κράτους ὡς και τῶν ἀποδήμων Καταρρακτινῶν ἐπούλωσε τὶς πληγές του και ἔδωσε πάλι ζωὴ και κίνησι σ' αὐτό.

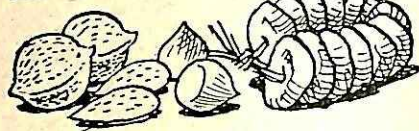
Ἡ «Ἀδελφότης Καταρρακτινῶν, ἡ Ἁγία Αἰκατερίνη» ἔδειξε μεγάλο ἐνδιαφέρον, ἀλλὰ και τὸ κληροδοτήμα τοῦ ἀειμνήστου Κουτσονίκα ἔδωσε βοήθεια στὴν ἀνασυγκρότησί του. Ἀξίον προσοχῆς εἶναι και τὸ μοναστήρι τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, προστάτιδος τῶν κατοίκων χτισμένο τὸ ἔτος 1851, πού συγκεντρώνει χιλιάδες προσκυνητὰς ἀπὸ τὰ γύρω χωριά στὴ γιορτὴ τῆς 25

Νοεμβρίου, κάθε χρόνο. Σὲ κοντινὴ ἀπόστασι ἀπ' αὐτὸ σώζεται ἡ ἱστορική Πέτρα με σκαλισμένα γράμματα ἐκεῖ πού ἔφαγεν ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος δ' Α' μετὰ τῆς ἀκολουθίας του τὸ ἔτος 1881. Στὸ κέντρον τοῦ χωριοῦ ἡ πλατεῖα, ἡ τετράκρουνη βρύση, ὁ αἰωνόβιος πλάτανος, τὰ ἔλατα ἀποτελοῦν ἕνα θαυμάσιο φυσικό σύμπλεγμα. Στὸ βάθος και στ' ἀνατολικά οἱ καταρράκτες, πού χύνουν τὰ κρυστάλλινα νερά τους ἀπὸ 80 περίπου μέτρων ὕψος και τόσα ἄλλα μέρη, συμπληρώνουν τὴν ὁμορφιά τοῦ τόπου και συγκεντρώνουν πολλοὺς παραθεριστὰς και ἐπισκέπτας.

Κάθε χρόνο στὶς 26 Ἰουλίου, στὸ πανηγύρι τοῦ χωριοῦ ὁ τοπικός λαϊκὸς χορὸς «τὸ Καγκελάρι», συγκεντρώνει τοὺς ντόπιους και πολλοὺς ξένους στὴν πλατεῖα και δίνει ζωὴ και κίνησι κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνες.

ΞΗΡΟΙ ΚΑΡΠΟΙ

Καρύδια, ἀμύγδαλα, φουντούκια μαζί με τὰ γλυκὰ σύκα και τὴ σταφίδα καθὼς και τὸ μέλι εἶναι τροφὴ ἐκλεκτὴ θερμογόνος γιὰ τὸ χειμῶνα. Εἶναι τὸ ἐσωτερικό καλοριφέρ τοῦ ὁργανισμοῦ μας. Στὴ θερμογόνῳ αὐτὴ ἐνέργεια ὑπερέχουν τὰ φουντούκια, γιὰτὶ παρέχουν περισσότερὰς θερμίδας. Τὰ φουντούκια, ἄλλωστε, θεωροῦνται ὡς εἰδικὸ τρόπον τινὰ φάρμακο κατὰ τῆς ψαμμιάσεως και τῆς λιθιάσεως τῶν νεφρῶν.

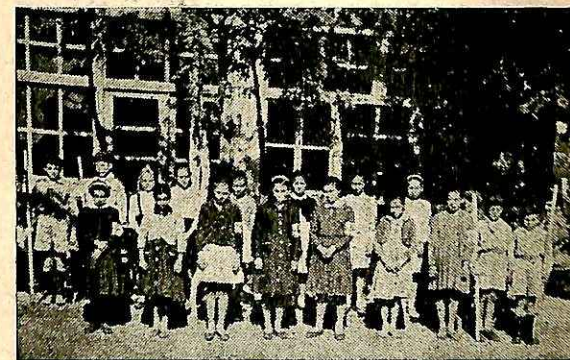
Τὰ καρύδια και ἀμύγδαλα θεωροῦνται ἀνέκαθεν τὸ σύμβολο τῆς ἐγκρατείας. Ἐχουν τὸ ἐξωτερικό πράσινο περίβλημα πικρό, τὸ δεύτερο σκληρό, ἀλλὰ τὸν καρπὸ ὑγιεινὸν και εὐχάριστον. Ἔτσι και στὴν ἐγκράτεια, ἀν στὴν ἀρχὴ ὑπάρχει πικρία και δυσκολία, στὸ τέλος ὁ καρπὸς εἶναι εὐχάριστος και γλυκός.

ΦΥΣΤΙΚΙΑ

Τὸ φυσιόκι εἶναι ἀνώτερο ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ὄχι μόνο ἀπὸ ὅλους τοὺς ξηροὺς καρπούς, ἀλλὰ και ἀπὸ κάθε ἄλλῃ τροφῇ. Ξεπερνᾷ σὲ θερμίδες ὅλους τοὺς ξηροὺς καρπούς, σὲ λεύκωμα δὲ και τὸ κρέας.

Ἐπὶ πλέον καταπραίνει τὸν βῆχα και τὸνώνει τοὺς ἀδυνάτους και τοὺς ἀναρρωνύοντας. (Ἀπὸ τὸ βιβλίο «Τροφὴ και Ζωὴ» τῆς λατροῦ Κας Ἀν. Κασιόγρας)

Αἱ ὁμάδες Ε.Σ.Ν. με προσκόπους εἰς τὸν ἔρανον τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ.
The J.R.C. groups with boy scouts help in the R.C. collection.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΟΥ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ

Κ. ΚΟΛΟΒΟΥ,
Ἐπιθεωρητοῦ Δημ. Σχολείων

Ὅλοι οἱ πολιτισμένοι λαοὶ πιστεύουν ὅτι τὸ μεγαλύτερο ἀγαθὸ στὸν ἄνθρωπο εἶναι ἡ μόρφωσις. Γι' αὐτὸ πολλὲς χώρες τοῦ κόσμου κάνουν δοκιμὲς γιὰ νὰ βροῦν τὸν καλλίτερον τρόπο ἐκπαιδεύσεως τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, πού κατοικοῦν μακριὰ ἀπὸ τὶς πολιτείες, σκόρπιοι ὅπως εἶναι οἱ οἰκογένειες τῶν κυνηγῶν, τῶν ψαράδων, τῶν ὑλοτόμων κλπ., πού ἐργάζονται σὲ ἀπέραντες κι ἀκατοίκητες ἐκτάσεις, πολὺ μακριὰ ἀπὸ τὶς πολιτείες, μακριὰ ἀπὸ τὰ μεγάλα κι ὁμορφα σχολεῖα.

Γιὰ τὰ παιδιὰ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν ὑπάρχει ἕνα σχολεῖο ἐντελῶς διαφορετικό ἀπὸ τὰ σχολεῖα, πού ξέρομε. Εἶναι ἕνα σχολεῖο, πού ταξιδεύει. Αὐτὸ τὸ σχολεῖο ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα σιδηροδρομικὸ βαγόνι, πού ταξιδεύει σὲ ὅσες περιοχὲς κατοικοῦν λίγες οἰκογένειες. Μιὰ μηχανὴ τοῦ τραίνου φέρνει αὐτὸ τὸ βαγόνι—σχολεῖο σὲ ἕνα μικρὸ χωριὸ και τὸ ἀφήνει ἐκεῖ γιὰ μερικὲς ἡμέρες. Στὶς ἡμέρες αὐτὲς οἱ δάσκαλοι δίνουν στὰ παιδιὰ ἐργασία γιὰ ἀρκετὸ καιρὸ, πού θὰ τὴν τελειώσουν στὸ σπίτι τους, ὥσπου νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ σχολεῖο. Μετὰ ἐρχεται ἡ μηχανὴ τοῦ τραίνου και παίρνει τὸ βαγόνι—σχολεῖο γιὰ ἄλλο χωριὸ.

Σήμερα ὑπάρχουν πολλὰ τέτοια βαγόνια—σχολεῖα στὸν Καναδᾷ. Σταθεμῶν σὲ περισσότερα ἀπὸ τριάντα χωριά και διανύουν περισσότερα ἀπὸ 3.000 χιλιόμετρα τὸ χρόνο.

Ὅταν τὸ σχολεῖο—βαγόνι ἔφτασε στὸν πρῶτο του σταθμό, στὸ «Χιλιόμετρο 138», τὰ παιδιὰ τῶν κυνηγῶν, τῶν ψαράδων και τῶν ὑλοτόμων ἔφθασαν ντροπαλὰ και δειλὰ και με ρούχα παλῆα και φτωχικά. Τίποτε σχεδὸν δὲν ἔφεραν ἀπὸ τὶς ὁμορφες ἱστορίες, πού ξέρουν και τόσο ἀγα-

ποῦν τὰ πιὸ πολλὰ παιδιὰ. Τίποτε δὲν ἔφεραν ἀκόμα γιὰ τὰ τόσα ὁμορφα πράγματα, πού συναντοῦσαν ἢ ἐβλεπαν κάθε μέρα στὸ δρόμο τους. Ἦσαν μόνο πῶς ἔλεγαν μερικὰ δέντρα και ποιά ἀπὸ αὐτὰ ἔκοβαν κι ἔκαιαν στὸ τζάκι τους. Μιὰ μέρα, ὅταν ὁ δάσκαλος τους, ὁ κ. Σλόμαν, τοὺς ἔδειξε γιὰ πρώτη φορὰ 52 κομμάτια ἀπὸ διαφορετικὰ εἶδη δέντρων, ξαφνιασθήκαν.

—Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχουν τόσα πολλὰ εἶδη δέντρων! Εἶπε δύσπιστα ἕνα ἀπὸ τὰ παιδιὰ.

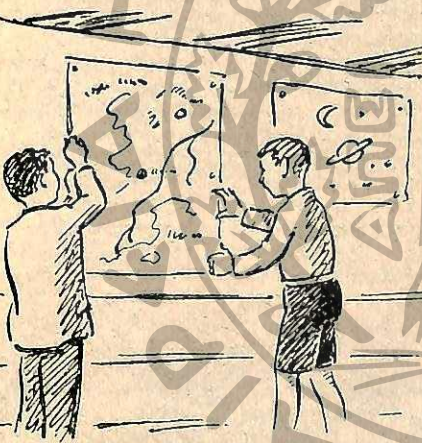
Μὰ σὲ λίγη ὥρα βρῆκαν ὅλα τους πῶς 26 ἀπὸ τὰ 52 εἶδη μεγάλωναν ἐκεῖ γύρω στὸ βαγόνι—σχολεῖο.

Ὁ κ. Σλόμαν κι οἱ μαθητὲς του στόλιζαν τὸν τοῖχο τοῦ σχολεῖου με διάφορα πράγματα, πού ἔλεγαν και κάποια ἱστορία. Ἐφτιαχναν ἀπὸ ξύλο ρολόγια, πού ἔλεγαν τὴ διαφορά τῆς ὥρας στὰ διάφορα μέρη τοῦ Κόσμου. Ἐφτιαχναν χάρτες τῆς πατρίδας τους και χάρτες τοῦ οὐρανοῦ, πού ἔδειχναν πῶς φαίνονται τὰ μεγαλύτερα ἀστέρια στὶς διάφορες ἐποχὲς τοῦ χρόνου.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς μαθητὲς τοῦ κ. Σλόμαν ἦταν κι ὁ Ἀλεξ, γυιὸς ἐνὸς κυνηγοῦ.

Ὁ Ἀλεξ ἦταν 16 χρόνων, μὰ ποτέ του δὲν εἶχε ἰδῇ ἕνα ὁποιοδήποτε σχολεῖο, ὥσπου τὸ βαγόνι—σχολεῖο ἔφθασε στὸ «Χιλιόμετρο 138». Κανεὶς ἀπὸ τὴν οἰκογένεια τοῦ Ἀλεξ δὲν ἔξερε ἀνάγνωσι ἢ γραφή. Ὁ Ἀλεξ ἤθελε πάρα πολὺ νὰ μάθῃ. Ἄκουε με μεγάλη προσοχὴ και προσπαθοῦσε νὰ καταλάβῃ, ὅταν ὁ κ. Σλόμαν τοῦ ἐξηγοῦσε πόσο μεγάλος εἶναι ὁ κόσμος.

Ἐκεῖνη τὴ νύχτα ὁ Ἀλεξ γύρισε στὸ σπίτι του, γλιστρώντας πάνω

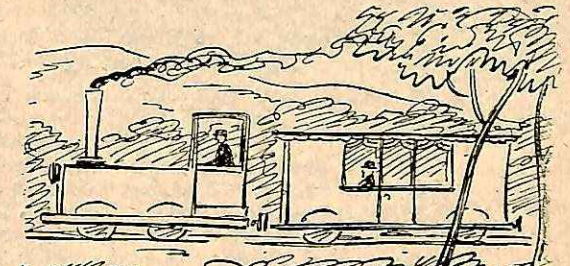
Ἐστόλιζαν τοὺς τοίχους τοῦ σχολεῖου με χάρτες.

στὸ πυκνὸ χιόνι με τὰ χιονοπέδιλά του, μ' ἕνα καινούργιο μολύβι στὴν τσέπη του και μ' ἕνα σωρὸ καταπληκτικὰ πράγματα στὸ μυαλό του.

Ὁ κ. Σλόμαν, πού ζῇ με τὴ σύζυγό του και τὰ παιδιὰ του στὸ βαγόνι—σχολεῖο, ποτέ δὲν ἔχει περισσότερους ἀπὸ 16 μαθητὰς μαζί.

Καμμιά φορὰ ἔχει μόνο 3—4. Ἐτσι μπορεῖ νὰ διδάσκῃ τὸ κάθε παιδί πολλές ὥρες. Πιστεύει ὁμως πῶς δὲν εἶναι σημαντικό πρᾶγμα οἱ ὥρες, πού μένει ὁ μαθητὴς στὸ σχολεῖο του, ἀλλὰ κάτι ἄλλο.

—Τὸ πιὸ σημαντικό, λέει, εἶναι νὰ βοηθήσῃς τὸ παιδί νὰ ζητήσῃ νὰ μάθῃ μόνο του. Ὅταν γίνῃ αὐτό, ἀρχίζει πιά νὰ ἀνακαλύπτῃ ἕνα καινούργιο κόσμον και μέρα με τὴν ἡμέρα γίνεται πιὸ ξύπνιο, πιὸ ἱκανό, πιὸ σοφό!.

Τὸ σχολεῖο εἶναι ἕνα βαγόνι.

Σ. Γ. ΚΩΤΣΑΡΙΔΗ ΚΑΙ ΜΙΛΗΣΕ

Μιὰ νικωλία φίλησε
τὸν πίνακα και μίλησε
με λόγια σοβαρά:

—Σὲ σένα γράφω γράμματα
και τόσα ὄρατα πρᾶματα
λευκὰ και καθαρά.

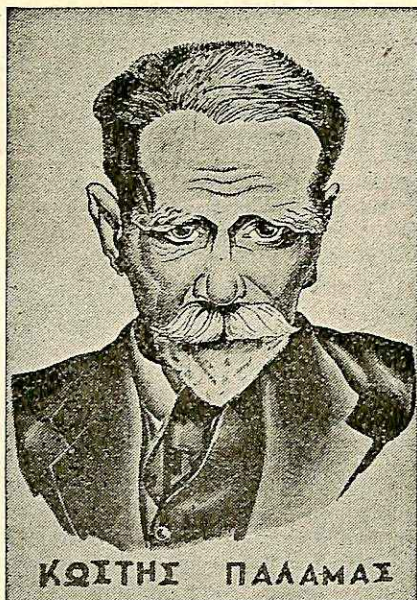
Τὸ νοῦ σὲ σὲ τὸν ἔχουνε
παιδάκια και προσέχουνε
και γράφουνε σωστά.

Τὴ σκέψη τους φωτίζουνε
με γνώσεις τὴν πλουτίζουνε
στὰ τόσα σου γραφτά.

ΕΣΝ. δημ. Σχολ. Παραλίας Πλατάνου
Αἰγιαλείας ἀσβεστῶνουν τὰ ἀποχωρητήρια τοῦ σχολεῖου.
Juniors of Elem. School Paralia, Peloponnessus whitewashing the water closets.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

1859 - 1943

(Σκίτσο, Α. Ταλλή, Γυμν. "Αστρους)

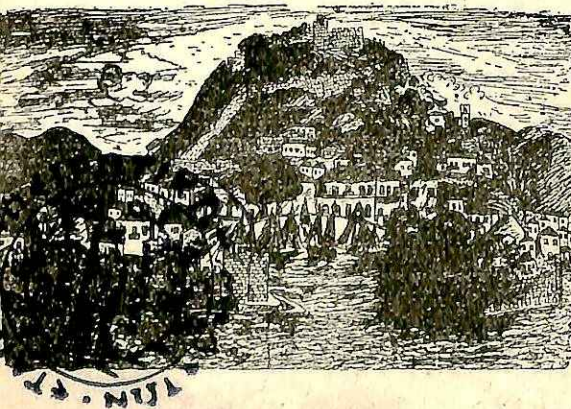
Ο Κωστής Παλαμάς γεννήθηκε στην Πάτρα το 1859, αλλά η καταγωγή του ήταν από το Μεσολόγγι, όπου πέρασε πολλά χρόνια από την παιδική και την εφηβική του ζωή. Αφού τελείωσε τις γυμνασιακές σπουδές του στην Πάτρα, εγκαταστάθηκε το 1878 στην Αθήνα, όπου και έζησε έως τον θάνατό του (το 1943).

Από πολύ μικρός είχε αφιερωθεί στην ποίηση, που την καλλιέργησε με πίστι και αφοσίωση και με σπάνια δημιουργική ικανότητα.

Έλαβε από τους πρώτους το Αριστείων Γραμμάτων και Τεχνών και υπήρξε από τα ιδρυτικά μέλη της Ακαδημίας Αθηνών.

Ο θάνατός του, κατά τη διάρκεια της κατοχής (1943), προκάλεσε βαθιά συγκίνηση στον Έλληνα λαό, που τον είχε αναγνωρίσει και τον τιμούσε ως εθνικό ποιητή, και η κηδεία του έπληρε τη μορφή εθνικής έκδηλωσης.

Ναύπακτος, τα ακατάλυτα κάστρα
Τέλης Αύλωνδας

Ο Έρυθρος Σταυρός που πυργώνει
την πανανθρώπινη εύτυχία

Βρισκόμαστε στα 1819 περίπου. Κάποιος κύριος, καλοντυμένος, με τα χέρια του φορτωμένα δέματα και κουτιά, προχωρεί. Τον ακολουθεί ένα παιδάκι, που φαίνεται να είναι γιός του. Είναι ο Έρρικος Ντυνάν, μικρός, με τον πατέρα του. Ο πατέρας του, πλούσιος και πολύ φιλάνθρωπος, τον έχει συνηθίσει σε καλές πράξεις. Γι' αυτό, όταν μεγάλος πιά ο Έρρικος Ντυνάν αντίκρουσε το πεδίο της μάχης του Σολφερίνο, ένοιωσε μεγάλη φρίκη μη βλέποντας κανέναν να περιθάλπει τους πληγωμένους και έτοιμοθανάτους. Στη μεγάλη ψυχή και στο μυαλό του γεννήθηκε μία ιδέα. Γιατί να μην παίρνουν όλους αυτούς τους πληγωμένους να τους περιποιηθούν, αφού έχουν ανάγκη; Ο Χριστός δεν είπε «ἀγαπάτε τους ἐχθρούς ἡμῶν».

Ζήτησε άδεια από το βασιλιά της Γαλλίας να πάρη αιχμαλώτους και γιατρούς Αυστριακούς να περιποιούνται τους άρρώστους. Παρακάλεσε και τις γυναίκες του Καстилόνε, ενός κοντινού χωριού, να έρχονται όσες ήθελαν να περιποιούνται τους τραυματίες. Πραγματικά οι γυναίκες ήρθαν όλες πρόθυμα και περιποιήθηκαν τους πληγωμένους. Ύστερα από τη μάχη αυτή η ιδέα του Έρυθρου Σταυρού χάρις στις ακούραστες προσπάθειες του Έρρικου Ντυνάν, άπλώθηκε σιγά σιγά στον κόσμο. Και σήμερα ο Έρυθρος Σταυρός δρά άθόρυβα και όπου υπάρχει πόνος και δυστυχία τρέχει να ανακουφίση τους φτωχούς και άσθενείς.

Κι ο Έρρικος Ντυνάν; Ο Ίδρυτής του Έρυθρού, ο μεγάλος αυτός άνθρωπος με τη μεγάλη καρδιά πέθανε πάμπτωχος σε ένα άστυλο, αφού πήρε το βραβείο Νόμπελ, που το έδωσε κι αυτό στον Έρυθρο Σταυρό.

Αλεξάνδρα Κατσίδα
Πρότυπον Δημ. Σχολ.
Ζωσ. Παιδ. Ακαδ. Ίωαννίνων

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑΣ

Ο Ανδρέας Καρκαβίτσας γεννήθηκε στα Λεχαινά της Ήλειας το 1866 και απέθανε, λίγο μετά την Μικρασιατική καταστροφή, τον Οκτώβριο του 1922 φυματικός εις το Αμαρούσι. Έσπούδασε Ιατρός εις το Πανεπιστήμιον των Αθηνών και κατετάχθη εις τον στρατιωτικόν κλάδον, όπου και παρέμεινε μέχρι τέλους. Έγινε μάλιστα και αρχίατρος και διετέλεσε Διευθυντής στρατιωτικού νοσοκομείου εις Αθήνας.

Όλο το έργο του το διακρίνει η συνεχής προσπάθεια να προσφέρει ανάγλυφη της εικόνα της Πατρίδος του, να ζωγραφίστη τα ήθη, τα έθιμα και τις παραδόσεις, αλλά και να τονίση τα ελαττώματα και τις αδυναμίες.

Ο Καρκαβίτσας είναι, όπως λέγει ο Πέτρος Χάρης, ο πεζογράφος του υπαίθρου.

Με εξαίρετη παραστατικότητα ζω-

Ανδρέας Καρκαβίτσας
1866-1922

(Σκίτσο Κ. Ράπτη)

γραφίζει τη ζωή των θαλασσινών, τους πόθους, τις ελπίδες, τη χαρά τους εις το έργο του «Λόγια της πλώρης».

Αλλά έργα του είναι ο Ζητιάνος, ο Αρχαιολόγος, ο Διγενής Ακρίτας (αναγνωσματάριο για τα δημοτικά σχολεία, η Λυγερή, Στρατιωτικά διηγήματα και άλλα.

Η γλώσσα του είναι δημοτική με μερικές υποχωρήσεις στην καθαρεύουσα. Εις τα έργα του παρ' όλο το αυστηρό πολλές φορές ύφος του διαφαίνεται η ευγένεια της ψυχής του, και η αφοσίωσις του προς τα ύψηλά ιδανικά του Έθνους και την Ελληνικήν αγνότητα. Κατά τον μεγάλον μας Παλαμά «είναι συγχρόνως πραγματιστής και ιδανιστής».

Κ. ΡΑΠΤΗΣ
Παλαμική Σχολή Μεσολογγίου

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΔΑΣΟΣ

(Συνέχεια από σελ. 15)

Όταν άκούστηκε πάλι πίσω τους το ποδοβολητό. Οί έλέφαντες τους είχαν δη και τους κυνηγούσαν. Μά δεν τους πρόλαβαν. Οί φίλοι μας πρόφτασαν και χώθηκαν στο δάσος, που ήταν τόσο ευτυχώς πυκνό, ώστε τα μεγαθήρια εκείνα ήταν αδύνατο να βρουν κανένα πέρασμα, που να μπορούν να εισχωρήσουν.

—Από αύριο να κάνετε λίγη δίαιτα, για ν' αδυνατίσετε, τους φώναξε γελώντας ο Μάξ.

Και μαζί του γέλασαν κ' οί άλλοι μ' όλη τη θλίψη που είχαν για το χαμό του άμοιρου Ούρντάξ.

Αλλά πόσο μεγάλη έκπληξη δοκίμασαν, όταν σε λίγο κάνοντας μερικά βήματα πιο μέσα, είδαν μπροστά τους τ' άπομεινάρια μιάς ανθρώπινης, από την όποια έβγαине ακόμη μια κόκκινη λάμψη! Όλοι έμειναν με τα στόματα ανοιχτά.

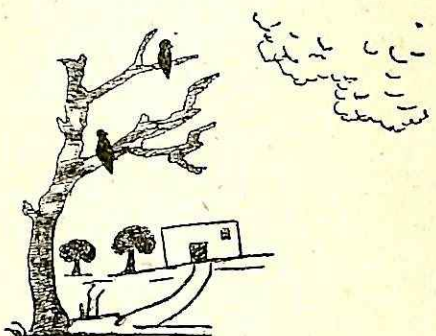
—Χμ... Πρέπει να εξαγυρνήσω με λοιπόν, μουμούρισε ο Κάμη. Αυτό θα πη, πώς δεν είμαστε εδώπέρα μόνοι...

(Έπεται συνέχεια)

Διασκευή Β.

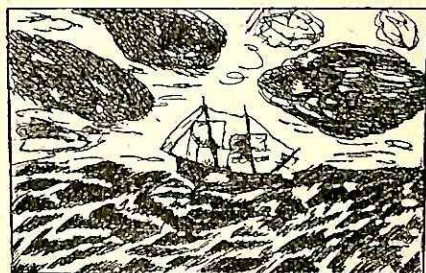

Οι Γυναίκες της Πίνδου
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΑΚΑΣ
Γυμν. Λεβαδείας

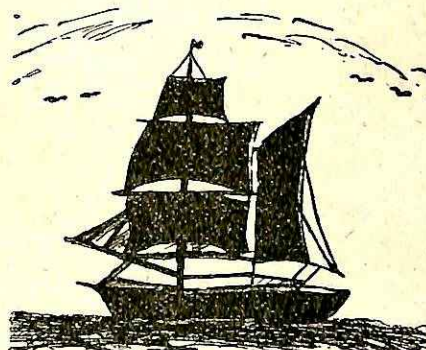

ΧΡ. ΤΣΑΒΑΚΗΣ
4ον Γυμν. Αρρ. Πειραιώς

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ

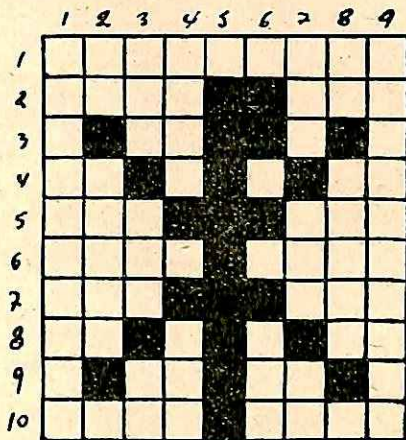
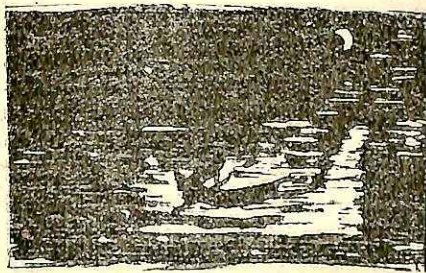
Που είναι οι δύο ναυαγοί;
ΔΗΜ. ΤΖΑΝΕΛΛΗΣ
Ε' Γυμν. Αρρ. Θεσσαλονίκης

ΒΑΣΙΛ. ΜΠΙΖΑΟΥΡΤΗΣ
15ον Δημ. Σχολ. Αθηνών

ΕΤΑΓΓ. ΤΟΜΑΖΟΥ
Γυμν. Θηλ. Χίου

Ψαρόταρα στη νύχτα

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

- Εύλογητός ει Χριστέ ο Θεός ημών δ ... τους άλιείς αναδείξας.
- Θά είπη (ρήμα)—Ίδια στο μέγεθος.
- Υποθετικός σύνδεσμος.
- Αρθρον—Γράμματα, που μπαίνουν πάνω άπό την ώραία Πύλη.—Ο φθόγγος, που δίνει τό διαπασών.
- Θεά της μυθολογίας.—Μέσα σ' αυτόν ζούμε.
- Ο πρώτος αδελφοκτόνος—Υμνος (Κλητ.)
- Όποια —Σε εύλογοΰμεν... εύχαριστούμεν Κύριε.
- Κτητική άντωνυμία (δοτ.)—Δύο γράμματα που σημαίνουν τον αριθμόν 6.
- Αρθρον (δοτ.) —Έχουν δυό λογίων κρασάκι και είναι πολύ δυναμωτικά.
- «Εάν μη ίδω έν ταις χερσίν αυτού τον τύπον των...»—Τρεις φορές (επίρ.).

ΚΑΘΕΤΑ

- Η γενέθλιος ημέρα της Εκκλησίας του Κυρίου.
- Γαλλικόν μέτρον—Λιγαστεύω την πύκνωσι. (ρήμα)
- Καινοϋργία—Όμηρικός ήρωας (κλητ) «Δόξα...Θεά».
- Τό Θεοβάδιστο δρος.—Τό 1/12 του έτους.
- Ανεψιός του Αβραάμ.
- Αναφορική άντωνυμία (δοτ.).
- Η προηγούμενη άντωνυμία εις τό θηλυκόν.—Ό,τι και η πρώτη λέξις του 2 στά κάθετα.
- Χοίρος—Τό πατητήρι.
- Από την παραβολή του Κυρίου αυτός που έσωσε τον άνθρωπον που έπεσε στους ληστές.

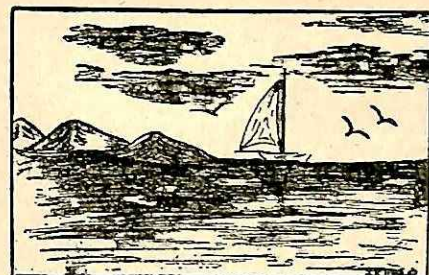
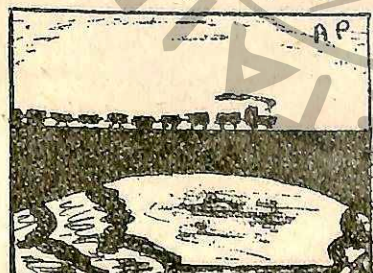
ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ ΤΟΥΛΑ
Γυμνάσιον Μολάων

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

- Ποίο νόμισμα γράφει:
- Ποίο νόμισμα σκουπίζει:
- Ποίο νόμισμα παίζει μουσική.

ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΣΤ' Γυμνάσιον Αρρένων Αθηνών

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ
Ε' Γυμν. Αρρ. Θεσσαλονίκης

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
Ίερ./λεϊον Βελλάς, Ήπειρου

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

ΕΤά άρχικά γράμματα των άπαντήσεων σχηματίζουν ήρωα Πυρπολητή του 1821

- 1)
- 2)
- 3)
- 4)
- 5)
- 6)
- 7)
- 8) Νήσος του Αιγαίου
- 9) Πόλις και εξάρτημα πλοίου
- 10) Έλλην λόγιος 18ου αιώνος εξ Οίτύλου
- 11) Μυθικός βασιλεύς του Αργους
- 12) Όνομα Ιταλού φιλέλληνας
- 13) Έλλην φιλόσοφος εξ Εφέσου
- 14) Αγώνισμα στίβου

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΙΓΓΛΑΣ
Α' Γυμνάσιον Αρρένων Αθηνών

: ΣΚΑΛΑ

- 1) ---
- 2) ---
- 3) ---
- 4) ---
- 5) ---
- 6) ---
- 7) ---
- 8) ---
- 9) ---
- 10) Χρονικόν επίρρημα
- 11) Έρπετον
- 12) Ένα από τα ωραιότερα νησιά μας
- 13) Μέρος του χεριού, αλλά και μονάς μετρήσεως.
- 14) Ένας από τους τρεις Έβραίοπαιδες, που έρριξε ο Ναβουχοδονόσσορ στην κάμινον.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ
ΣΤ' Γυμν. Αρρένων Αθηνών

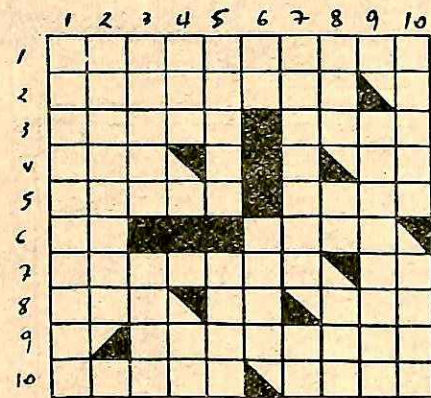
ΣΚΑΛΑ

- 1)
- 2)
- 3)
- 4)
- 5)
- 6)
- 7)
- 8)
- 9)
- 10) Φωνήεν
- 11) Τελικός Σύνδεσμος
- 12) Αρνητικόν
- 13) Ακρωτήριο της Πελοποννήσου
- 14) Ποταμός των ΗΠΑ
- 15) Νήσος ήρωική
- 16) Πατήρ του Οδυσσέως
- 17) Ορυκτή Ρητινή
- 18) Επιστημονική εργασία
- 19) ΚΩΝ. Β. ΚΟΝΤΖΙΔΕΛΟΣ
- 20) Ζ' Γυμνάσιον Αρρένων Αθηνών

Κ. ΝΙΑΡΧΟΣ

Δημοτ. Σχολ. Αρφαρών Μεσσηνίας

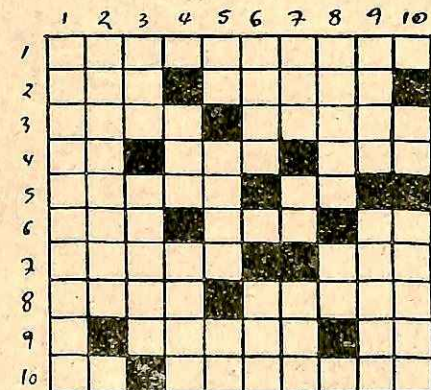
ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ καὶ ΚΑΘΕΤΩΣ

Οι λέξεις που θα σχηματίζονται εις τὸ σταυρόλεξο αὐτὸ ὀριζοντίως θά σχηματίζονται καὶ καθέτως.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ καὶ ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) Εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν ἀνήκουν αἱ μέλισσαι.
- 2) Ὁ σάκκος τῆς καγκουρά.
- 3) Μαλλὶ ἀπὸ πρόβατον.—Ἀρωμ. φυτὸ (4/5 λέξεως).
- 4) ΝΣΟ.—ἄρθρον.
- 5) κρασί.—τοῦ φωτὸς τὴν ἀγία....
- 6) Ὅμοια σύμφωνα.—κάνει κοπλιμέντα (4/5 λέξεως).
- 7) Πόλις τῆς Ἰσπανίας.—σύμφωνον.
- 8) Προστακτ. βοηθ. ρήματος.—ἀντιστρ. νότα.—διευκολύνουν τὴν συγκοινωνίαν.
- 9) Πάτωμα (ἐναρθρον).
- 10) Ἡ μάμμη λατινικὰ (ἀνορθόγρ.)—εἰκὼν (ἀνορθόγρ.).

ΛΑΤΙΝΑΚΗ ΜΑΡΙΑ
Γυμνάσιον Ἡλιουπόλεως

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

- 1) Μέγας βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας.
- 2) Ἀρχαιοτάτη Θεὰ.—Ἐνας ἀπὸ τοὺς λεγομένους «μικροὺς προφῆτες».
- 3) Ἐπίρρημα χρονικό.—Πράγματι ἀληθινά.
- 4) Ἀριθμητικό.—Ὅργανο αἰσθήσεως. «Τὰ πρὸς τρίτον....εἶναι καὶ μεταξύ των». λέει ἡ γεωμετρία.
- 5) Μυθικός βασιλεὺς τῆς Φρυγίας, ποὺ παρὰ τὰ ἀφθονα πλοῦτη του ἐκινδύνευε νὰ πεθάνῃ... τῆς πείνας.—Ἀντωνυμία ἀναφορική.
- 6) Βουνὸ τῆς Κρήτης.—Ἄνθος.—Ἀντωνυμία ἐρωτηματική.
- 7) Νησί τοῦ Αἰγαίου.—Ὠραιοτάτη ἰέ-

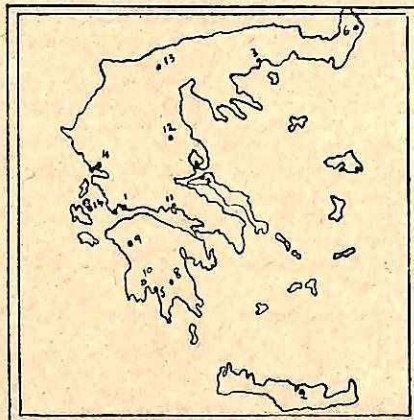
ρεια τῆς Ἀρτέμιδος, ποὺ ἐπνίγη στὸν Ἑλλήσποντο.

8) Γράφεται ἔτσι—(συμβολικά).—Ἐκεῖ ξεκουράζονται τὰ πλοῖα μετὰ τὸ ταξίδι των.

ΚΑΘΕΤΑ

- 1) Ἀκρωτήριο τῆς Εὐβοίας
- 2) Ὁ ἡρώϊκός ὑπερασπιστὴς τῶν Θερμοπυλῶν.
- 3) Ἄνοιξις.—Τοπικὴ διοικητικὴ περιφέρεια.
- 4) Σύνδεσμος συμπερασματικός.—Ἐχει φημισθὴ διὰ τὴν ὑπομονὴν του.
- 5) Σύνδεσμος ὑποθετικός.—Θεὰ τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου.—Νότα μουσικῆς.
- 6) Τόπος λατρείας.—Ἀδελφὸς τοῦ Ἀβραάμ.
- 7) Ποταμὸς τῆς Ρωσίας.—Ὅ,τι ὑπάρχει καὶ ζῇ.—Σύνδεσμος τελικός.
- 8) Σημεῖον μαρμαροῦ καὶ γηρατιῶν.—ΗΜ.
- 9) Σύνδεσμος ἐναντιωματικός.—Ὅρος τῆς ἀνατομίας, ποὺ σημαίνει τὴς διαμπερεῖς ὁπές τῶν ἰσθμῶν.
- 10) Ἀντωνυμία κτητική.—Προφῆτης, ποὺ ἔμεινε στὸ στομάχι ψαριοῦ τρεῖς ἡμέρες.

ΝΟΤΑ ΚΟΥΤΣΟΥΒΑΝΟΥ
Γυμνάσιον Μεγάρων

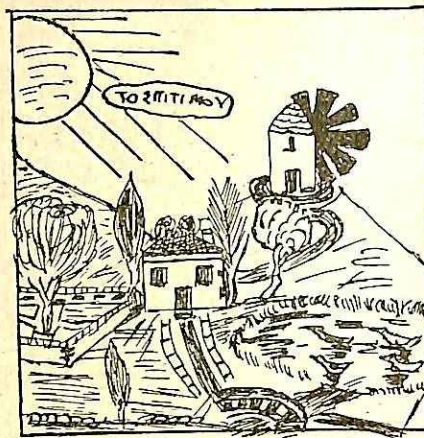
Σημ. Τὰ στίγματα ἀντικαταστήσατε μὲ πόλεις. Μὲ τὰ ἀρχικά τῶν πόλεων θά σχηματίσετε ρητὸν τοῦ Σόλωνος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Κ. ΘΛΙΒΕΡΗΣ
Γυμνάσιον Λεβιδίου Ἀρκαδίας

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Ποῦ εὐρίσκεται τὸ μεγαλύτερον χρηματιστήριον;
- 2) Ποῦ εὐρίσκεται ἡ μεγαλύτερα Τράπεζα;
- 3) Πῶς λέγονται δύο μονάδες μετρήσεως τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος;
- 4) Ποῦ εὐρίσκεται ἡ μεγαλύτερα κρεμαστή γέφυρα;
- 5) Ποῖος περίφημος σοφὸς σὲ 22 ἡμέρες ἔμαθε ἀπὲξ τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσειαν;
- 6) Ποῖα εἶναι ἡ πλουσιωτέρα γλῶσσα τοῦ κόσμου;
- 7) Σὲ ποῖο μέρος κάνει μεγαλύτερη ζέστη—

ΕΛΠΙΝΙΚΗ ΜΗΤΣΟΥ
Γυμνάσιον Θηβῶν

Τ. Α. ΣΦΟΝΤΟΥΡΗΣ
Γυμν. Ἀρρ. Λεβαδείας

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Ποῖο τὸ ὄνομα Ἕλληνας ποὺ ἐγίνε ἀντιβασιλεὺς εἰς Σιάμ;
- 2) Ποία ἡ πατρίς τοῦ Ναπολέοντος;
- 3) Ποία χώρα προσηρτίστη τελευταίως εἰς Ἡν. Πολιτείας;
- 4) Ποία ἡ πρωτεύουσα τοῦ Πακιστάν καὶ ποία τῆς Ν. Κορέας;
- 5) Πόσες πολιτείες ἀποτελοῦν τὰς Η.Π.Α.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ
Β' Δημ. Σχολ. Ἀμαρουσίου

Γ. ΔΙΩΓΟΣ
Β' Γυμν. Ἀρρ. Θεσσαλονίκης

ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟΝ

Γιατὶ ὅταν σκοπεύωμε κλείνομε τὸ ἔνα μάτι;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΦΑΤΟΥΡΟΣ
Γυμνάσιον Βύρωνος

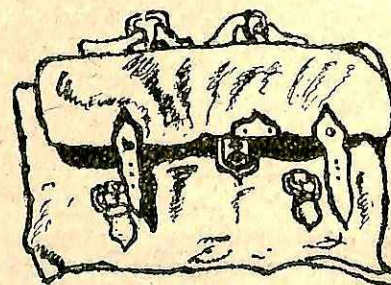
ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

Τὰ ἀρχικά τῶν ζητούμενων λέξεων σχηματίζουν τὸ ὄνομα μεγάλου ποιητοῦ τῆς ἀρχαιότητος.

- 1) Ὅρος τῆς Ἑλλάδος παρὰ τὴν Θεσσαλίαν
- 2) Μεγάλῃ ἐμποροβιομηχανικῇ πόλιν τῆς Γαλλίας
- 3) Προφῆτης
- 4) Πρωτεύουσα
- 5) Ἀναφορ. ἀντωνυμία
- 6) Εἰς ἓκ τῶν ἐπτὰ σοφῶν τῆς ἀρχαιότητος

ΕΛΕΝΗ ΜΠΑΒΑ

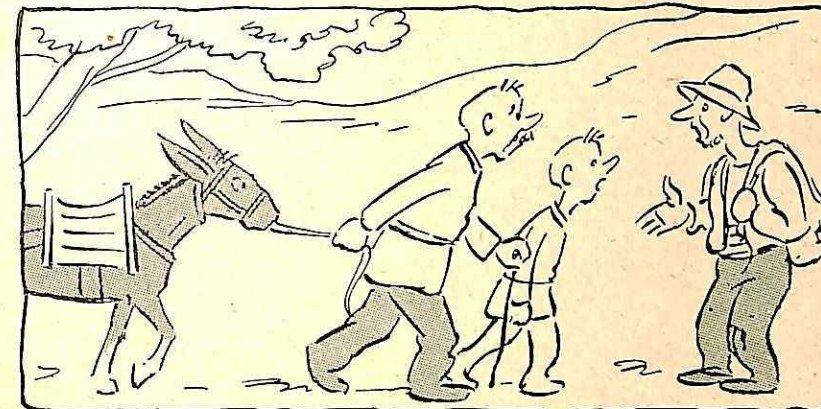
Γυμνάσιον Ἀμαρουσίου

Η ΣΑΚΚΑ
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Γυμν. Παρ. Ἡλιουπόλεως

Ὁ κύρ' Θωμᾶς καὶ ὁ γαῖδαρός του

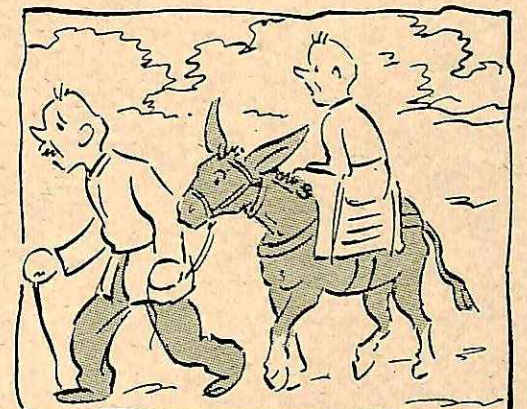
Στίχοι, Σκίτσα, ΑΝΤ. Χ.

Ὁ κύρ' Θωμᾶς καὶ ὁ γιόκας του
βαδίζανε κ' οἱ δύο τους,
τραβώντας ἀπὸ πίσω τους
τὸν γκριζο γαῖδαρό τους.

Κ' ἕνας γνωστός : «Ἐ, κύρ' Θωμᾶ,
δὲν ἔχεις νοῦ μὰ στάλα;
Τ' ἀγόρι σου κουράστηκε.
Βάλτ' το νὰ πάῃ καβάλα».

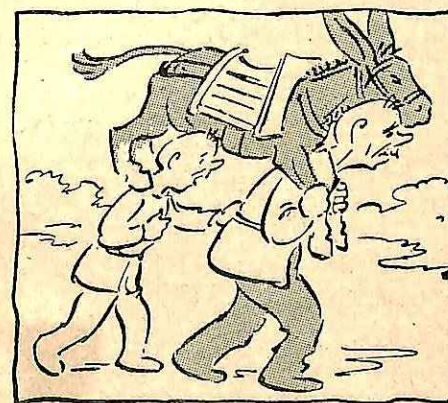
«Ἀλήθεια, εἶπε ὁ κύρ' Θωμᾶς,
τί κουταμάρα κάνω...»
Καὶ βάζει εὐθύς τὸ γιόκα του
στὸ γαῖδαρέλο ἀπάνω.

Πιὸ πέρα νὰ ἦ κυρά Φανή: «Τί βλέπω; Καθισμένους
εἶναι ὁ γιός στὸ γαῖδαρο, καὶ ὁ γέρος ὁ καυμένος
πάει μετὰ πόδια;!» Κι ὁ Θωμᾶς: «Καλὰ τὸ λές, καλὰ».
Κι ἀμέσως πίσω ἀπὸ τὸ γιό κι ὁ ἴδιος καβαλᾷ.

Μὰ νὰ κ' ἕνας φιλόζωος: «Ἄ, τὸ δυστυχισμένο
τὸ ζῶο... Δὲν τὸ βλέπετε πῶς εἶναι κουρασμένο;
Ἄντ' νὰ σᾶς σηκώῃ αὐτὸ—τί δύναμι θὲς νάχη—
ἐσεῖς νὰ τὸ σηκώσετε στὴ δυνατὴ σας ράχη».

Καὶ τὸ φορτώνονται, ποὺ λές.
Μὰ σ' ἕνα γεφυράκι
γλυστρὰ ὁ μπαμπᾶς, τρομάζει ὁ γιός
καὶ... πάει τὸ γαῖδουράκι...

Καὶ σὲ λιγάκι: «Σὰν κουτοί, ἀγόρι μου,
τὴν πάθαμε,
μ' ἄς μὴν ξεχάσωμε ποτὲ αὐτὸ ποὺ
τώρα μάθαμε;

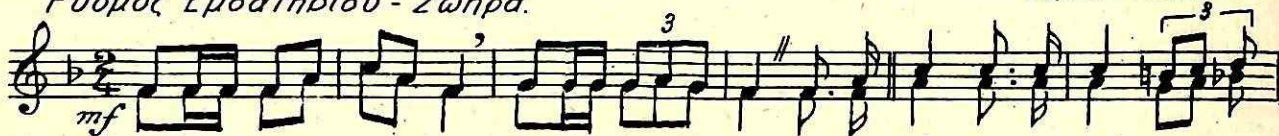

Ἄν μὲ τὴ γνώμη καθενός, κακόμοιρε,
πηγαίνεις,
σ' ἀδικούς κόπους μπλέκεσαι καὶ
συμφορὲς παθαίνεις»

ΓΥΡΝΩ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Στίχοι καὶ Μουσική
Ν. Ε. ΠΡΕΑΡΗ
Δημοδιδασκάλου

Ρυθμός Ἐμβατηρίου - Ζωηρά.

Τα τατα τατα τατα τα τα τατα τατα τα. 1. Μὲ καὶ νοῦρ. γιὰ χα- ρὰ ζα- ναρ.
3. Ρο- δο- κόκ. κι. νοὶ ὁ- λοὶ μας

χί- ζω τὸ σχο- λειό μου κ' αὐ- τῇ τῇ χρο- νίᾳ (ἔ- να δυό) μὲ χαρ-
τῷ- ρα μὲ δυ- νά- μεις, μυα- λὸ κα- θα- ρὸ μ' ὁ- δη-

τίᾳ καὶ μο- λύ- δια στὰ χέ- ρια καὶ γυρ- νῶ στὸ δρα- νί- ο ζα-
γούς τους δα- σκά- λους μας σ' ὁ- λα δά ρι- χτοῦ- με στὸ νέ- ο χο-

νά. — 2. Μὲ- νουν φί- λοι, δεν- τρα μὲ- νουν ὁ- ρη, πᾶ- νε δά- λασ- σες
ρό. — 4. Μιὰ ἐλ- πί- δα θα- θειὰ ὁ- μως μὲ- νει, φλό- γα ἄ- σβε- στη

ἡ- λιοι, χα- ρές. — Μὲ- νουν τ' ἄ- χυ- ρα μὲ- σα σ' ἄ- λῳ -
μέσ' στὸ μυα- λό. — Ὁ χει- μῶ- νας καὶ πᾶ- λι δά- φέ -

γι νὰ σκορ- πί- σουν σ' τίς πρῶ- τες θρο- χές, (ἔ- να, δυό) μὲ- νουν τ' ἄ- χυ- ρα
ρη κα- λο- καὶ ρι- χα- ρές καὶ χο- ρό, ὁ χει- μῶ- νας καὶ

ΡΙΧ. ΦΡΕΤΕΖΑ Μὲ- σα σ' ἄ- λῳ - γι νὰ σκορ- πί- σουν σ' τίς πρῶ- τες θρο- χές. —
πᾶ- λι δά- φέ- ρη κα- λο- καὶ ρι, χα- ρές καὶ χο- ρό. —

D.C. TUTTO